

OSREDNJA KNJIŽNICA
CELJE
Sentjurske

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik VII, št. 11

28. November 2000

cena 250 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

2000 piščali...

OPTIKA PETRA

Petra VOGA-KUMER s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
tel. & fax: 03 574-01-52 gsm: 041/ 733-268

ZA VAS POSLUJEMO VSAK DELOVNI DAN
OD 9-12 IN 12³⁰-17, SOBOTA 9-12

- okulistični pregledi
- pestra izbira okvirjev in stekel za korekcijo
- pribor za čiščenje in shranjevanje očal
- tekočina za kontaktne leče
- velika izbira sončnih očal kolekcije 2000
- hitra izdelava očal

NOVO-NOVO-NOVO

VELIKA PONUDBA
DALJNOGLED OV

Razvoz kurilnega olja

OMV ISTRABENZ

Bencinski servis Šentjur, Tel.: 03/574-38-01, 574-38-02

pon-petek
9. - 18. ure
sobota
9. - 12. ure

Brigita LUBEJ s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
(tržnoprodatni center)
telefon in fax: (03) 5741-381
GSM: (041) 452-436

Brigita

papirnica darilni butik
V TRŽNOPRODAJNEM CENTRU

RENAULT

CLIO MORE 1,2 - 2x air bag, servo volan,
14 col jeklena platišča, električni pomik
stekel, daljinsko centralno zaklepanje
+ UGODNA CENA!

BODITE KREATIVNI NAREDITE SI SVOJ CLIO

Samo za Vas smo pripravili:

VOZILA NA ZALOGI UGODNE KREDITE DO 5 LET KREDIT NA
POLOŽNICE LEASING STARO ZA NOVO STARO ZA STARO
GOTOVINSKO ODKUP VOZIL KOMISIJSKA PRODAJA PREDPISI
IZREDNO UGODNI POGOJI

ŽGAJNER

Rogaška Slatina -
na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, 041 218 413, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

**NAJ DOBER GLAS
SEŽE V NOVO VAS!!!**

Trgovina Selič, Leon Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55, Šentjur, Tel.: 03/ 749 14 80

Novembrski monitor

Franc Kovač

Drnovškova mineštra

Povolilno ustvarjanje vladačoče koalicije je zajadrlo v navdse čudne vode. Volivci so se odločali, odločil pa bo očitno Drnovšek. Vladali bodo tisti, ki so po njegovi meri. Pa četudi so jim volivci odrekli zaupanje. Res pa je tudi, da navzočnost SLS + SKD v njegovem hlevčku ni njegov moralni problem. Pa naj še jemlje človek volitve resno?! Ne, ni mogoče. Naš vsesplošno priljubljeni proporcionalni volilni sistem je šele zdaj zasijal v vsej svoji bedi. In politični koruptivnosti. Če lahko nekdo legalno premetava glasove volivcev sem ter tja po levo-desni razpredelnici in jih vgrajuje v svoj ideološki in oblastni konstrukt, pomeni, da je nekaj zelo narobe. Pa ne le pri Drnovšku in volilnem sistemu.

Nenavaden je tudi okus "Drnovškove mineštre" po šentjursko. Če smo že računali, da bodo združeni listaši in desusovci pristali v Drnovškovem objemu, pa Malovrhovi volivci niti v sanjah niso pomislili, da v resnici izrekajo podporo Borisu Zupancu oziroma LDS. So bili podobno "nategnjeni" tudi Diacijevi esemesovci? Nekateri gotovo. Kar 33% šentjurskih volivcev je dovolilno "nasilno" prebukiranih v tabor, ki ga niso volili. Ali drugače: po črki volilnega sistema in po odločitvi strankarskih šefov stoji za Drnovškovo vlado kar 74% šentjurskih volivcev. Na oblastni strani imamo podporo, kakršno smo poznali v časih rajne SZDL, na drugi pa, hvala bogu, le peščico "narodnih sovražnikov", če že ne kar kontrarevolucionarjev. Pa naj še kdo reče, da se zgodovina ne ponavlja.

Zanimivo bo videti, kako se bo ta nova združba "izljubila" v klopeh šentjurskega Občinskega sveta.

Če je v preteklem mandatu nevladni Malovrh v aktovki nosil denar iz Ljubljane (Ha ha, fatamorgana še ni prepovedana!), pomenita dve poslanski ovčici v vladni koaliciji, da bo potrebno nabaviti vsaj manjši kamion?

Za kritično besedo je vse manj prostora

V tem mesecu sta se v šentjurski javnosti pojavila kar dva ostrba odziva, da ne rečem skoraj pamfleta, katerih tarča sem bil. Ker ne pričakujem, da bi me kdor koli branil, bo najbolje, da nabrusim svoje kopje kar sam.

Najprej o Sonetu v opomin kovaču novic. Ker večina Šentjurčanov verjetno literarnega Zbornika nima, sonet objavljamo na tem mestu.

Vsak, ki pliha v meh, še ni kovač

Sonet v opomin kovaču novic

Prazniku v slavo se ljubiteljski poet predstavi.

Za vokalom, glej ga vraga, nakovalno se pojavi

in v venček proze, poezije, domišljije

novic kovač požene meh, da ga razbije.

Prič videl, slepec, tam je malo,

čeprav jih več deset je zunaj stalo.

Skozi srce, ki srečno je, kljub temi,

zabada igle v časnikarski vnemi.

Očitar slike in duše našega poeta

"Z besedami" grdo po tleh pometa,

kot da je kritik dolgega dometa.

Pisunski mož potreben je nasveta:

ni vse, kar pesnik piše, trič in trač,

in vsak, ki piha v meh, še ni kovač!

Čeprav pesmica ni objavljena v "uradnem" delu literarnega zbornika, jo nikakor nisem mogel prezreti. Ni kaj, pesmica je odlična. Če bi nastala slabi dve stoletji prej, bi bila pa sploh super. Kljub temu, da daje v nič moja časnikarska prizadevanja, mi je všeč. Pač človeška ničemurnost; nimata je niti župan in poslanec Malovrh niti šentjurski dekan Zemljič. Bravo jaz!

Neizmerno pa sem je vesel, ker je v bistvu pravi odmev na mojo res hudo krotko "kritiko" lanskega zbornika šentjurskih literatov "Z besedami". V 4000 računalniških znakov obsežnem članku, niti približno ne kritiki, je bil le en kritični stavek, ki se je glasil dobesedno takole: "V zborniku pač zaman iščem ujete trenutke nekih, recimo naših šentjurskih resnic, osebnih ali splošnih, ki nam sicer nedefinirano lebdijo pred očmi, a jih ne spoznamo, dokler nam jih tako rekoč s prstom ne pokaže senzibilna umetnikova beseda. Ne morem se znebiti vtisa, da bi zbornik, takšen kot je, lahko izšel v katerem koli slovenskem kraju; povsod bi ga sprejeli z dolžno pozornostjo, nikjer pa ne bi bil naš..."

Tako, pa jo imam, nedefinirano šentjursko resnico! Pa zato ne nameravam na vejo, saj nepodpisnemu preobčutljivemu šentjurskemu Apelu sploh ne zamerim njegove užaljenosti, ker sem v svoji ihti "štel le jermene", "meč" pa si še pogledati nisem drnil.

Kopita sodi naj Kovač!

Pod tem naslovom so svoje javno pismo, objavljeno v zadnji številki "Šentjurčana", napisali "člani pihalne godbe Šentjur in šentjurski pevci". Vsebine pisma ne bom obnavljal, ker je javno, odgovor pa pisci brez dvoma zaslužijo.

Ne bom razlagal, da pismo potvarja resnico, da je tendenciozno in žaljivo. Je enostavno primerek pisunskega primitivizma, katerega objavo bi kateri koli urednik Šentjurskih novic ali slehernega spodobnega časopisa gladko zavrnil. Ne le zaradi skrivenčene hudobije, ki veje iz njega, temveč tudi zaradi piščeve (šlo pa naj bi za podžupana Čokla) zlorabe dveh kolektivov šentjurskih glasbenikov. Le kaj bo rekel ambiciozen pisec s širokim pooblastilom zastopanja, ko mu bom povedal, da se celo nekateri pevci strinjajo z mojo oceno?

Ampak v bistvu to ni pomembno. Gre za to, da nekateri ne prenesejo kar koli drugega kot hvalo. Megla pa jim pade na oči, če svoje mnenje napiše nekakšen osemenjevalec in podkovski kovač, ki je sicer diplomiran veterinar in magister veterinarskih znanosti, nekaj časa pa je celo pel pri šentjurskih "Ipavcih" (kar seveda še ni dokaz, da ima posluh). Ljudje tako zavrženih poklicev očitno nimajo pravice niti vstopa v kulturno dvorano, kaj šele, da jim kdo od muzikov slučajno ne bi bil všeč.

Gre skratka za še eno manifestacijo šentjurskega sindroma, za nevarni sindrom samozadovoljne skupnosti. Če bi bilo samozadovoljstvo bistvena človeška vrlina, bi še sedaj s kamnitimi sekirami lovili jamske medvede oziroma bi medvedi lovili nas.

IZ VSEBINE

Občinski svet – apatija ali razcvet	4
Marko Diaci - Nismo se predali	6
Zvenijo orgle dovolj veselo	7
Kdo bo ustavil ekološko kmetijo na planinci	9
Martinovo na Ponikvi	11
Kam v Šentjurju na WC:	12
Brskamo po trgovinah z gradbenim materialom:	13
Obisk na vrtu pri Ipavcih: spet črna gradnja	17
Šentjurski literati in Rado Palir	39

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o.,
Šentjur, Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitve in oblikovanje:

Jure Godler

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Žiro račun:

Šentjurske novice
50770-601-24123.

naslednja številka:

[torek]

21. december 2000

Iz Občinskega sveta

Kriza in apatija, ali razcvet?

Župan je sicer samozavesten in je na moj očitek, da je šentjurski Občinski svet v kritični energijski in intelektualni krizi, odgovoril, da sem apatičen le jaz sam, vse drugo pa je tako, da skoraj boljše ne more biti. Glede prvega mu dajem kar prav, dejansko sem več ali manj obupal, da bi se iz naše občinske mašinerije (ki nas, mimogrede, stane okrog 180 milijonov SIT) dalo iztisniti kak obrat več. Glede njene oblastne povprečnosti in samozadovoljnosti pa mi je že skoraj zmanjkalo besed; že zdavnaj sta prestopili mejo dobrega okusa.

Tudi na tej seji je bilo prikazanih nekaj tovrstnih "dosežkov", prvi že uvodoma, pri Odloku o določitvi pomožnih objektov.

Odlok o določitvi pomožnih objektov - res je, da ni res

Odlok o določitvi pomožnih objektov, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje in ki že na prvi obravnavi ni bil sporen, je Občinski svet sprejel na prejšnji seji. Takrat je Robert Maruša (SLS+) zadnji hip prepričal svetnike, da so sprejeli njegove pripombe glede dovoljenj za bazene in pristojnosti urbanističnih organizacij, kar mimo vseh predpisanih postopkov za vlaganje amandmajev. Na tisti seji sprejete ustne pripombe je

Robert Maruša (SLS+) - verjamejo mu na besedo

Instrukcije ne bodo zastoj, pa tudi spremljanje na kulturne prireditve ne

Odlok o pomoči družini in domu... uzakonja vsebino in načine javne službe pomoči družini na domu... Vsebinsko je odlok v celoti povzet po drugih vladnih dokumentih, zagotavlja pa plačljivo in tudi brezplačno socialno - varstveno pomoč na domu. Za financiranje te službe bo občinski proračun moral zagotoviti okrog 5 milijonov SIT. Zadeva je seveda v celoti sprejemljiva, zato dolgočasne obrazložitve Edija Peperka ni poslušal skoraj nihče. Jaz sem se sicer trudil, pa pod milim Bogom nisem razumel, za kaj gre, sem pa razumel odgovor na vprašanje Tatjane Osetove (SLS+), da nadstandardno ponudbo v obliki inštrukcij za (socialno ogrožene) otroke ali spremstva starejših na morebitni Cverletov koncert Občina vsekakor ne bo plačevala. Glasoval sem kajpada za.

Še nekaj denarja za občinske stranke

V predlogu Pravilnika o sredstvih za delo svetniških klubov sicer ne piše, koliko dodatnega denarja bodo dobile v OS zastopane stranke, piše pa, da je ta denar namenjen za funkcioniranje svetniških klubov in OS. Nad njim kajpada drži suvereno roko župan, a je tudi slepu jasno, za kaj gre. Pripravil sem nekaj amandmajev v duhu manjše hipokrizije in zmanjševanja vsesplošne županove oblasti nad svetniki, seveda pisno in že teden dni pred sejo, pa jih svetniki niti na klop niso dobili. Le zakaj bi jih, ko pa se v šentjurskem OS lahko vse pametnejše zmenimo kar ustno na štiri oči? No, potem so moje nesrečne amandmaje le razmnožili in razdelili, kar pa ni bilo dovolj, da bi jih vsaj opozicijski svetniki LDS in ZLSD sploh povohali. S štirimi glasovi za, ki so jih prispevali moji kolegi iz SDS, so vsi pogoreli do tal, jaz pa sem se (očito prepozno)

spomnil na zgodbo legendarnega Sizifa.

Plan 1986 - 2000 je mrtev, naj živijo spremembe plana 1986 - 2000!

Predlog "Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Šentjur pri Celju za obdobje 1986 - 2000 ter spremembe in dopolnitev prostorskih sestavin družbenega plana občine Šentjur za obdobje 1986 - 2000" (v nadaljevanju Plan) je na tej seji spremljalo 39 strani tekstov, vsaj 100 različnih kart, nekateri posamezniki so dodatno dobili še nekaj deset strani debel fascikel pregleda pripomb z javnih razgrnitev, ki so se zgodile tekom letošnjega leta. Materiale je pripravila Regijska razvojna agencija iz Domžal. Ni kaj, obsežno in zahtevno delo.

Toda težave se pričnejo, ko se začneš prebijati skozi ta "špeh". Toliko puhlic, ali pa vsaj splošno sprejetih resnic, s katerimi nam Domžalčani solijo pamet, seveda za plačilo, le redko uspeš najti na enem mestu. Da ne govorim o napakah in napakicah, ki se jim mnogokrat ne da izogniti, v tem primeru pa kažejo, da obširnega teksta odgovorni na Občini niti prebrali niso.

Šentjurska gospodarska prednost naj bi bilo kmetijstvo, na podeželju bomo zadržali (do sodnega dne) vse kmete, še dodatno bomo poskrbeli za enakomerno poseljenost teritorija občine, gradili stanovanja, vrtce, varovali okolje, kmetijsko zemljo, zadržali doma vso mladež, razvijali nove tehnologije, prestrukturirali družbene dejavnosti, skozi mesto Šentjur načrtujemo še eno (vzporedno) cesto proti Selam...in tako naprej skoraj polnih 39 strani. Človek mora biti navdušen. Zlasti še, če vse to nameravamo storiti do konca planskega obdobja, to je do konca letošnjega leta.

Bolje bo, da poskušam povzeti nekatere razprave bolje obveščenih.

Župan Malovrh: Ključni strateški točki sta asfaltna baza in "ekološka kmetija" na Planinci.

Osetova (SLS+): Določena skupina ljudi - mislila je na tako imenovani projektni svet, ki ga je imenoval župan in ga sestavljajo

Tatjana Oset (SLS+) - huda na asfaltno bazo

izključno njegovi podrejeni uslužbenci - vsiljuje svoje rešitve. Načrtovana "proizvodno ekonomska cona v Planinski vasi" oziroma legalizacija asfaltne baze predstavlja višek ignorance volje občanov. Neškodljiva "ekološka kmetija" je ideološko sporna, ekološko sporna asfaltna baza pa je čudežno sprejemljiva.

Artnak (LDS): Temeljne usmeritve ne vzdržijo kritike; smo cagavci in ne načrtovalci prihodnosti; temelji našega razvoja so predvsem v industriji in malih proizvodnih obratih in nikakor ne v prenaseljenem kmetijskem podeželju; lokalna skupnost naj poskrbi le za ugodne pogoje, kapital bo prišel sam.

Erjavec (ZLSD): Asfaltna baza in "ekološka kmetija" sta črni gradnji, ki ju je treba tako obravnavati; potrebujemo severno obvoznico in ne še eno vzporedno cesto skozi mesto. Na Kalobju bodo sčasoma prevzeli oblast "tuji" ljudje.

Kovač (SDS): Pustimo "plan za nazaj" in se pogovarjamo o ključnih problemih, kot na primer o nadvozu nekje pri Ahacu in pravi obvoznici Črnelica - Dramlje!

Brglez (SLS+): Gre za izredno površen in neresen dokument; kako je mogoče plan spreminjati

Zdravko Brglez (SLS+) - plan je neresen, smešen

za nazaj; nič o kmečkem turizmu, o uporabi bio plina.

Planko (SDS): Gospa Osetova naj ne ovira KS Planina, zlasti ne zaradi razlogov, ki jih sama najbolje pozna - je hudobno namignil na njene povezave s cestnim podjetjem.

Čokl (SLS +): Na Planinci ne gre za ideologijo, temveč za zlorabe ekologije in ljudi.

Pungartnik (NL): Za razvoj Šentjurja problema asfaltne baze in Planince nista niti približno ključna. Razpršena gradnja, stihijsko urejanje prometnih poti, napake v preteklosti..., tu bo potrebno več doslednosti.

Mastnak (LDS): Dokument je zelo v redu, toda kje sta področje izobraževanja in informiranja?

Ludvik Mastnak (LDS)- edini vsaj za silo zadovoljen

Skratka, tresla se je gora, predlog odloka pa je bil sprejet, skupaj s stališči do pripomb iz javnih razgrnitev, ki jih od navzočih navadnih svetnikov menda nihče ni utegnil prebrati.

Morda je takšen način dela OS res konstruktiven - za mediokritetno občinsko upravo in župana.

Za industrijsko klavnico Šentjur

Rado Tržan iz Jurmesa, ki je nastopil v imenu Mesarstva d.d., je občinske može in svetnike navdušil za razvoj industrijske klavnice in za pospeševanje pridelave tako imenovanih alternativnih vrst mesa (koz, kuncev, ovc...), s katerim naj bi

Šentjur pokrival območje od Gradca do Trsta in Zagreba. Bil je prepričljiv in je občinske svetnike skoraj nehote prepričal, da so se več ali manj že odločili za izgradnjo skupne biološke čistilne naprave, vredne okrog 600 milijonov SIT, takoj pa so mu dali "na roke" 4 milijone SIT, s katerimi bo KZ Jurček, z.o.o. skupaj z Regijsko razvojno agencijo pripravila projekt "Alternativne vrste mesa". Ob tako rekoč vsesplošnem navdušenju nad Tržanovim poslovnim izzivom, ki ga je spodbudila tudi nedvoumna županova podpora

Rado Tržan (Jurmes)- dobil podporo in denar

Jurmes - Mesarskim načrtom, saj je ustrezeni dokument o sodelovanju podpisal že lansko leto, sem bil spet edini nergač, ki je imel vsaj za ščepec dvomov oziroma pomislekov. Projekt industrijske izvozne klavnice, ki naj bi namreč ne le rešil polovico delovnih mest v Klavnici, temveč tudi spodbudil evropsko perspektivnejšo usmeritev kozjanskega območja v rejo kuncev, koz, ovac..., nam odprl meje na EU tržišče, ima tudi kar nekaj "lukenj".

Nujnost izgradnje čistilne naprave ni sporna. Da je verjetno najracionalnejše, da jo mesto Šentjur in Mesarstvo + Jurnes + KZ Jurček (v nadaljevanji Klavnica) gradijo skupaj, smo se strinjali vsi, pa čeprav smo hkrati pritrdjevali podžupanu Čoklu, ki je opozoril, da pri koriščenju čistilnih kapacitet v razmerju 3 : 1 ne more biti razmerje pri vlaganjih 6 : 1 (kajpada v "škodo" lokalne skupnosti), kot je posredno namignil g. Tržan. Dalo pa bi se nekoliko več razpravljati o dejstvu, da je nosilec za občinske

može tako navdušujočega projekta menda le več ali manj fiktivna pravna oseba "KZ Jurček", KZ Šentjur, ki je gotovo eden izmed nosilcev šentjurskega kmetijstva, vsekakor pa prvi organizator živinorejske proizvodnje, o vsej zadevi ne ve nič. In kot je po telefonu rekel direktor KZ Šentjur Pušnik, ki je tudi član Nadzornega odbora v Mesarstvu, tudi kot član tega organa, o zadevi nima kaj povedati. Še več, po njegovem mnenju bi takšna nova usmeritev, če bo zapostavljala za nas pomembno govedorejo, imela lahko negativne posledice. V drugem planu pa tudi ne bi smeli prezreti, kaj v naravovarstvenem in prometnem smislu pomeni za Šentjur ta nova usmeritev v industrijski obrat, ki naj bi ga s surovinami zalagal kar lep del Evrope?

Seveda nisem tisti, ki bi se znal tu nepreklicno prav odločati. Le rahlo zaskrbljen sem, ko opažam, da župan in njegov strokovni občinski aparat, ki bi verjetno morala imeti svojo vizijo, vse prepogosto nekritično sprejemata na oko dopadljive odločitve. Ali pa jih največkrat celo kar sama producirata, na primer od orgel, asfaltne baze, "ekološke kmetije" na Planinci, pa do vrste zelo površno pripravljenih in na enak način sprejetih občinskih odlokov.

Statut po meri SLS + je šel po gobe, "puckoti" še zvesti

V SLS +, kot skrajšano imenujem na državni ravni nesrečno združeno SLS + SKD, so sklenili prilagoditi občinski statut svojim združenim potrebam. Da bi si zagotovili v delovnih telesih dvojno zastopstvo. Pa ni šlo. Iz dveh razlogov: ker so se proti koncu seje navzoči občutno razredčili in ni bilo več pravih šans za dvotretjinsko večino, nekatere predlagane spremembe pa so se tudi županu zvestemu Maruši zdele prehude. Na primer tista, da bi teoretično občinski proračun (okrog 1,5 milijarde SIT) lahko sprejel en sam občinski svetnik. Bil pa je to test

za "puckistično" zvestobo: Oset (SDS) in Erjavec (ZLSD) sta ga uspešno prestala - glasovala sta za SLS +!

Upravna enota ne plačuje najemnine

Vsi državni organi, ki domujejo v občinski zgradbi, plačujejo najemnino (16 DEM/m²) in svoj delež obratovalnih stroškov, razen največjega porabnika - Upravne enote. Načelnica Stoparjeva namreč trdi, da so dolžni plačevati le stroške obratovanja in vzdrževanja, ne pa najemnine. Ampak menda ne plačuje niti tega. Po novem je dobila določen popust: plačevala bo tudi najemnino za prostore, ki jih je pridobila po 31. decembru 1993, za starejše pa le ustrezen del stroškov za vzdrževanje.

Če UE svojih dolgov ne bo poravnala do 15. novembra, jih čaka deložacija? Vabljeni na "veselico".

Sneg naj pluži Občina!

Za točko dnevnega reda "Pobude in vprašanja" je vse manj zanimanja. Nekaj zato, ker so "kronični" pobudniki in spraševalci, ki se jim v ključnih zadevah "napadeni" funkcionarji praviloma vedno uspešno izognejo, obupali nad svojim početjem, nekaj pa tudi zato, ker se je točka pomaknila na rep dnevnega reda, to je na utrjeno 21. uro.

Tokrat se je razprava razplamtela ob predlogu Erjavca (ZLSD), da naj Občina spet prevzame zimsko službo, ki jo je lani na predlog KS prepustila letem. Predlog je bil presenetljivo vseh tudi drugim svetnikom, ki so bližje posameznim vodstvom KS. Denar za zimsko službo gre iz istega žaklja, zato sem bil nemalo presenečen, da razprava ni šla v smer, kako zagotoviti boljše in cenejše tovrstne usluge, temveč samo, kako se tej nalogi izogniti.

Dogovor ni uspel, zato svetujem, da si nabavite pravi čas lopate, če res ne nameravate zamuditi službe, ko bodo te dni enkrat beli snežni kristali pričeli svoj večni ples.

F.K.

Poslanec Marko Diaci:

Nismo se prodali Drnovšku

Marko Diaci, 29-letni Šentjurčan, sicer pa tudi kljub svojim rosnim letom že inženir elektrotehnike in diplomiran ekonomist, podira "skoraj" rekorde kar po vrsti: skoraj je magister ekonomije, njegova izvolitev je bila skoraj največje presenečenje, odstotek glasov, ki ga je na listi Stranke mladih Slovenije pripeljal v parlament, je bil skoraj rekordno nizek, Marko je skoraj najmlajši poslanec in menda tudi skoraj najlepši... Še dobro, da so ti "skoraj" postavljeni na vrednostni lestvici od spodaj do vrha, tako da mu ostaja v življenju še dovolj pozitivnih ciljev.

SMS vendarle ni "prava" politična stranka, skupina državljanov z nacionalnim projektom, temveč je bolj interesna generacijska organizacija, pravzaprav nekakšen antipod upokojenski DeSUS. Kako to, da si ravno v njej iskal in našel svoje mesto? Se bi ti zdela recimo abrahamovska stranka Slovenije posrečen in potreben poseg v slovenski politični prostor? Strankam ne zaupaš?

"Ja, lahko bi rekel, da nimam zaupanja v stranke. Gre pa zato, da so stranke pri nas popolnoma zmedena družčina delodajalcev, delojemalcev in drugih v Evropi dobro strukturiranih slojev, zato v trenutku, ko se včlaniš, res nimaš nobenega zagotovila, da ne gre za mačka v žaklju. Političen prostor pri nas ni transparenten. Sicer pa pogledajte, je kje stranka, kjer so uspeli mladi? Ni je. V SMS jaz lahko uresničujem svoje bistvo, ki je izrazito socialno-liberalno. Stranka abrahamovcev? Zakaj ne, poskusite se organizirati."

Pa vendarle ste podpisali pogodbo z LDS in si pustili zvezati roke. Osebo sem prepričan, da bo SMS tudi zaradi tega že takoj na začetku izgubila vsaj 20 odstotkov privržencev.

"Niti približno se nismo prodali LDS. Podpisali smo dogovor, da podpiramo izvolitev Drnovška in njegove vlade in nič več. Drnovšek pa je priznal naš program. Koalicijska pogodba, ki so jo tako rekoč pod grožnjo "izgona iz raja" podpisale koalicijske stranke, nas ne obvezuje. Sem pa tudi prepričan, da je naše sodelovanje z LDS po volji velikanski večini naših članov. Navsezadnje gre za stranko, ki je še najbližje pozitivnim liberalističnim vrednotam in zdravemu ekonomskemu liberalizmu, kar je mladim dovolj blizu."

Toda podpisali ste, da boste podprli tudi Drnovškovega naslednika, če bi se - le ta podal na druga pota. To pa je že kar trdna politična opredelitev.

"To so podpisali koalicijski partnerji, SMS ne. O morebitnem Drnovškovem nasledniku bomo odločali, ko bo to aktualno."

Pred leti si kandidiral za SDS. Zakaj ste se razšli?

"Res je, da sem kandidiral, toda "in" tudi tam nisem bil nikoli (bil sem nestrankarski kandidat-student). Takrat mi je šlo predvsem za ustanovitev šentjurskega štipendijskega sklada, a so me izigrali. Bil sem pač naiven."

Je "tvoje" Društvo za razvoj šentjurske občine nadaljevanje te apolitične angažiranosti ali le poskus, kako vendarle biti zraven v javnem življenju domačega kraja?

To je društvo, ki povezuje ljudi, ki si želijo napredek šentjurske občine in je subjekt takoiimenovane "civilne sfere". Povezuje ljudi, ki lahko izražajo svoja stališča ne glede na politično opredelitev. Želel sem si neke vrste nadstrankarsko organizacijo. Javno življenje v Šentjurju pa me je nedvomno zanimalo, saj bi drugače lahko naredil le to, kar je naredilo veliko mojih generacijskih kolegov-kratkomalo so po končanem študiju odšli iz Šentjurja.

Kako ocenjuješ splošno stanje v Šentjurju? Je občinska oblast dobra, ali pa je potrebna temeljite prevetritve?

"V Šentjurju je bilo v zadnjem času kar veliko narejenega, toda bolj v materialnem, fizičnem smislu, bistvene stvari pa so ostale na mrtvi točki: mladi odhajajo, ni dela, ni stanovanj, še vedno prevladuje delovno intenzivna količinska proizvodnja, delavske plače so nizke, ni dotoka kvalitetnega kapitala in znanja. Tudi v kulturnem smislu je naša uradna produkcija obupno zazrta v pretekla stoletja. Prvenstvena naloga dobre občinske oblasti je, da ustvari primerjalno ugodnejše infrastrukturne pogoje za podjetnike in ustrezno klimo za razvoj duhovne ustvarjalnosti."

Je naša občinska oblast dobra ali slaba? Tega ne bom ocenjeval, imam pa občutek, da se je izpela in ji je nujno postaviti ogledalo oziroma ustvariti konkurenco. Kvaliteta bo s tem nedvomno boljša.

Dva šentjurska vladna poslanca, mar to pomeni najmanj dvakrat več državnih investicij v našo občino kot doslej? Katere so "tvoje" investicijske prioritete?

"V Ljubljani sem novinec in bi kaj takega težko obljubil, kot vodja poslanske skupine SMS pa bom zagotovo imel več možnosti, da kaj storim v tej smeri. Moji prioriteti sta Mladinski kulturni center Šentjur, ki naj bi prostorsko in funkcionalno zagotavljal pogoje za delovanje vseh društev in zavodov v občini, in pa severna obvoznica. Nujno potrebujemo projekt rešitve nemogočega šentjurskega prometnega kaosa, ki je posledica stihijske miselnosti v preteklosti."

Ali je to preboj pod Razkožami, nadvoz nekje pri Ahacu, ali preselitev centra Šentjurja v Hruševac, naj odločijo strokovnjaki.

Želim pa dobro sodelovati z županom Jurijem Malovrh, ki je že "stari lisjak", "medalje" za katere se bova trudila pa lahko po mandatu dava v skupno vitrino, mene to ne moti."

Bo SMS šla tudi na lokalne volitve? Boš kandidiral za župana?

"Kdo bi vedel, kaj bo čez dve leti. Toda če bodo moji načrti še aktualni, bo SMS vsekakor štartala tudi na Občinski svet in tudi na funkcijo župana. Če mi bodo kandidaturu ponudili, jo bom vsekakor sprejel."

V tako imenovani aferi ŠOUM si prav gotovo eden izmed najbolj izpostavljenih akterjev. Znana je uničujoča javna ocena bivšega ustavnega sodnika Krivica, da ste si mariborski študentski voditelji privoščili demokratično farso in strašljivo uzurpacijo oblasti. Kako zadevo vidiš ti?

"Krivic je pametnjakovič in politični manipulant. Če bi bil res dosleden, bi že leta 1997, ko se je očitana sprememba statuta mariborske študentske organizacije znašla prvič pred Ustavnim sodiščem, katerega član je bil tudi Krivic, ustrezno ukrepal. Pa ni. Dejstvo je, da smo se v ŠOUM organizirali "do nule" pravno korektno, tudi po nasvetih in ob sodelovanju gospodarskega inštituta Pravne fakultete. Res pa je, da smo v Mariboru organizacijsko presegli formo študentske organiziranosti, kot nekakšne lartpurlartistične osnovne šole parlamentarizma, in smo se organizirali tako, da smo s študentskim denarjem pravno in organizacijsko povsem korektno ustvarjali novo vrednost, ki je ostajala izključno v službi zviševanja študentskega standarda."

Gre za napihnjeno afero, ki so jo še bolj začeli razpihovati, ko se je SMS pred volitvami pričela približevati volilnemu pragu, kar nam je bilo tudi napovedano. Če se v življenju ozreš na vsakega, ki ti meče polena pod noge zaradi lastne nesposobnosti, ne prideš daleč."

Si veren?

"V nekem smislu sem. Prejel sem vse zakramente, tudi k maši grem tu in tam. Vera je objektivna vrednota in kot takšno jo je treba spoštovati. Verujem predvsem v boljšo prihodnost."

Ali to pomeni, da tudi slediš cerkvenim pravilom, da hodiš na primer k spovedi in obhajilu?

"Ne, to pa ne. Iz spovedi nastajajo le trači na vasi."

Je zate nadškof Rode klerikalec?

"Sodeč po nekaterih njegovih izjavah bi ga lahko prištel v to kategorijo verskih fundamentalistov."

Kaj pa Marx? Se bo socializem nekoč vrnil?

Marx je imel dobre ideje, ki pa niso imele veliko skupnega s stvarnostjo. Socializem se ne bo vrnil, človeška skupnost se bo dolgoročno razvijala v smeri globalizacije in vse večje strpnosti."

Ideja EU, Evrope?

"V ekonomskem smislu je v redu in mislim, da Slovenije ne ogroža. Sem pa zaskrbljen za našo nacionalno in kulturno identiteto, glede na politično ustvarjeno ideološko razdvojenost."

Ali te EU rahlo ne spominja na birokratizacijo in hegemonijo a la Beograd?

"Na prvi pogled morda, vendar gre tu za drugačna pravila igre, ki jih sprejmeš ali pa tudi ne. Gre predvsem za prost pretok blaga, ljudi in storitev, kot diplomant smeri mednarodna menjava pa vem, da ravno velike izbire nimamo."

Hvala za pogovor in obilo uspehov v parlamentu.

F.K.

NOVE ORGLE - zvenijo dovolj veselo?

Saj se človek ta mesec ni mogel več nikamor obrniti, ne da bi kaj slišal o novih orglah. Navduševale so, zdelo se je, kot bi se navaden čas ustavil in se spremenil v posvečeni čas pričakovanja, ko bodo orgle prvič zazvenele. Kar dva petkova večera sta v hladu šentjurske cerkve sv. Jurija potekala v znamenju pozdrava orglam pod zgovornim naslovom: "Nove orgle za novo tisočletje!"

Pevski zbori peli v pozdrav orglam - brez njihove spremljave

Še preden je omenjeno glasbilo iz svojih piščali stisnilo dih prvič skrunjene device, so organizatorji nabrali skupaj celo armado pevskih zborov. Ti so seveda prepevali kar "na suho", torej brez spremljave orgel, na oltarju pa so se menjali kot po tekočem traku. Repertoar je bil sestavljen po pričakovanju: nekaj domačih, obvezni Ipavci, pa še kakšna srednjeveško obarvana. Pozornejše poslušanje je doživelo nekaj prijetnih in tudi manj prijetnih presenečenj. Omeniti je treba MPZ Skladatelj Ev Ipavec, ki so na trenutke znali naravnost očarati z ubrano kombinacijo prijetnih baritonov in spremljevalnih basov, bili pa so tudi nekako edini, ki so znali racionalno izkoristiti akustiko cerkvenih prostorov. Tudi njihove ženske kolegice po kvaliteti niso ravno zaostajale. Omenjena zbora sta bila tudi edina, ki sta znala izbrati sebi primerne skladbe in je bila zato tudi izvedba zadovoljiva. Najbolj ljubki so bili otroci, med katerimi se gotovo skrivajo veliki pevski potenciali, s katerimi pa se lahko ponaša tudi Dekliška skupina sv. Jurija, ki se je predstavila z zelo ubranim in precej natančnim petjem. Vsi zbori so doživeli bučne aplavze, največje ovacije pa so poželi Rajske strune, ki naj bi peli na tradicionalen domač način. Zapeli so ljudsko pesem Bog blagoslovi tale kraj, v kateri so nadpovprečno pogosto omenjali šentjurskega patrona sv. Jurija in nekatere njegove

vrline, in tako vzbudili v poslušalstvu najbolj goreča patriotska čustva.

Splošno gledano je bil koncert ravno prav kratek, petje in skladbe dovolj lahkotne, cerkev prijetno napolnjena, pogrešana pa je bila katera izmed čudovitih latinskih maš našega rojaka Gallusa.

Orgle preizkusili tudi mladi glasbeniki

Teden dni po prvemu pozdravu smo prisluhnili še enemu koncertu, kjer naj bi glavno vlogo odigrale nove orgle. V velikem pričakovanju je zbrano občinstvo napenjalo ušesa, da bi slišalo to kraljico glasbil. Izvajalci so nam postregli s pestrim izborom skladb, v katerih so orgle dopolnjevali tudi drugi instrumenti. Tako smo lahko slišali nekaj vrhunskih skladateljev: Bacha, Vivaldija, Brahmsa,... Resnici na ljubo, nove orgle ne zvenijo prav nič drugače kot vse tiste precej starejšega datuma. Vrh vsega so izredno težavno glasbilo, pri katerem se pojavlja nevarnost (kar smo lahko slišali že na koncertu), da se pričakovana veličastna harmonija, ko naj bi orgle izzvenele v vsem sijaju, sprevrže v kaotično brbotanje raznih zvokov. Tako so jih tudi v omenjenem večeru povsem prekosili čudoviti ženski glasovi, še posebej je blestela Urška Arlič s svojim prekrasnim sopranom, pa tudi mezzosopranistka Dragica Kladnik ni dosti zaostajala. Izredno lepo petje pa smo slišali še ob premiernem nastopu ženskega vokalnega seksteta, ki se ponaša s še ne obrušeni biseri dekliških glasov.

Tudi ta koncert je lepo uspel, moteče je delovala le povezovalka programa, ki je vse utrudila z izčrpnimi biografijami nastopajočih.

Zakaj orgle žalostno zvenijo?

Splošni vtis glede vse scenografije okoli novih orgel je ostal nekako meglen, predvsem pa je pustil grenak priokus. Zelo jasno je bilo videti, kako globoko v srce še vedno sežejo predvsem človeški glasovi, takšni in drugačni. Tudi zato se ni moč izogniti grešnim pomislekom glede te tehnične novosti šentjurskega verskega hrama. Zvoki piščali, ki se oglašajo nekje zgoraj, dajejo tisti zopni srednjeveški občutek ničevosti in majhnosti človeka, ki zbujajo kvečjemu tesnobo in sveto grozo. Docela odbijajoča pa je misel na vse tiste težke milijone, s katerimi je razsipala celo sama Občina. Kot da v Šentjurju ni pomoči potrebnih občanov, kot da bodo vsi otroci pričakali zimo v zakurjenih domovih in v dovolj toplih oblačilih in obutvi. Kot da v Šentjurju ni revnih, ubogih in trpečih. Če se ne motim, je božji sin ljudi preizkušal ravno tako, da se jim je prikazal kot raztrgani berač in jih prosil za pomoč... Ali ni ravno On govoril o nesebični skrbi za sočloveka kot primarni nalogi vsakega vernika? Kakorkoli že, Šentjur se je odločil za nove orgle in upam, dragi Šentjurčani, da se jih boste naučili v največji možni meri.

P.M.

Orgle je blagoslovil mariborski škof Kramberger

Na zahvalno nedeljo ob treh popoldne je v farni cerkvi pel mašo sam škof Kramberger. Gneča je bila že zunaj pred cerkvenimi vrati in le po naključju sem se znašel v zakristiji kmalu za tem, ko se je številno

Artnaka, Kukovičiča (KEA), zlatarja Gajška, Hajnška, Edvina Tovornika, Lapornika, direktorja KZ Pušnika... Bogoslužje škofa Krambergerja so spremljali številni domači duhovniki, na njegovi levici dekan Zemljič, na desnici prelat Zdolšek. Dekan Zemljič je deloval zaskrbljeno, kot da bi imel tremo, vse organizacijske niti pa je držal odločno v rokah kaplan Koren, ki je kljub svoji aktivni vlogi našel čas, da me je opazil in mi mimogrede podaril brošurico "2000 piščali". Kazalo je, da kljub manjšim nesporazumom vse teče kot po maslu.

Vzdušje je bilo svečano, s poljskimi pridelki domiselno okrašen oltar pa je dajal občutek preprostosti. Pridiga škofa Krambergerja me je razočarala. Bila je sicer povsem korektna, tudi kratka, toda brez prave škofovske poante. Zapomnil sem si le njegov opis trojnega simbolnega poslanstva orgel v cerkvi: podpirajo ljudsko petje, oznanjajo, da je krščanstvo vera veselja (kar mi je bilo povsem novo), kljub tisočermim

piščalim simbolizirajo edinost in skladnost božje ljubezni. To orglarsko poslanstvo je kasneje dopolnil še Brane Košir, menda šef škofovske orglarske delavnice iz Hoč, ki je dejal, da so orgle za vsako človeško skupnost dragocen simbol, brez katerega se sveto in božje sploh ne da izraziti.

Prijetno sem bil presenečen nad dobrim petjem z ahaškimi pevci okrepljenega cerkvenega zbora. Zlasti ženski solo sopran je izstopal. Moram pa priznati, da veličine zvokov nove župnijske pridobitve sprva nisem zaznal, v svoji nevednosti sem celo domneval, da so do blagoslova v funkciji še stare orgle. Očitno pa je šlo za mojo glasbeno nepismenost. Šele na koncu, ko sta Košir za mikrofonom in mag. Miklavčič za orglami nazorno predstavila orgle in njihovo funkcijo, z 28 registri, principalami, flautami, godali, jezičniki..., ko je s kora zadonel Bachov koral, se mi je posvetilo, da je v orglah nekaj posebnega.

Slovesnost se je končala z množičnim obhajilom. Med prvimi je sprejel hostijo iz škofovih rok predstavnik

najmočnejšega botra, Občine Šentjur, župan Malovrh, za njim pa še množica botrov, malih darovalcev ter vernikov. Botri so kasneje iz škofovih rok prejeli tudi spominske piščali, zlate, srebrne, bronaste. V imenu botrov se je za izkazano pozornost zahvalil prelat Zdolšek, tudi zlati boter, ki pa se le ni mogel izneveriti svojemu ostremu jeziku. Rekel je, da imajo mnogi (Šentjurčani) več pod palcem kot botri, nimajo pa dovolj ljubezni do Cerkve, Boga...

Po slovesnosti so pred cerkvijo s sendviči in pecivom pogostili vse navzoče, cerkveni dostojanstveniki in preko 100 povabljenih zaslužnih občanov pa se je preselilo v hotel Žonta. Tam se je med slavnostnimi govori tudi prepevalo, največ Slomškove pesmi. Velik dan sta imela župan Malovrh in podžupan Čokl, ki sta skupaj s škofom in šentjurskim dekanom zasedla čelo velikega omizja.

Koliko so stale župnijske orgle? V knjižici o denarju ni niti besedice, pa tudi nihče od slučajno vprašanih ni vedel točne številke. Mnenja so segala od 350 000 do 500 000 DEM, nihče pa ni tvegala ocene, ali so res toliko tudi vredne.

škofovo spremstvo preselilo pred oltar in sem lahko tudi s fotoaparatom malo pokukal v notranjost. V cerkvi in pred cerkvijo je bilo tistega dne vse, kar nekaj pomeni v Šentjurju, od župana Malovrha v prvi vrsti, podžupana Čokla, številnih orglarskih botrov, zlatih, srebrnih in bronastih, do uglednejših podjetnikov, kmetov, upokoencev, skavtov...: Laha,

anketa

ORGLE

Pretekli mesec je bil v znamenju župnijskih orgel. Poleg svečane blagoslovitve, ki jo je opravil sam škof Kramberger, smo imeli v župnijski cerkvi še dve množični in odmevni glasbeni prireditvi. Toda geslo "Nove orgle za novo tisočletje", ki mnoge navdušuje, spet drugim poraja nelagodno vprašanje, ali smo res tako bogati, da si lahko privoščimo orgelsko razkošje za 30 ali 40 milijonov tolarjev? Še zlasti naj bi bila sporna poraba javnega denarja za predvsem bogoslužne namene. Kaj menijo o šentjurskih orglah naši občani oziroma če so in koliko so prispevali, smo poskušali zvedeti na naših ulicah. Pričakovali smo ploho besed, za in proti, pa se je zgodilo ravno nasprotno. Ostali smo brez izrazitih sogovorcev v prid eni ali drugi opciji, tisti, ki pa so svoje mnenje le tvegali, so se po vrsti previdno izmikali odločnejši opredelitvi.

Edi Goršič, v.d. ravnatelj Glasbene šole:

Ha, takole bom rekel, nisem šentjurski občan, pa še službeno sem nekako z orglami povezan, zato morda nisem ravno prava oseba za vašo anketo. Ampak s v o j e g a o s e b n e g a mnenj

a se ne bojim povedati. Ali so orgle dobre in vredne svojega denarja, ne morem reči, ker jih ne poznam, ob podobnih nakupih v drugih župnijah pa je bilo marsikaj slišati. Če bodo orgle res služile tudi poučevanju - moram priznati, da do sedaj te potrebe na naši šoli še nismo opazili - je vložek javnega denarja upravičen. Sam pa nisem najbolj prepričan v racionalno učno uporabo orgel, kajti na inštrumentu je potrebno vaditi vsak dan, tudi uro ali dve, dvomim pa, da se bo župnija strinjala, da bi naši učenci kar po več ur na dan brenkali po dragocenem inštrumentu. Glede na potrebe glasbene šole bi dal prednost reševanju naših prostorskih stisk.

Lubo Žafran, občinski svetnik iz Slivnice:

V načelu ne nasprotujem vlaganju javnega denarja v orgle, zlasti če gre tudi za

i n t e r e s Glasbene šole, kot je na Občinskem svetu povedal župan Malovrh. Kljub temu pa se mi zdi p r i s p e v e k Občine z ozirom na vrsto življenjsko

bolj perečih javnih problemov relativno prevelik. Zlasti še zato, ker kaže, da je trditev, da jih bo uporabljala tudi Glasbena šola, bolj opravičilo kot resnična možnost. V brošuri "2000 piščali" je poudarjena predvsem njihova uporaba za bogoslužje. Teoretično bi se lahko postavljalo tudi vprašanje nakupa brez javnega natečaja, še

posebej zato, ker gre v trgovskem smislu za izključno cerkveno navezo. Stare orgle - nekaj sem slišal, da so šle izven našega območja. S hvaležnostjo jih bi verjetno vzela prenekatera domača cerkev.

Zvone Leskovšek, iz Šentjurga:

Da, dal sem prispevek za orgle, gospema, ki sta pobirali denar, pa sem tudi povedal, da sem pripravljen na donacijo preko žiro računa, a ju moja ponudba očitno ni dovolj navdušila. Takole bom rekel, da se mi zdi investicija v orgle za šentjurske razmere prerazkošna, zlasti še, če pomislim na

občinskega denarja, tudi za politično zadevo, sem jih sam jemal bolj kot kulturni projekt. Cena je morda res relativno visoka, toda o tem si ne bi upal soditi. Če so se občinski svetniki odločili, da bodo investirali v orgle, je to njihova odločitev, ki se mene ne dotika. Projekt "Rifnik", ki je moja osebna preokupacija, zaradi te investicije pač ne bo prizadet.

Ludvik Mastnak, ravnatelj LU:

Nove orgle so sestavni del naše glasbene in pevske kulture in je že prav, da jih imamo. Stare so bile menda res že prestare. Če bo tako, kot je govoril župan Malovrh, da je dogovorjeno z župnijo, da bodo na razpolago tudi Glasbeni šoli, potem tudi o morebitni spornosti porabe proračunskega denarja v ta namen ne bi mogel govoriti. O njihovi kvaliteti oziroma absolutni ali relativni prečenjenosti za šentjurski materialni in duhovni prostor, ne bi upal soditi. Upam le, da so strokovno izbrane in vredne svojega denarja.

Tudi naša družina je prispevala za orgle.

vložek Občine in na to, koliko daje občina za šport oziroma za ureditev športnega parka.

Pa se ne bom veliko zmotil, če bom trdil, da potrebe in tudi množičnost na š p o r t n e m področju niso nič manjše. Tudi to, da so za mrežni strežnik namenjen proračunski denar dali za orgle, mislim da za ponkovške, se mi ne zdi prav.

Aci Urbajs, z Rifnika:

Seveda sem prispeval za orgle, tako kot tudi moji starši, pa čeprav ne hodimo v cerkev. Čeprav so mi orgle kot pojav bolj

t u j e. Se nisem spraševal zakaj. Kar tako spontano sem se odločil. Čeprav gre pri orglah, zlasti pri tistem delu, ki se je plačal iz

Orgle tudi za Glasbeno šolo?

Eden od argumentov župana Malovrha, ko je uvrstil investicijo 10 milijonov SIT za orgle v občinski proračun, je bil, da gre za ustrezen dogovor z Glasbeno šolo. Kakšen je ta dogovor, ali gre morda celo za pisno pogodbo, sem skušal zvedeti pri ravnatelju Glasbene šole profesorju Ediju Goršiču:

"Ne bi rekel, da je šlo ravno za dogovor v tem smislu, ali celo za pogodbo. Župan Malovrh me je pač takrat vprašal, če ima Glasbena šola interes, kadre in možnosti za poučevanje orglarstva. Brez dvoma imamo interes in ustrezne kadre in brez dvoma tudi nimamo za orgle primerne lastnega prostora, zato je bil moj odgovor seveda pritrdilen. V tem smislu smo enkrat tudi že obvestili starše. Za enkrat interesa za orgle še ni, naš izhodiščni učni inštrument za to usmeritev je pač še vedno klavir. Ali bodo naši morebitni učenci res lahko ustrezno vadili na župnijskih orglah, bomo pač videli, če bo do tega prišlo."

"Ekološka kmetija" gre naprej

Ne glede na to, ali na Planinci nastaja vzorčna ekološka kmetija, ali pa Sai - duhovni center, se zadeva še kar naprej zapleta. Med tem ko župan Malovrh v Občinskem svetu grmi proti črni gradnji na Planinci, in pri tem ne skriva svojega prepričanja, da je ekološka kmetija le fasada za versko manipulacijo, in mu Občinski svet sledi s sprejemanjem raznih obveznih razlag občinskih odlokov, na Planinci zadeve tečejo svojo pot naprej.

Na Planinci sem bil na obisku v ponedeljek, 20. novembra, ko so člani skupnosti z bobrovcem pohištvo. Stavba je zgrajena v loku, ki se odpira proti dolini, v spodnji etaži je poleg kuhinje,

ravno pokrivali zadnje kvadratne metre novega doma, 370 kvadratnih metrov velike nove zgradbe. Prijazno, kot vedno, me je sprejela Edita Žitko, mi ponudila požirek njihove pijače, čaj in lepo umirjeno besedo:

"V začetku oktobra smo prejeli z Ministrstva za okolje in prostor odločbo, s katero ugotavljajo, da je naša pritožba na zavrnitev izdaje lokacijskega in gradbenega dovoljenja utemeljena. Upravna enota je ravnala nezakonito in najkasneje do 5. decembra mora nepravilnosti odpraviti. Med drugim je pritožbeni organ ugotovil, da je omejitev enodružinske hiše na 180 m² zgolj izmišljotina. Do sedaj na UE še niso reagirali. Mi pričakujemo, da bomo uspeli, zato nadaljujemo z delom. Tu živi 5 družin, stara hiša se nam dobesedno ruši nad glavami. Že drugi teden se bomo preselili, pa čeprav prostori ne bodo ometani in ne bomo imeli niti elektrike niti vode. Ne gre drugače."

Potem mi je gospa Edita razkazala novo stavbo, v katero so pravkar tudi vgrajevali stavbno

večjega skupnega prostora, kurilnice in skupnih sanitarij še nekaj individualnih sob za goste. V zgornji etaži so prostori za posamezne družine. Stene so iz spodnjih 40 centimetrskih izolacijskih zidakov. V kurilnici je že pripravljena peč za ogrevanje na gozdno biomaso.

In če ne boste uspeli in vam bodo stavbo porušili?

Ne vem, kdo bi lahko to storil, ko bo videl, kje prebivamo. Kar se mene tiče, sem odločena: bager bo do hiše lahko prišel le preko mojega telesa.

Rušenje menda zahtevajo tudi vaši sosedje s Kalobja?

Sosedje so z nami in nas razumejo, so pa na Kalobju tudi drugače misleči. Toda tudi mi imamo državljanske pravice, upam.

Ste pripravljeni enkrat priti v Šentjur na okroglo mizo in razložiti Šentjurčanom, zakaj gre pri vaši skupnosti?

Zelo radi. Radi bi živeli v sožitju z vsemi.

F.K.

Knjižnica ima novo fasado

Šentjurski Pepelki nadeli nov izgled

Problematika šentjurske knjižnice je vsem dobro poznana. Pomanjkanje prostora, pokanje stropa in nevaren dostop so le največje težave, s katerimi se srečujejo knjižničarke in seveda obiskovalci. Letošnjega aprila se je nekaj vendarle premaknilo z mrtve točke; knjižničarke so organizirale odmevno okroglo mizo, na kateri je moral župan Jurij Malovrh popustiti in podpreti gradnjo nove knjižnice. Sklep so podprli tudi občinski svetniki, nov hram učenosti pa naj bi bil pripravljen v roku štirih do petih let. Trenutno je že v pripravi natečaj za projekt.

Kljub vsemu pa tudi sedanje stavbe ne gre popolnoma zanemariti, zato se je Knjižnica Šentjur odločila obnoviti fasado, saj je zob časa stavbo naredil zagotovo eno, vsaj na oko, najrših v Šentjurju. Ravnateljica Tatjana Cmok jo je poimenovala kar Pepelka. Glavni razlog za njen "posip" pa niso bili estetski razlogi, temveč prežeha nevarnost

krušenja fasade. "Omet po mojih podatkih ni bil obnovljen odkar stavba stoji. Fasada je na več koncih nevarno odpadala, tako da je bila velika nevarnost nesreče. Enostavno nismo mogli več izzivati usode. Dokler se nič ne zgodi, je v redu, če pa bi kdo dobil po glavi omet, pa bi bili tudi sodno odgovorni. To je tudi odgovor tistim, ki so se spraševali, čemu smo šli v adaptacijo, ko pa se bomo že čez nekaj let preselili. Konec koncev pa je treba hišo tudi obdržati na nivoju, saj se bo v njej tudi po našem odhodu odvijala kakšna dejavnost," je za ŠN povedala Cmokova.

Obnova je trajala šest dni, izvajalo pa jo je podjetje Banovšek iz Slovenskih Konjic, ki je bilo najbolj ugoden ponudnik. Vrednost naložbe je okrogel milijon tolarjev. Polovico stroškov (kriti so iz rednih sredstev knjižnice) bo poravnanih letos, preostanek pa se bo prenesel na prihodnje leto.

L. H.

TRGOVINA
TRAUNER
Trauner Betka s.p.

Drofenikova 16, ŠENTJUR /v tržnici/
Tel.: 03 574 01 42

NUDIMO VAM

- pletenine FOČIČ (bluze, jope, puloverji,...)
- modne ženske hlače od 5.300.- naprej
- ženska krila
- ženske bluze
- bombažne maje
- nedrčki
- SILIKONSKI NEDRČKI samo 7.200.-
- tanga
- body

UGODNO
BOMBAŽNI
PULIJI IN
POLPULIJI
samo 2.550.-

del. čas
pon-pet 9h-18h
sob 8h-12h

Martinovi dnevi 2000 v lovski uniformi

Letošnje ponkovške prireditve v čast sv. Martinu, že 9. po vrsti, so se pričele v petek zvečer. Odpritevno slovesnost so pripravili v zelo skrbno in prav prijetno gozdno - lovsko okrašeni kulturni dvorani. Pravzaprav se je scena pričela že na hodniku s šolsko likovno predstavitev gozda, v dvorani pa se je takoj pri vratih nadaljevala z "Ošanšekovim smetiščem", kot sem slišal, nato z močvirno sceno in jesenskim gozdom, polnim domačih in manj domačih divjih živali, gob in tudi lovskih trofej. Na drugi strani dvorane so bili postavljeni tradicionalni "štanti" s spominki in pa nepogrešljivi ocenjevalni šank domačih vinogradnikov. V primerjavi s prejšnjimi leti je na otvoritev prišlo skromnejše število Ponkovljanov, "tujce" pa bi skoraj lahko naštel na prste ene roke. Ali dejstvo, da z Občine ni bilo nikogar, pomeni le, da so volitve mimo, ali pa morda tudi, da med KS Ponikva in občinsko strukturo vejejo hladnejši jesenski vetrovi? Kdo bi vedel. Predsednik KS Vrečko mi tega sicer ni potrdil, je pa povedal, da Ponkovljani še delajo na samostojni občini, kar bi lahko tudi bil odgovor.

Prvi dan, petek 10. novembra

Kulturni uvod v Martinove dneve je prispevala domača vokalna skupina Sonce. Elegantna, v rumene svečane obleke odeta dekleta in fantje v temnih oblekah in rumenih kravatah so že na zunaj pokazali, da se na Ponikvi nekaj spreminja. Spomnimo se, da so še pred tremi leti bile kavbojke takorekoč obredno oblačilo ponkovških pevk. V 20 glavi pevski skupini, ki bi se že menda lahko imenovala tudi zbor, sicer nisem slišal izstopajočih glasov, kot skupina pa so delovali prijetno in, upam, da za mlade ponkovške pevce pod Vodstvom Abdreje Galufove ta ocena ni žaljiva, sodobno in zabavno.

Slavnostna govorca sta bila predsednik TD Špur in predsednik lovcev Grosek, ki sta navzoče poskušala "indoktrinirati" z naravovarstveno zavestjo.

Sledil je debatni večer ob pokušnji ponkovških vin. Svojo letino je prineslo 31 vinogradnikov, skupaj menda kar blizu 300 litrov. Simon Sitar je prispeval kar 5 vzorcev po 5 litrov, tri obilnejše vzorce je dal Žližar, drugi pa večinoma nekaj manj. Poskusil sem štiri vzorce: dva sta bila izrazito sladka (Grilovo in Žličarjevo), njuna alternativa pa sta bila suho vino iz Bobovega, mislim, da je bilo Voduškovo in bio vino Antona Zdolška. Kakovosti ponujenih vin ni hotel nihče komentirati. Meni je bilo najbolj všeč vino z Bobovega, med tem ko se za bio - vino nisem uspel navdušiti.

Med navzočimi sem poskušal izvrtati kakšno strokovno oceno letošnje ponkovške vinske bere, pa nisem imel posebne sreče. Le Tone Zdolšek je bil pripravljen nekaj povedati: "Morda odstopajo Grilova in Žličarjeva vina, pa tudi druga niso slaba. Preveč je sladkih vin. Moje pa je gotovo prekislo."

Gospe Vrečkotova, Medvedova in druge, ki so poskuševalcem natakale zlahtno kapljico v 300 tolarjev vredne spominske kozarce - če so bile pri kasiranju kolikor toliko dosledne, je TD kar dobro zaslužilo, teoretično okrog pol milijona - so glede na povpraševanje samo potrdile Zdolškovo oceno.

Ob 23. uri je bila scena že tako zagreta, da so morali posredovati organizatorji z izklopom elektrike.

Sobota - brez okrogle mize, toda veliko o divjadi

Po napovedi bi se naj za okroglo mizo na temo varstvo okolja spopadli kmetijec, gozdar in lovec, a se ob napovedani uri ni ničesar zgodilo. Je pa bil trenutek primeren za daljši pogovor z glavnim organizatorjem lovskega dela Martinovih dnevov, Marjanom Grosekom, tako o lovski razstavi, lovski družini, kot tudi o ogroženi ponkovški naravi.

Marjan Grosek: "Razvoj gre v zaskrbljujočo smer. Iz narave izginjajo nekatere vrste in če bo šlo tako naprej, bo ta planet moral enkrat zapustiti tudi človek. V

Lovski raj v kulturnem domu

naših loviščih skoraj nimamo več zajcev. Pred tridesetimi leti jih je vsak naš lovec lahko uplenil več, kot zdaj vsa lovška družina oziroma jih danes konča pod kolesi avtomobilov. Izginili so praktično tudi fazani, prav tako jerebice, ki so jih naselili pred 5 leti. Na Ponkovškem ni več vidre, gozdnega petelina, ogrožene so verveice, kragulji (ostaja le še 3 - 5 gnezd), ptice ujede, praktično vse ptice, ki gnezdiijo v drevesnih duplinah, kuna zlatica... Kriva sta urbanizacija, mehanizirano kmetijstvo in onesnaženo okolje. Novim razmeram pa se je odlično prilagodila srnjad, ki je praktično edina divjad, ki pride še v poštev za gospodarski in gojitveni odstrel. Ponkovski lovci letno odstrelijo preko 100 srn, ki so tudi edini vir pravega lovskega prihodka LD (okrog 700 000 SIT). Vse več je tudi lisic, vsako leto jih pade pod krogلامي okrog sto. Kljub temu pa je lisičja prenaseljenost očitna, saj se v zadnjem času med njimi močno širi garjavost, ki grozi zdesetkati lisičji rod. Tudi kune belice je vse več, saj se je očitno zelo uspešno prilagodila urbanemu okolju in je zelo pogost gost na

senikih, kozolcih ali celo v gosto naseljenih krajih. Lani so jih lovci ustrelili okrog 30. Na leto padejo tudi do trije jazbeci, dva ali trije divji prašiči, praviloma mladiči, to pa je v glavnem vse.

Torej lovci le še streljate in ubijate?

"Vse manj in manj, puško počasi spodriva fotoaparat. Če pa spregovori puška, je največkrat v gojitveni oziroma redukcijski službi. Človek je spremenil naravo do te mere, da ravnotežje v njej lahko vzdržuje le z novimi posegi vanjo."

Kako je na Ponikvi z varstvom okolja?

"Okoljevarstvena kultura se hitro dviga, toda še vedno smo na prvi stopnici, na ravni boja z divjimi odlagališči odpadkov. Žal je občinska oblast na tem področju brez pravega odgovora, pa tudi ustrezne službe še vedno nimamo. O bistvenih spremembah načina življenja v naravovarstvenem smislu bi zaenkrat težko govoril."

Kaj pričakujete od "lovskih" Martinovih dni?

"Le to, da bi v ljudeh zbudili pravičen odnos do gozda, živali in okolja."

Martinovanje v Gasilskem domu

Tega žal nisem spremljal v živo, dobil sem pa informacijo, da je bilo bolj tako - tako, kar naj ne bi pomenilo nič obetavnega.

Martinov sejem, danes in nikdar več

Nedeljski Martinov sejem je bil spet v znamenju suhe robe in plastike. Od domačinov je bil za stojnico Turističnega društva le nepogrešljivi Gustl Vovk, kasneje sta ga zamenjali primerno zimsko odeti gospa Špurova in še ena mladenka, ki so točili Žličarjevo vino, prodajali medeno

Gustl Vovk- nepogrešljiva sejemska ponudba

pecivo Slaščičarne Jelka, bučnice in koruzni kruh Sonje Gabrove iz Lutnja. Ponudba je bila sicer zelo okusna, Sonjin kruh in Žličarjevo vino sem imel čast tudi

poskusiti, kar na račun TD. To pa je bilo praktično tudi vse sejemsko omembe vrednega. Do 10. ure je bila Ponikva mrtva, takrat pa so se oglasili zvonovi in v hipu se je pojavila reka obiskovalcev, ki pa se je iztekla v cerkev, ne da bi se kdor koli ozrl na gospoda Vovka in njegove gospe. Zanimivost: med prvimi se je v cerkev podal predsednik ŠKMŠ Sandi Potočnik, pravilno "takmašno" oblečen, toda z

nezgrešljivo nazaj zasukano kapo. Prvi kupci so se pri Gustlovem šanku pojavili šele malo pred polenajsto uro. Sejem so praktično odprli Šentjurčani, predsednik šentjurskih upokojencev Šumej z merico bučnic in Tinček Zabukošek s 3 krat po dva deci Žličarjevega Chardonaya za svojo družbo. Gospoda Gustla tak začetek sploh ni posebno vznemirjal, kajti po njegovih izkušnjah se bo

"kšeft" na stojnici razvil šele po maši. Ampak mrzel veter in moj poletni suknič mi nista dala, da bi dočakal ta finale.

Sklepna misel

Čeprav so mnogi Šentjurčani (in Ponkovljani) alergični na moje sodbe, bi zatajil samega sebe, če bi se izognil zapisu svojega mnenja.

Vse priznanje trudu lovca in sodelavcem Turističnega

društva - toda potrebno bo iskati in najti nekaj novega, drugačnega, bolj privlačnega za ljudske množice. Morda ocenjevanje vin, ki bi ga opravili gostje na martinovanju, pripravo sejma kot igrane folklorne prireditve, uprizorjen krst vina, ki bi "obdelal" vse pomembnejše medletne ponkovške dogodke... Da, vem, najlažje je kritizirati...

F.K.

MARTINOVANJE - JESENSKI PUST

Slovenci smo že kar pregovorno pivski narod, zato je martinovo menda skoraj nacionalni praznik. Letos smo vikend hrustanja rač, zelja in pospešenega zlivanja mladega vinca po grlu že preživeli, sledili so mu naporni dnevi detoksikacije, kislih župic ter raznih posebnih čajev. Stara ljudska modrost ima pripravljen svoj recept: kadar je najhuje, je treba po grlu zliči še kakšen kozarček.

Kakorkoli že, modre debate, češ, koliko je moral ta Martin v življenju pocuzati rujne kapljice, da si je zaslužil svetniški sij, so sestavni del martinovanske filozofije..

Izvori martinovanja ali sv. Martin ni bil kronik

Resnica o sv. Martinu je taka, da z današnjo obliko praznovanja nima nobene zveze. Sam zgodovinski razvoj je poskrbel, da je Martinovo postalo nekakšen jesenski pust. Zagotovo si ga ni izmislila katoliška cerkev, saj so ga praznovali že naši poganski predniki in čeprav je krščanstvo prilepilo nanj verski značaj, so šele in navade ostale izvorno poganske. Pogani našega naselitvenega prostora so v novembru obhajali praznik v zahvalo za letino, polnili zimske zaloge, pastirji so se obredno zahvaljevali za uspešno pašo in prosili za blagoslov črede; celo duhove prednikov so povabili h slavu.

Sv. Martin je bil rojen l. 316 v Sabariji, današnjem Szombathelyju. Bil naj bi blazno pobožen in živel zelo strogo, postal pa je celo zgled misijonarjem, saj je bil v svojem času pravi apostol takrat večinoma poganske Galije. Ustanovil je prvi samostan na francoskih tleh in bil celo škof. Ostali misijonarji so mu posvetili mnogo oltarjev in cerkva, še posebej tam, kjer jim je uspelo izpodriniti keltska božanstva. Pri nas so ga intenzivno častili med 7. in 10. stoletjem.

Martin je bil najpogostejše upodobljen kot usmiljeni vojščak, ki z mečem reže svoj plašč, da bi polovico dal golemu

siromaku. Verjetno je v fazi pokristjanjevanja stopil na mesto kakšnega keltskega božanstva, preprosto ljudstvo pa je svoja verovanja preneslo na krščanske svetnike. Zato je še danes prisotnih veliko ljudskih navad, ki izvirajo naravnost iz poganstva. To velja tudi za martinovanje, ker koledarsko ni bilo blizu nobenega pomembnejšega godu od Martinovega, so nanj prenesli vse, kar je bilo v zvezi s poganskim jesenskim praznikom. Cerkev se temu ni mogla upirati, saj gostije niso bile v nasprotju s krščansko doktrino, nasprotno, prišle so zelo prav. Po prvotnih cerkvenih predpisih je bil god sv. Martina na pragu adventnega posta, ki je trajal vse do božiča, tako pa so se verniki lahko pred njim potolažili z obilno pogansko jesensko pojedino.

Obredna hrana

Precej zgodaj se je praznovanju sv. Martina pridružila gos kot obvezna hrana, še prej pa je bila prisotna kot daritvena žival pri poganskih jesenskih obredjih. Kjer se ni redilo gosi, je veljal tudi puran, revni slovenski kmetje pa so od perutnine pogosto premogli le kakšno kokoš. Na Koroškem naj bi si v noči pred Martinovim kradli gosi, potem pa jih naslednji dan skupaj pojedli. Znana je še druga funkcija gosi: iz njihovih prsnih kosti so prerokovali, kako ostra bo prihajajoča zima.

Okoli gosi in sv. Martina je ljudstvo spletlo legendo, po kateri naj bi se Martin skril med njimi, ko so ga iskali z obvestilom o škofovski izvolitvi, gosi pa so ga izdale.

Še bogovi se ne branijo vina

Praznovanju se je vino pridružilo iz čisto praktičnih razlogov. Ker je v tem času dozorelo, so ga tako darovali v zahvalo za pridelek. V povezavi z Martinom so poznali legendo, po kateri naj bi spremenil vodo v vino, kot Kristus v galilejski Kani. V naših krajih je obveljalo, da je Martinovo zadnji rok za zorenje mošta v vino. V raznih vinorodnih področjih je bilo praznovanje tako zelo pestro, treba je bilo poskusiti vino iz vseh sodov, že gospod župnik so ga morali poskusiti in tako "krstiti" vsak sod. Ponekod so nekaj vina pustili v majolkah na mizi čez noč, da so si ga lahko privoščili "duhovi prednikov" oziroma verne duše v vica.

Praznik je bilo treba izkoristiti do konca

Martinovo je bilo nekdaj tudi praznik pastirjev, ki so se mu zahvaljevali za varovanje črede, za lepo rejeno živino in dobre kolone. Še bolj zanimivo je bilo Martinovo v življenju kmečkih mladeničev, ki so na nedelje zvečer v gostilni sprejemali nove fante v svojo družbo. Ti so morali plačati štefan vina, nekaj zapeti in se "spovedati". Skoraj težko je v današnjih časih verjeti, koliko funkcij je lahko opravljal en sam praznik, kaj vse so vanj zajeli (pogansko obredje, krščanski god, darovanje letine, pripravo na postni čas, pastirske zahvale, pozdrav mladega vina), še posebej, ko kupujemo race in vino, ne da bi sploh vedeli, kakšen je njihov simbolni pomen. Predvsem pa so takrat praznovali skupaj in vsak praznik je pomenil poseben hvalospev skupnosti, ki se je ob takšni priložnosti ponovno utrdila in ohranjala dobre odnose, ki so bili v takratnem načinu življenja ključnega pomena.

P.M.

	Podsreda	Boč
	87,6 MHz	93,7 MHz
ŠMARJE PRI JELŠAH		
internet: http://www.radio-stajerski-val.si	Studio	Centrala
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si	Tel: 063 817 10 30	Tel: 063 817 10 11
	063 817 10 40	Fax: 063 817 10 37
<i>Štajerski val - nova pota in prijatelj več</i>		

Po šentjurskih vecejih v besedi

Ko te nekam pritisne

Ker se vsa Slovenija trudi, da bi prišli v nekakšen evropski raj, smo za tokratno ŠN-raziskavo združili nekaj elementov, ki so zagotovo del te poti - vsaj v smislu splošne kultiviranosti. Na kratko: povezali smo pojme Evropa, WC in Šentjur, s pomočjo katerih smo enkrat na mesec špijunirali po prostorih, kamor gremo več ali manj vsi peš. Zanimalo nas je, kako se zrcali odnos do občanov z dostopnostjo in urejenostjo tovrstnih prostorov v stavbah različnih javnih služb in nekaterih drugih objektov, kamor nas kdaj pa kdaj napoti ti. višja sila. V naši domovini imamo tudi goro najrazličnejših predpisov in prepričani smo bili, da bomo neke v globinah uradnih listov našli tistega, ki ureja tudi takšne zadeve. Po neuspešnem iskanju smo se za nasvet obrnili tudi na inšpektorate tako občinske kot tudi državne. Dokončne resnice nismo izvedeli, saj smo se vrteli v krogu: "Vprašajte gospoda tegaintega", "Gospod je pa trenutno odsoten," do preprostega priznanja: "Ne vem".

Metodologija raziskave je obsegala obisk dotičnega prostora, vendar le v primeru, če je bil označen, saj bi se lahko za vrati skrivalo tudi kaj drugega (scenarij: "Hop, Cefizelj,..."). V primeru, da je bilo tu vse v redu, si je neistospolni tandem ŠN dovolil pokukati še v samo svetišče in zabeležil/občutil različne lastnosti tovrstnih prostorov. Popolno stranišče je po definiciji ŠN približno tako: označeno (zaželeno po spolih), nevsiljivih vonjav; izločevalni prostor naj bi premogel: metlico s stojalom, toaletni papir, košek za vložke, zaklepanje vrat, delujočo razsvetljavo, pritrjeno sedalo, enostavno izplakovanje); umivalni prostor pa: pipo z normalnim curkom, uporabno velikost umivalnika, milo in papir oz. sušilec za roke.

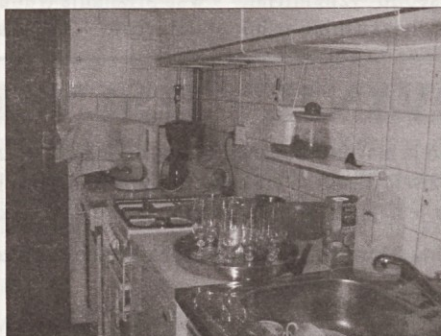
Akcijo smo prvič izvedli že avgusta in v pričakovanju objave zaradi aktualnosti stanje vsak mesec do vključno novembra sproti preverjali.

Opazovanje (z udeležbo)

Upravna enota

Prostorska stiska in pritličju opravičuje, da iskanih prostorov ni. V nadstropju, kjer so doma davkarji, načelnica in drugi oddelki, pa je označen samo ženski WC, ki prepoveduje vstop nezaposlenim.

Načelnica UE, Andreja Stopar, je potožila, da 25 zaposlenih žensk uporablja toaletni prostor, 4 moški uslužbenci pa morajo "gostovati". Upravniku stavbe pa je že pred časom posredovala predlog, da se uredijo

občina : WC ali kuhinja

morata isto školjko po vsem sodeč uporabljati oba spola.

Opozorjeni smo bili, da obstajajo "cesarjevi prostori" tudi v pritličju. Vpogled vanje je povsem zadovoljil naše kriterije, vendar vas zaradi privatiziranosti tega dela stavbe, vanje pravzaprav ne smemo napotiti.

Inšpektorati

Pri tavanju po hodniku "stare občine" nas je uslužbenka ob izraženi želji po "izvajanju" avtoritativno opozorila, da tam ni javno stranišče.

"Rdeča hiša"

Domovanje KS, izpostave za obrambo, ljudske univerze, rdečega križa, sodnika za prekrške... Oznak, ki bi nas napeljevale na sklepanje o obstoju "vecejev", nismo odkrili.

Železniška postaja Šentjur

Toalete so jasno označene. Notranja oprema priča, da ta državna firma na tem področju varčuje. Če ste moškega spola, boste imeli težave z opravljanjem velike potrebe (sedala ni), kasneje pa še z brisanjem rok. Pri mali potrebi boste morali vzeti v zakup stanje v manjši lužici ne najbolj prijetnega vonja.

Dekleta bodo pri železničarjih pogrešala stojalo za metlico in toaletni papir. Na splošno smo bili pravzaprav razočarani, saj so šentjurski železničarji lani dobili nekakšno nagrado za urejenost. Po pričevanjih nekaterih potnikov pa podobna scena vlada že več let.

Zdravstveni dom

V pritličju, kjer je verjetno največ uporabnikov, so prenovljene toalete dobro vzdrževane. V prvem nadstropju je estetski užitek nekoliko manjši, a pogoj funkcionalnosti je zadoščeno. Drugo nadstropje pa ponuja kar uniseks varianto (en prostor za oba spola).

Okrajno sodišče

Opravek z roko pravice zna biti stresen, zato je pomirjujoče vedeti, da so toaletni prostori, ki se nahajajo v nadstropju, osvoji naša srca in duše.

Osrednja knjižnica Šentjur

Na mladinskem oddelku "štima" vse, drugače pa je pri odraslih. Mnogi se v čitalnici zadržijo tudi nekoliko dlje, vendar na prvi pogled "najnujnejšega" ni moč opraviti. Tu smo nekoliko odstopili od zadane procedure in se pozanimali "kje in če sploh lahko". WC v knjižnici v resnici obstaja, vendar je težava, ker pot do "odrešitve" vodi skozi skladišče, tako da uporabnikom priporočamo, da se v težavnem položaju pozanimajo pri dežurni delavki.

TPC Šentjur

St(r)anje na tržnici si res zasluži vso grajo. Tamkajšnje sanitarije sicer niso javne, zato naj ne bi sodile v našo raziskavo. Kljub temu smo menili, da je dokaj obljuden objekt treba vključiti v naš projekt. Zanemarljena podoba stranišč se tudi skozi nekaj mesecev ni izboljšala niti za ped. Razbita ogledala, nedelujoče luči, manjkajoča vrata(!), več mesecev isto (ne)stanje uničenega inventarja v umivalniku

trajno tlhožitje na tržnici

invalidskega prostora, v umivalnici ne duha ne sluha o milu, tla lepljiva... jhhh.

Prizor, ki si ga odgovorni res ne bi smeli dovoliti pod nobenim pogojem. Nedolžen uporabnik ima občutek, kot da se je znašel v kakšni izmed postkapitalistično opustošenih dvomljivih četrti katere izmed svetovnih metropol. Še zanimivost; septembra nam je na ušesa prišlo, da kani zdravstvena inšpektorica lastnike oglobiti s po sto tisočaki.

Zaključek

Šentjurski veceji vsak zase govorijo dokaj različne zgodbe. Njihova čistoča na splošno ni problematična, zaskrbljuje pa, da uradniški aparat s skrivalnicami tudi tu, kljub nekoliko neugodnim pogojem, simbolično uveljavlja svojo družbeno "nadpozicijo".

Ne smemo pozabiti, da v raji niso vsi obdarjeni z iznajdljivostjo, mnogi pa si niti ne upajo vprašati. V centru mesta je tako poleg malce odročnejših točilnic edina rešitev tista v bližnji blagovnici, ki bi se na naši lestvici uvrstila zelo zelo nizko. No, obstaja tudi "naravna varianta", kjer pa vas lahko obdobjo kršenja javne morale in onesnaževanja okolja.

na UE so kruto odločl

tudi sanitarije za stranke. Med drugim smo izvedeli, da so v pritličju stavbe novi najemniki ene sanitarije uporabili za poslovne prostore. Pri morebitni selitvi UE na lokacijo Lipe pod Anderburgom bi straniščno problematiko zagotovo rešili v zadovoljstvo vseh.

Občinske službe

Občinska "piarovka" Jelenčeva nam je povedala, da je največji problem prostorska stiska v sami stavbi. Izvedeli smo tudi, da naj bi v sosednji stavbi, kjer domujejo banka, pošta in ostali, problem razrešili z nadzidavo stavbe v prihodnjih letih. V drugem oz. občinskem nadstropju so vrata, na katerih piše "wc", za njimi pa se skriva praktično vse, kar mora tak prostor imeti. Minus točko so si občinarji prisluzili, ker

Brskamo po Šentjurju

Po porabi gradbenega materiala Slovenci nasploh veljamo za zelo tradicionalne porabnike, saj je v zavesti ljudi še vedno zelo globoko zakoreninjena misel, da brez svoje hiše ni pravega doma.

Opazimo, da pri nakupu anketiranega materiala lahko "prišparamo" dobrih 3000 SIT. Morda bo kdo dejal, da so cene v prvem planu, vendar iz lastnih izkušenj vem, da "uporabljamo" trgovine, ki

	cement	apno 25kg	jupol	mreža 9x6	siporex	SKUPAJ
Krajcar	775, 00 (t)	420, 00	2 379, 00	5 880, 00	14 990, 00	24 444, 00
Jeršič	777, 00 (t)	430, 00	2 202, 00	6 100, 00	15 790, 00	25 279, 00
Lipa	855, 00 (it)	467, 00	2 427, 00	5 798, 00	16 599, 00	26 146, 00
Termix	829, 00 (it)	459, 00	2 550, 00	5 999, 00	16 990, 00	26 827, 00
Reševna	859, 00 (t)	489, 00	2 499, 00	5 990, 00	17 990, 00	27 827, 00

(t)....Trbovlje; (it)....italijanski

cene so bile izbrskane v X. mesecu leta Gospodovega 2000

Kljub temu, da se skoraj polovica Slovencev ne poda v takšne avanture, namenja v zadnjih letih, seveda zaradi boljše ponudbe, za gradbeni material vedno več "cvenka".

smo se jih malo bolj navadili kot ostalih, pa čeprav izgubimo nekaj tolarjev. Ampak najmočnejši vtis v tem jesenskem času naredi dejstvo, da je gradbena sezona že

	pozitivno	negativno
Krajcar	ugodne cene	Majhen skladiščni prostor
Jeršič	Avto-dvigalo, bogata izbira	Dvojna lokacija (trgovine - skladišče)
Lipa	Ugoden dostop, velik skladiščni prostor	Nepreglednost artiklov, avto-dvigalo
Termix	Ugoden dostop	Avto-dvigalo, izbira
Reševna	Osebe, bogata izbira ostalega materiala	Dvojna lokacija, parkirišče, avto-dvigalo

Besedo tokrat namenjam trgovinam z gradbenim materialom. V Šentjurju so kupcem na voljo "starejše" Lipa in Reševna ter "mlajši naseljenci" Jeršič, Termix in Krajcar iz Gorice pri Slivnici

končana. Se pa zato pojavi voljo-ubijajoč problem: vedno dražje kurilno olje, ki nam ga nekoliko umili velik plakat na vratih trgovine Lipa - "RJAVI LIGNIT 12.300 SIT - TONA + PREVOZ."

L. Ž.

Škoda po suši

Prvi dve akontaciji sta pod streho

Zaradi že kar nadležnega jesenskega dežja smo že skoraj pozabili na letošnjo poletno sušo. Niso pa je pozabili prizadeti, ki so zadnje dni oktobra sicer dobili na svoje račune pri HKS prvi dve akontaciji v skupnem znesku 41 milijonov SIT, kar pa je menda hudo malo oziroma komaj malo več od desetine ocenjene škode. Mnogi so tudi prepričani, da jih je pravična sušna pomoč zaradi različnih razlogov kar zgrešila.

Kako poteka razdeljevanje pomoči oškodovancem, smo zvedeli pri direktorici občinske uprave Brigiti Škoberne: "Kar precejšnje težave imamo in veliko dela. Kljub obilnim navodilom, raznim formulam, od nas zahtevajo vedno nove podatke. Zataknilo se je pri zahtevi po parcelnih številkah za vsako parcelo posebej, potem ko je bilo pol popisa že narejenega; škodo smo najprej popisovali na posebnih obrazcih, naknadno pa so nam iz Ljubljane poslali posebne računalniške programe in smo začeli tako rekoč znova.

Na seznamu za junijsko škodo, ki je bila ocenjena na 360 milijonov, imamo preko 800 upravičencev, podatkov o jesenski škodi pa še nimamo

zbranih. Pripravljeni naj bi bili naslednji teden. Operativno ves denar, ki ga dobimo, takoj prenesemo na HKS, ki ga tudi pri priči razdeli."

Upravičenci do pomoči imajo kar precej pripomb. Kaj se dogaja?

"Pripombe so na prejete zneske, kajti le - ti v povprečju znašajo 15 do 20 tisoč tolarjev. Največji oškodovanec je na primer dobil 120 000 SIT. Očitki o velikih zneskih za nekatere so povsem neupravičeni in plod голе "fovšije". Objektivne probleme imamo, ker nam je državna komisija za silažno koruzo priznala povprečno 28 odstotno škodo, kar pomeni, da do pomoči sploh nismo upravičeni, na Kalobju in na Prevorju pa je škoda znašala krepko čez 40%, pa naj bi zato ostali tudi izven pomoči. Pritožili smo se in upam, da bomo uspeli.

Kolikšna je skupna škoda po suši in kdaj upravičenci lahko pričakujejo preostanek denarja?

"Niti približne številke še ne morem povedati. Znana bo naslednji teden. Po Zakonu naj bi bila junijska škoda poplačana do 31. oktobra, vsa pa do konca leta. Skorajda ne verjamem, da bo tako."

V hotelu Žonta so prižgali drugo svečo

Kot je povedal vodja hotela Zoran Podkoritnik, posebne svečanosti ob drugi obletnici

kolektiva pričajo tudi številke: 60 odstotna zasedenost sob, 750 malic dnevno, 50 menujskih kosil in nekaj manj obrokov po naročilu. Letos so imeli okrog 100 porok in raznih obletnic, gostili so 13 seminarjev in skrbeli za gostinsko ponudbo na vseh večjih občinskih prireditvah. Dosegli so kategorizacijo za tri zvezdice, kar je v regiji menda uspelo le še Štormanu, in kar jim tudi privablja goste iz širše okolice. Ponašajo se tudi z športno - jahalno rekreacijo na kmetiji v Cerovcu, kjer je zlasti ob vikendih vse bolj živahno.

V hotelu so še posebej ponosni, da prostor pred šankom vse bolj postaja tudi središče nekdanje tako razvite vsakodnevne šentjurske gostilniške družabnosti.

F.K.

prevzema hotela niso imeli, je pa to priložnost, da se pohvalijo s svojimi uspehi. V tem času so uspeli modernizirati svoje prenočitvene kapacitete, obnoviti kuhinjo in dvigniti kakovost svojih uslug nad regijsko. O uspehih 40 članskega

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija
Šentjur, GSM: 041/745-601,
doma 063/482-842

Ob sklenitvi KASKO
zavarovanja vam podarjamo

35%

komercialni popust in
BREZPLAČNO
ČLANSTVO V AMZS

Brezplačno vam bomo izračunali premijo za
vaš avto in vam jo po pošti poslali domov.
Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

Šentjurski literati so spet udarili

Šentjurčani očitno nismo le pevci (in skladatelji, če medse prištejemo še Ipavce), temveč tudi literati. Ali pa celo predvsem literati, če sodimo po obsežnem literarnem zborniku "Z besedami 2", ki ga je predstavilo Literarno društvo Šentjur v petek 27. oktobra v skoraj polni dvorani Kulturnega doma. Ko zbornik odprete, vam pri priči postane jasno, da smo Šentjurčani pesniki in še enkrat pesniki.

Prireditve je bila domišljeno zrežirana, popestrjena z mladimi plesalkami iz celjskega Plesnega foruma, nastopi odlične mlade pevke z Grobelnega, prevorskih pevcev Majde Rezčeve, v zadnjem času nepogrešljivega mladega kitarista Bezenška, šansonjerke Račičeve in morda še koga (nastopajočih niso predstavljali). Tudi Gradišnikova računalniška projekcijska spremljava je pripomogla k pestrosti večera. Prvi gostje pa so seveda bili naši literati. Začetek je bil posvečen pokojnemu piscu in slikarju Wudlerju, nekaj časa tudi našemu someščanu. Slike za razstavo je prispevala njegova vdova gospa Mastnakova, ki je bila tudi navzoča. Za razliko od lanske prireditve so literate letos predstavili skupaj z njihovimi stvaritvami. Bossijeva, Koleševa in še dva gospoda - ki ju tudi nihče ni predstavil, ali pa sem bil v dvorani res edini "nepismeni", ki ju ni poznal - so lepo odrecitali eno ali dve odbrani pesmici od vsakega oziroma so prebrali nekaj odlomkov dveh prozaistov, kar je prireditvi dalo pravo "štimungo". Bil je zanimiv in lep večer, ki smo ga nekoliko nenavadno

zaključili s pogostitvijo kar na odru. Kar je še posebej vznemirjalo navzoče škmšjevce, ki so pred časom izgubili pravico uporabe kulturne dvorane ravno zaradi podobnih pregrešnih posvetnih dogodkov.

Kaj reči o v zborniku predstavljeni ustvarjalni beri? Zanimivo, da med soustvarjalci ŠN ni bilo mogoče najti junaka, ki bi se upal "lotiti" naših besednih umetnikov. Torej spet Kovač. Kljub temu, da me je eden od pesnikov ovekovečil s svojim sonetom, kajpada kot pisuna in brezveznika, ki naj se raje ukvarja s svojim rokodelstvom, kot da si drzne dvigniti pogled na višave šentjurskega Parnasa, bom tudi tokrat povedal svoje mnenje. Ne omeno, temveč mnenje, spoštovani Apel. Najprej naj rečem, da mi je letošnji zbornik bistveno bolj všeč od lanskega. Še vedno sem rahlo razočaran, ker prevladuje poezija, tokrat celo že velikokrat tudi v rimah, kar je za moje zastarelo pojmovanje poezije še vedno pomembno. Je pač tako, da poezijo, zlasti tisto moderno, težje dojemam in še težje razumem. Morda sem največ "svojega" našel pri Wudlerju, nekaj zaslužil pri Bezenšku, Vučkovcu, Palirju, Mastnaku (vrstni red je naključen)... pravzaprav tudi pri drugih, mladenkah, ljudskih pesnicah... Roko na srce, nisem se hudo poglabljal, zato le o tem, kar mi je pri bežnem pregledu obsedelo v spominu. Kdo je dober in kdo je najboljši pa tako ali tako nisem nikoli razlašal in tudi tokrat ne bom rekel. Prijetno me je presenetil Žan Žafran, pisateljski

talent Mateja Freceta pa sem poznal že od prej. Če bi v njegovem Gospodarju žezla zavohal vsaj kanček "tal pod nogami", bi ga brez oklevanja postavil na prvo mesto. Moram reči, da sem z zanimanjem prebral Palirjeve uvodne komentarje, pa čeprav se je ves čas do onemoglosti trudil, da se je izognil sleherne negativne selekcije. Njegov esej o Prešernu je bil odličen za Prešernovo proslavo, napisan v Zborniku pa je izgubil svojo poanto.

Je dovolj? Seveda ni. Če bi me kdo potegnil za jezik, bi še enkrat ponovil svoje lansko "pisunsko" mnenje, da si želim, da bi v naši literaturi našel naš šentjurski danes. Letos pa mu dodajam še tole: Ko besedni ustvarjalec da na svetlo svoje delo, pač mora sprejeti dejstvo, da bo ocenjevan, da bo nekomu pogodu, spet drugi ga bodo morda celo popljuvali. Samozavest in razkazovanje svojih stvaritev sta čisto OK, toda če ustvarjalec zahteva tako rekoč brezprizivno pohvalo že samo zato, ker je pač nekaj ustvaril in dal na svetlo, česar navadni smrtniki ne počnejo, in je smrtno užaljen, če je ne dobi, me pač bolj kot na spoštovanja vredno osebnost spominja na vžhičenega otročka, ki mu je pred hvaležnimi starši uspela polna kahlica.

Za konec le še obljuba, da bomo v naslednjih številkah ŠN poskušali predstaviti večino naših literatov in njihov pogled na lastno ustvarjalnost. Tudi v dokaz, da v ŠN znamo ceniti njihove napore in dosežke.

F.K.

Niko Grafenauer: "Najboljše pesmi ni"

V okviru Ipavčevih kulturnih dni, v knjižnici Šentjur, je bil šestnajstega tega meseca na sporedu večer z znanim slovenskim kritikom, esejistom, prevajalcem, urednikom in kar je najpomembnejše, pesnikom, Nikom Grafenauerjem. Rojen je bil 1940 in v svoji bogati zgodovini je za sabo pustil že

nastala kot posledica pesnikovega obiska v Sarajevu, oktobra 1994. Vtisi so bili tako močni in nepozabni, da jih je moral zlit na papir. Nekaj pesmi nam je tudi prebral in jih tako delil z nami.

Niko Grafenauer je tudi urednik Nove revije in njene sveže priloge Ampak, kar je tudi podrobno predstavil in ni skrival ponosa ob teh projektih, v katera vlaga ogromno truda in energije.

Gost literarnega večera je bil tudi dr. Igor Grdina, že stari znanec domače knjižnice, ki ravno v tem času pomaga pri zahtevnem projektu, pripravlja namreč Kroniko 19. Stoletja.

Literarni večer je temeljil na pogovoru dr. Grdine in Nika Grafenauerja, pri čemer je dr. Grdina prevzel vlogo novinarja in pesniku zastavljal razna vprašanja, da je beseda lažje stekla. Proti koncu so bili v debato povabljeni tudi obiskovalci, ki so ponovno do zadnjega kotička napolnili osrednji prostor knjižnice.

Razprava bi najbrž lahko trajala še dolgo v noč, saj je bilo očitno prisotnih veliko privrženecv gostujočega pesnika.

dr. Igor Grdina

Niko Grafenauer

Morda pa je še koga poleg mene prevzela nostalgija na tiste čudovite dni v vrtcu, ko sem se skupaj s svojimi prijateljski prvič srečala s Pedenjpedom, ki nas je zabaval s svojimi prigodami... Skoraj mi je že ušel iz spomina! Pa vam?

M.K.

ogromno pesniških zbirk za otroke, mladino in odrasle. Zadnja pesniška zbirka z naslovom Odtisi je izšla lansko leto in je

Bili smo gostje Gustava Ipavca

Z amfiteatrom nad kulturno dediščino

Zaključek letošnjih Ipavčevih dni so si organizatorji zamislili kot obisk na vrtu pri Ipavcih v Zgornjem trgu.

Začelo se je z rahlo nestrpnim čakanjem na cesti pred hišo, dokler Rudi Frlež, kajpada v primerni obleki in cilindru, ni s svojim fordov pripeljal, verjetno z železniške postaje, gospoda Benjamina Ipavca in njegovo ženo Kristino. Pred hišo ju je sprejel Gustav s soprogo. Zlikani in poštrkani so se slavni sorodniki obredno pozdravili in poljubili, nakar nas je gostitelj Gustav vse

sprehajali kostumirani Ipavci, iz zvočnikov so se razlegale Ipavčeve skladbe. Ne bom rekel, da sem se počutil sproščeno, toda bilo je vsaj romantično, če že ne aktivno zanimivo. Nato pa se je ulil dež in družabnega večera z Ipavci je bilo po naravni poti konec.

Sam sem si letos obnovljen in preurejen vrt pod Ipavčevo hišo ogledal že popoldne, toda v soju žarometov so orjaška lipa, kamnita miza pod njo, zraven Plečnikov vodnjak delovali še bolj romantično in navdušujoče. Kar lep zametek

ipavčev vrt

skupaj povabil v hišo. Služinčad, v obliki poznanega Rajkota, nam je postregla z domačo slivovko, kmalu nato pa se je razvila družabnost v obliki poslušanja in občudovanja Gustavovih skladb. Pevke in pianiste nam niso predstavili, toda očitno je šlo za članici najete uigrane profesionalne ekipe iz Celja. Napovedovalka, prav tako tistemu času primerno oblečena, je bila s svojim mikrofonom rahlo moteči element oziroma je bila odveč. Veliko bolj učinkovito bi njeno informatorsko vlogo, če je sploh bila potrebna, lahko aktivno odigrali kar Ipavci sami. No, morda pa drugič.

Sledilo je povabilo na vrt. Služabnik Rajko nam je postregel z odlično sirovo potico, natakala žlahtno kapljico iz vinoteke, med nami so se

za prijeten prostor za prave Ipavčeve večere. Pa seveda ne meseca novembra, temveč poleti, kot so bile prvotno načrtovane te prireditve na čast Ipavcev. Žal se na vrtu ponavlja zgodba s prostorsko stisko. Seveda, Ipavčeva hiša je bila družinska hiša in ne javni prireditveni prostor. Jože Mastnak mi je razlagal, da bodo prostorsko stisko rešili z izgradnjo nekakšnega amfiteatra spodaj pod vrtom in tako pridobili razmeroma velik prireditveni prostor.

Da, prostor potrebujemo, toda bojim se, da bo iz tega izjemno prijetnega zgodovinskega okolja nastalo nekaj takega, kot je "občinski Malgaj", če bo tudi tu glavni arhitekt kar župan sam. Ampak je že tako, da ima vsak čas svoje ljudi in svojo kulturo.

F.K.

Z literarnega večera Ivanke Uduč

Ko nostalgija premaga resničnost

Literarni večeri domačih ustvarjalcev so v našem javnem življenju bolj redek pojav. Človek mora imeti kaj pokazati, mora verjeti v svoje poslanstvo, "imeti jajca", da stopi pred kritično javnost, pa še denar za prostor, program in "obredno" pogostitev potrebuje. Vse to je s pomočjo Literarnega društva Šentjur spravila skupaj Ivanka Uduč s Planine. Njen dan D se je zgodil v Gostišču Montparis v soboto, 19. novembra.

O poeziji Ivanke Uduč so obširno spregovorili njeni kolegi iz Literarnega društva. Rado Palir ji je posvetil obširen esej, ki sta ga z recitacijami podkrepili Anita Koleča in avtorica sama, svoje pa je primaknil tudi predsednik literatov Mastnak. Slišali smo, da Ivanko Uduč, krajevno pesnico in tako rekoč ikono Planine, odlikujejo tenkočutno dojemanje sveta, iskreno čustvo, nepotvorjena beseda in "gregorčičevsko škropljenje srčne krvi". Njena pesniška govorica je vsakemu razumljiva, a močna in prepričljiva, izraz slutenja in ženske intuicije, nekakšna nadčasovna stalnica onstran modernizma. Gre za izrekanje resnic včerajšnjega sveta, bolečine ob vdoru "praznemu dobičku naklonjene družbe" in izgubi vrednot nekdanje vaške idile...

Ali je vse to tako in v kakšni meri je res, se boste bralci Ivankine poezije morali seveda prepričati sami. Ivanka še sicer nima izdane svoje pesniške zbirke, a je njenih pesmi že kar veliko v javnosti, možno pa je, je bilo nekaj slišati, da bi tudi njena pesmarica v doglednem času ugledala luč sveta. Prav gotovo pa njena pesniška zbirka ne bo ustvarila bistveno drugačnega vtisa, kot ga je naredil ta večer. Ob pevski spremljavi prevorskih pevcev Majde Rezec, ki prepevajo podobno otožne pesmi - avtorica Majda Rezec v nekaterih elementih nostalgije po nekdanjem močno spominja na Udučevo - smo se v resnici zasanjali v nek drugi čas, v čas in kraj izgubljenih

iluzij. Tridesetglavi hvaležen avditorij, ki so ga v večji meri sestavljali Ivankini sorodniki, izmed "tujcev" pa le nekaj zastopnikov šentjurskih literatov, planinski zdravnik Šmid, in še kdo, je za Ivanko, ki je brez dvoma ponosna na svoje delo, verjetno predstavljalo rahlo razočaranje. Ne glede na to, da Ivanka pravi, da piše za svojo dušo, je nesporno, da ji leži tudi angažirana poezija, torej vsekakor piše tudi za druge. Ki pa jih očitno ta večer ni prehudo zanimal. Ali pa morda niso bili povabljeni? Res pa je, da bi bila gneča za omizjem nepopisna, če bi jih prišlo za še ščepec več.

Še dve mnenji:

Nena Mlakar: Ivankina pesem mi je zelo blizu, zlasti tista planinska. Kar srh me je spreletaval, ko sem jo poslušala. Ima svoje značilnosti in je del našega kraja.

Marija Uduč: Mama najraje piše o minevanju, o starih časih, pač bolj otožno. Nekatere v ozadju vedno slutim hišico na Blatnem vrhu, mala okenca, črno kuhinjo..., kjer je kot otrok živel pri stari mami. Piše že dolgo. Ko nas je zvečer spravila otroke spat, se je usedla za mizo, zjutraj pa nam je pokazala, kaj je nastalo. Ja, ponosna je na svoje delo. Njena pesem sicer ni šolana, v Ljubljani je ne bi opazili, toda tu na Planini zveni pristno.

F.K.

Daewoo in Aci avto nista ogrožena

Vaš avto boste kupili "na balon"

Aci Vodeb s Kalobja je eden od uspešnejših šentjurskih podjetnikov, ki so uspeli na širšem celjskem območju. Če že niste pri njem kupili svojega Daewooja, pa gotovo niste mogli preslišati prijetnega radijskega spota o prijaznem Aci avtu na Mariborski 202. Že nekaj časa smo se želeli pogovarjati z njim, ob "frki", ki je te dni nastala okrog korejskih avtomobilov, zlasti še po novinarski konferenci v Ljubljani, se je ponudila priložnost, da združimo prijetno s koristnim, kar nismo smeli zamuditi.

Takoj na začetku, gospod Aci Vodeb, kaj se dogaja v Koreji, mislim seveda na Daewoo Motor Koreja?

"V bistvu se ne dogaja nič posebnega, toda slovenski avtomobilski trg je tako obveščen, da se je ustvarjal videz kriznega položaja. Ne gre toliko za neresnice, kot za pristranski medijski diktat naših vodilnih avtomobilskih proizvajalcev in njihovo povezavo z Delom in Večerom. Nesporno je, da ima Daewoo Motor Koreja finančne težave, da je pričel izvajati nekatere programe kriznega upravljanja, da se tudi pogovarjajo o prevzemu našega podjetja s strani Genral Motors, toda to niti približno ne pomeni, da je poslovanje ogroženo. Gre za več ali manj normalne poslovne odločitve, morda tudi za zamenjavo lastnika, ki pa na proizvodnjo, dobavo in tudi načrtovanje novih modelov ne vplivajo. Osebnost sem v perspektivo Daewooja trdno prepričan, zato tudi ves nadaljnji razvoj Aci avta temelji na njem. Aci avto ni s 1. novembrom postal le ekskluzivni prodajalec teh avtomobilov v prostoru od Koroške, do Trojan in Save, temveč gre naprej v intenziven razvoj. Januarja bomo odprli sodoben specializiran avto servis z vulkanizacijo in ročno pralnico v Trnovljah, nekaj podobnega nastaja tudi v Velenju. V kratkem bomo število zaposlenih v našem podjetju zvišali z 18 na 40 delavcev."

Pa vendarle se korejskih avtov drži določen negativni imidž?

"Še preden sem se lotil tega posla, sem veliko hodil po svetu, opazoval, in lahko mi verjamete, da se nisem za Daewoo odločil kar v tri dni. Gre za tehnološko dovršene avtomobile s skoraj neverjetno nizko ceno. Da so to spoznali tudi slovenski kupci dokazuje dejstvo, da smo v Aci avtu v treh letih dvignili letno prodajo z nič na 800 avtomobilov. Ključ našega uspeha seveda ni samo v ceni, enako pomembni so tudi pogoji prodaje

in odnos do kupcev. Avto prodaja človek, korekten kupec pa je kralj, to sta nezamenljivi pravili. Nikjer v svetu avtomobile ne prodajajo za gotovino. Mi smo prvi začeli s prodajo na položnice, na kredit brez pologov, na osebno izkaznico... In zdaj gremo tudi prvi na tako imenovano prodajo "na balon". Ne bom razlagal, kaj to pomeni, le zagotavljam vam, da bodo kupci spet prijetno presenečeni. Pa ne le s plačilnimi pogoji, temveč tudi s ponudbo, kot sta na

zna nič drugega, kot mahati s pendrekom. S kolegom, tudi policistom, sva pljunila v roke, in uspela. Potrebno je domišljeno tvegati, veliko delati.

Kalobje? Ja, čeprav zdaj živim v Celju, sem še vedno Kalobčan, na Kalobju sem prijavljen, tam je moje volišče, in po srcu bom Kalobčan tudi ostal. Žal svojemu rojstnemu kraju ne morem pomagati z elegantnim avto salonom, ker bi bil hitro v rdečih številkah, lahko pa mu pomagam kot sponzor za razne prireditve, s harmoniko, ali z novoletnim ognjemetom... Vem, ni veliko, volja pa je. Tudi Šentjur je premajhen za uspešen avtosalon. Je pač tako, da je tržne zakonitosti potrebno spoštovati."

So Vam v Šentjurju kdaj koli ponudili ugodnejše možnosti za pričetek posla?"

Ne, sploh ne. Moram pa biti iskren, da tudi v Celju nisem bil deležen prav nikakršnih spodbud. Kaj pa pravite o "ekološki kmetiji" na Planinci? Odločno sem proti in podpiram župana pri

primer tehnično prefinjeno izpopolnjen Lanos II ali enoprostorec Tacuma.

Kar preveč sva se izgubila v avtomobilih, bralce ŠN bi gotovo zanimalo, kako ste uspeli pri svojih 32 letih, kaj razmišljate o svojem rojstnem Kalobju, boste gradili salon tudi v Šentjurju...?

"Moram priznati, da sem začel tako rekoč iz trme. Bil sem 6 let policist in zelo me je jezilo, da so me ljudje stereotipno obravnavali kot trapastega policaja, ki ne

njegovih naporih. Gre za zavajanje javnosti in v resnici za Sai - duhovni center, ki v katoliško okolje nikakor ne spada. Kot podjetnik spoštujem vse, ki v kraj prinašajo novo energijo, toda tega pa ne.

F.K.

Predstavljamo šentjurske literate

Apel podobo na ogled postavi...in sebe z njo.

Naši pišočci sokrajani so pretekli mesec izdali že drugi zbornik svojih stvaritev, kar naj bi pomenilo, da niso le muha enodnevnica, temveč resna družčina, ki iz drugačnih perspektiv spremlja naš vsakdan. Odločili smo se, da jih v prihodnjih številkah ŠN predstavimo. Začenjamo z urednikom zbornika "Z besedami 2" Radom Palirjem.

RADO PALIR

Je klinični psiholog, pesnik, velik ljubitelj knjig, glasbe in umetnosti nasploh. Kot človek je samotar, vegetarijanec, nekadilec, mirovnik in okoljevarstvenik, zlasti pa estet par excellence, ki brez vsega tega, kar je umetnost, ne bi mogel živeti. Ogromno bere, posluša klasično glasbo, šahira, rad prepeva, meditira, moli. Od potovanja preferira notranja - duhovna. V pogovoru oziroma dopisovanju sva se osredotočila na njegovo pesniško znanje, poetični obraz in izraz.

Kako se "poetičnost" oziroma ukvarjanje s poezijo in prozo nasploh kaže v vašem življenju?

Ker gre za notranje dogajanje, to večini ljudi ne more biti očitno. Za marsikoga smo pesniki norci, ki so srečni v svoji nesreči. Zame osebno je pesništvo zlasti eden največjih izzivov duha, prinaša pa mi najlepšo in najpopolnejšo možnost samoizraza. Na zunaj se to najbrž kaže kot manjši interes za banalne stvari vsakdanjega življenja, na katere se žal omejuje večina ljudi.

Kaj berete, so vas določene knjige vzbudile k ustvarjanju?

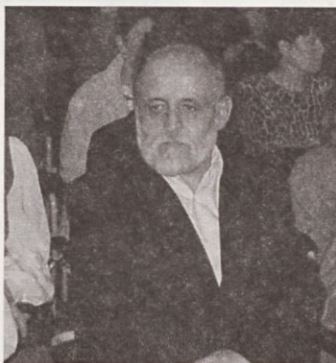
Berem tako rekoč vse knjižne zvrsti po vrsti - razen šunda, tako leposlovnega kot publicističnega. Ker bi se rad izognil rangiranju, bom nekaj najljubših mi avtorjev navedel kar po abecednem redu: biblija, Baudelaire, Castaneda, de Mello, Ericson, Frankl, Homer, Jesenin, Jung, Kafka, Kosovel, Lorca, Popa, Prešeren, Rilke, Tagore, Trstenjak, Ujević, Zajc, Zidar... in še in še... Poleg tega veliko berem esejistiko, dela s področja družbenih ved, teorije umetnosti, ezoterizma, šaha, audiofilstva in računalništva, posegam pa tudi po znanstveni fantastiki in pravljicah. Veliko pregledujem enciklopedije, leksikone, monografije in biografije velikih mož, pa tudi versko literaturo.

Knjige, ki so v meni vzbudile željo, da bi tudi jaz znal čarati z besedo, so Prešernove in Puškinove poezije, izbor iz Heineja (v originalu) in Lorce, Homerjeva epa

in drobna Flaubertova povest November. Poleg leposlovja me za pesnjenje izredno inspirira glasba, zlasti duhovna - vse od Bacha do Messiaena.

Kako bi opisali svoje pesmi?

Moja poezija je klasična, čista samoizpovedovalska lirika. Mislim, da se pri njej lahko ve, da je moja. Kar solidno obvladam pesniške obrtne veščine, saj imam za seboj

tako rekoč polstoletno učno dobo. Pesniško sem eklektik in pretežno tradicionalist, včasih pa tudi kaj poeksperimentiram in rodim kaj "hermetističnega". Skrbno pazim na obliko in čistost jezika. Oglašanje v temnih tonih je bistveno obeležje večine lirike - ta je namreč ob vseh drugih svojih dimenzijah tudi mentalna avtohipigjena in avtoterapija, tudi pri meni ni drugače.

Od kod se rodijo, kam gredo, kam bi si vi želeli, da bi "odšle"?

Naj se ne sliši patetično, da se pesmi rodijo iz izpovedne nuje in v grafenauerski "Stiski jezika". Ko me nekaj v notranjosti dovolj žge, se me dovolj dotakne, se transsubstancionira v pesem. Pesem je zame solza duše. Solza, ki v molku nagovarja sočloveka, da postane njen soudeleženec, da jo deli z menoj. Po eni strani bi srčno rad, da moja beseda pride med ljudi, saj je nedvomno namenjena njim oziroma je v svojem bistvu sporočilo.

Nastaja vaša pesem v izbruhu ali po kapljicah, vsa naenkrat ali počasi in preračunljivo?

Osnovni skelet vsekakor naenkrat, v izbruhu, v neodložljivi nuji samoizraza. Nekaj pesmi se mi je sanjalo - kot, da mi jih je narekovala izvenzemeljska entiteta, mogoče angel... Pri večini pesmi pa sledi dolgo obdobje "finalizacije proizvoda", med katerim je podzavest vseskozi intenzivno zaposlena s pesmijo, zlasti če gre za arhetipske vsebine. So pesmi, ki jih pesnik piše vse življenje, pa ostanejo nedokončane.

Kako ste občutili svojo nalogo kot urednik zbornika in kakšen je njegov osnovni namen?

Urednikovanje zbornika, kakršen je naš, je zahtevno in odgovorno delo, ki pa sem ga sprejel z nezatajeno radostjo, saj sem bil s to ponudbo oz. prošnjo počaščen. Vloženega časa in energije mi ni žal - priznanja in hvaležnosti za svoje delo ne pričakujem. Od vsega najzahtevnejše se mi je zdelo oblikovanje skiciranih portretnih predstavitev sodelujočih avtorjev, med njimi seveda mojega žal pokojnega prijatelja Borivoja Wudlerja.

Z zbornikom njegovi avtorji predstavljamo svoje najbolj uspele literarne poskuse širši beroči javnosti in jo poskušamo opozoriti nase - preprosto v smislu Prešernovega "Apel Podobo na ogled postavi". Še posebej skušamo za literarno dejavnost motivirati naš mladi rod. Na tihem ambiciozno delujemo za Glasbeniško in pesniško mesto ob Voglajni kot vzporedno ime Šentjurja. Hura!

Je po vašem mnenju pesnik drugačen od drugih? Kako?

Pesništvo je, vsaj po moje, stvar (in potreba) introvertiranih, v notranji svet zagledanih, občutljivih, po absolutni lepoti hrepenečih duš - vanj se zatekajo, da bi našle notranji mir, harmonijo in "izmerile svojo daljo in nebeško stran". Če imamo od drugih večje oči, ušesa, zlasti pa občutljivejše srce, seveda vse v

prenesenem pomenu, to ne bi smelo biti minus.

Kako pesnik zori, kdaj dozori?

Poeta nacitur (pesnik se rodi) so ugotavljali že stari Latinci. Zorenje v pesnika traja dolga leta, čeprav je tu dosti izjem (Malarme, Rimbaud, pri nas Murn, Kette, Kosovel itd.). Pesniško zorenje gre vzporedno z osebnostnim in zajema zlasti intenzivnost, globino in širino doživljanja sveta in samega sebe. Treba je polno živeti ter strastno spoznavati svet in ljudi ter se tankočutno poglobljati v svojo notranjost. In brati in še enkrat brati.

Kakšne so razlike med žensko in moško poezijo, katera vam je bolj pri srcu?

Ženska poezija je navadno globlje povezana z življenjem, bolj prvinska - zlasti v erotiki, bolj čustvena oziroma doživljajska, čutno nazornejša in bolj izrazna, bolj intuitivna, pa tudi bolj komunikativna, receptivna, bliže večini potencialnih odjemalcev. Spomnimo se samo Sapfo, Ahmatove in naše Novyjeve, Makarovičeve, Kačičeve itd. O tem, ali me bolj prevzema moška ali ženska poezija, bi se težko izrekel - ljubi sta mi namreč obe, čeprav berem več moške, ker je je pač preprosto veliko več.

Pravite, da je za vas ljubezen neizrazljiva, da je hrana angelov... Kateri pa so njeni darovi tukaj in sedaj? Kaj v vsakdanjem življenju se dotika ljubezni in nas oddalji od gole snovnosti?

Darovi ljubezni so vse vredno, kar v sebi premoremo. Pravzaprav nas šele ljubezen naredi ljudi, nas počloveči (tu ni mišljena samo spolna ljubezen, ampak tudi platonska, prijateljstvo, zlasti pa še materska ljubezen). Tako opredeljena ljubezen ni kupljiva porabna dobrina, ampak božji dar, čudež, ki pride, ko ga zaslužimo. Vsekakor je najvišja oblika komunikacije med dvema bitjema, je njuno zlitje v nov duhovni organizem. Lahko je tudi brez telesne komponente oziroma to

transcendira. Ta sama na sebi jo še ne okvalificira za ljubezen, saj je lahko samo podaljšano samoljubje. Ljubezen je mnogo več kot samo čustvo, sentiment, strast - je transsubstancionirano hrepenenje po Biti in del udejanjanja Biti same.

Ob vsem tem ni čudno, da je evergreenska tema umetnosti, zlasti poezije.

Za konec je g. Palir pohvalil moja "zares inteligentna, inspirativna, provokativna in nasploh odlično izbrana" vprašanja in izrazil vso čast

ŠN za popularizacijo domače literature in njenih ustvarjalcev.

Tudi jaz se njemu zahvaljujem, za bogate odgovore, ki so mi vzeli kar nekaj časa za razmislek, in tudi žal mi je, da je nekaj vprašanj izpadlo, nekateri odgovori pa so skrajšani.

Mislim, da je vsebina zanimiva in poučna za vse, ki pišejo in bi radi napredovali, hkrati pa je portret zanimivega pesnika in poznavalca.

Eva Kovač

Ipavčevi dnevi

Marčni veter ali Fani piše Francetu

Monodrama Ervina Fritza v odlični izvedbi Maje Gal Štorman in režiji Mihe Alujeviča je bil eden izmed najlepših gledaliških trenutkov v šentjurskem kulturnem domu, kar jih pomnim. Zgodba o prvi slovenski pesnici, takorekoč Celjanki, Fani Hausmann, o njenem življenju, revolucionarnem zanosu leta 1948, nastajajočem slovenstvu, pretresljivem sobivanju - srečanju s Francetom Prešernom, je dala odličen okvir za sliko tedanjega časa in duše presenetljivo svobodomiselnih ženske. Ne vem, v kolikšni meri je osnovana na zgodovinskih dejstvih, toda name je učinkovala pristno in sodobno. Bil je lep večer.

Ki pa je imel tudi svojo senčno stran. Res ne vem, je bil zgolj slučaj, ali pa kaj drugega: dvorana je bila grozljivo

prazna. Vsega okrog 40 obiskovalcev. Prazne prve vrste, z Občine, organizatorja in financerja, ni bilo nikogar. Če odštejem "službeno" navzočnost Martine Ljubej. Pogrešal sem tudi celo vrsto običajnih konzumentov šentjurske kulturne ponudbe. Kaj se je zgodilo? Je odpovedalo obveščanje? Ali pa je morda Fritzeva monodrama za šentjurske razmere prehud zalogaj, preveč liberalistična, premalo bogaboječa in glede lika Franceta Prešerna preveč bogokletna. Ali pa še nismo "dohiteli" Fani Hausmannove izpred 150 let? Moram priznati, da sem pomislil tudi na "organizirano neobveščanje". V času evforije okrog župnijskih orgel tudi kaj takšnega ne bi bilo nemogoče.

F.K.

Do nazga tudi v Šentjurju

Končno se je zgodilo! Vsi tisti, ki so bili razočarani julija zaradi opravičljivih razlogov odpovedane predstave, s(m)o jo dočakali!

V začetku meseca, natančneje v petek, 3.11., ko se je na naše majceno mestece že spuščal mrak in je ura odbila osem, je v hotelu Žonta

zabavni, rahlo grozljivi, šokantni in absolutno razgaljeni, slečeni, goli igri!

Med publiko je bilo slišati smeh, opaziti osuple poglede prežete z zadrego, pa tudi tiste, ki so se prepustili in v tišini uživali v predstavi mladih amaterskih, samozavestnih igralcev. Zadevo očitno obvladajo, saj jih je sicer ne tako številno občinstvo nagradilo z lepim aplavzom.

Res dober način, kako preprosto, brez posebnih rekvizitov in efektov in brez izbranih besed, je osupniti in hkrati navdušiti občinstvo. Potrebni je le nekaj "frikov", ki kričijo, pihajo balončke, sanjarijo, se pogovarjajo, spogledujejo z ostrim noževim rezilom, za piko na i pa se

"neka šmarčanka" dobesedno razgali, sleče, razkrije svoj avtoportret, vse skupaj pa spremlja plaz vulgarnih besed... Vse to oblikuje zgodbo, ki skriva sporočilo.

Če so ga dojeli vsi, nisem prepričana, vem pa, da so bili po končani predstavi vsi potrebni pijače..., ah, najbrž samo suha grla.

MK

gostovalo Mladinsko amatersko gledališče Center pozornosti iz bližnjega Šmarja. Uprizorili so glasbeno-gibalni performans z naslovom "Avtoportret neke (slečene) Šmarčanke".

Pričeli so sicer z rahlo zamudo, a ni bilo panike, kajti vsi prisotni s(m)o bili priče malo drugačni, zanimivi,

Rdeča knjiga zopet aktualna

Aleš Kop in Andrej Bergauer sta konec oktobra predstavila pesniško zbirko Ruska antologija (Antologi Rusa). Večer je organiziral šentjurski študentski klub, že nenavaden naslov zbirke je obetal zanimiv večer.

Aleš Kop, Črnoličan, študent ekonomije in prava, in Andrej Bergauer, Mariborčan, študent medicine, sta to pesniško zbirko izdala še v svojih srednješolskih letih. Rdeča knjiga z luknjo v glavi, z zvezdo na sredini, s cirilskim naslovom in še bolj nenavadno vsebino bi lahko vzbujala več asociacij, bi morda vzpodbudila vrsto razprav, polemik zakaj, kako...(sploh če bi avtorja nosila že bolj uveljavljeno ime ali če bi izšla še v "rdečih" časih).

Kakorkoli že, na zaodru šentjurskega kulturnega doma je požela skupaj z avtorjema veliko smeha, tako pri tistih, ki so na ta večer prišli namerno, in tistimi, ki so se v tem z reflektorji in svečami ožarjenem prostoru znašli povsem naključno (pred tem "dogodkom" je bila v dvorani namreč predstavitev druge številke zbornika šentjurskih literarnih ustvarjalcev). "Gostitelja" sta bila gotovo ponosna ob pogledu na stopnicah sedečih, ker je na stoli zmanjkalo prostora, župana, predsednice sklada za kulturne in ljubiteljske dejavnosti ter predsednika šentjurskega literarnega društva.

Polurno zamujanje in urejanje prostora, šele ko so se poslušalci zbirali, je že na začetku napovedovalo večer v znamenju "saj se nikamor ne mudi". To sta Andrej in Aleš le še potrdila s pogostimi odmori, ko smo vsi prisotni nazdravili z vinom iz Kopove kleti. Se razume, da je v takem ozračju, prepletenim še s preigravanjem in poigravanjem Mojce Krajnc ob klavirju, izginila vsaka napetost. Tudi ni bilo težko najti smisla na primer v verzih "čuk je panxs./sova mu je žena/dobra žena sova/medved mu je sin/šou je u portorož/da bi kupu si persil..." Sploh je v poeziji teh mladih ustvarjalcev užival meni neznan mladenič, ki mu je vsak verz sprožil glasen in prodoren smeh, pri tem pa nisi več vedel, ali se smejiijo njemu ali nastopajočima ali absurdnosti njunih pesmi ali absurdnosti celotnega ozračja.

Sicer je bilo v eni uri uradnega večera (kolikor bi sploh lahko nosil ta naziv) konec, je pa zato trajal v neformalni obliki ob grickanju suhega sadja, pitju dobrega vina do najpoznejših večernih ur in minut. Kogar ni bilo, mu je lahko le žal, dobil bi lahko namreč njuno pesniško zbirko ali pa vsaj prazno steklenico z njunim podpisom.

Nina Gradič

Otroški parlament

Modrost himalajca Acota Pepevnika navdušila

Letošnji otroški parlament na občinski ravni je bil v sredo, 15. novembra, v skupščinski dvorani na Občini. Številni mladi parlamentarci - poslanci z vseh šentjurskih šol - so s pomočjo mentorjev ter gostov župana Malovrha, načelnice UE Stoparjeve in ekstremnega alpinista Acota Pepevnika dve uri zavzeto razpravljali na nekoliko nenavadno optimistično in težko temo "Hočem, torej zmorem". Mladi parlamentarci niso sprejemali nobenih sklepov, s katerimi bi dokazovali vsemogočnost lastne volje, iz njihovih razprav pa so le prihajale mnoge presenetljivo samozavestne izjave v tem smislu.

Začelo se je s formalnostmi. Po uvodnem nagovoru predsednice Društva prijateljev mladine gospe Janove so mizo delovnega predsedstva zasedli Davor Pušnik iz Slivnice, Jernej Varlec iz Šentjurja, mentorica Darja Steblovnik in zapisničarica Marjana (?). Najprej so bila na vrsti poročila o predparlamentarnih dogajanjih po šolah. Že prva referentka, menda je bila Nina Guček s Planine, če sem prav razumel, bodoča modna oblikovalka, je s svojim obširnim poročilom nakazala, da bodo imeli predsedujoči presneto težko delo pri oblikovanju zaključkov. Govorila je o vsem mogočem - in požela

vsekal s temo, ki je bila potem vodilna nit skozi vso razpravo: težave s starši, problemi z zaljubljenostjo. Starši so staromodni, se ne zanjo pogovarjati, ne razumejo mladega rodu, zahtevajo od otrok več kot preveč, jim na dovolijo zabave, počitka, so preveč popustljivi... Obtožbe so takorekoč kar deževale z vseh strani. Navzoči učitelji so se zadovoljno nasmihali, ko se je splošno nezadovoljstvo tako lepo kanaliziralo v za njih všečno smer. Ali pa učitelji morda res niso več problem za mlado generacijo? Višek je bila filozofska izjava mladenke, mislim da jo je rodila mala Maja Blaj iz Slivnice, da

a p l a v z . Poslanec s Ponikve se je najprej pohvalil, kako nesebično pomagajo bolni (operirani) sošolki, pa sočustvujejo s sošolcem, ki so ga po nedolžnem obdolžili tatvine..., kar malo preveč nazadnje pa le so starši pač zato tako nerazumevajoči, ker nimajo otroških izkušenj. Marjana iz OŠ F. Malgaja pa je imela recept tudi za starše: brezveze se je pretirano ozirati na starše, ker potem nimaš nič od življenja. Da se nismo navzoči primerki starševstva pri priči ugrezili v zemljo, se imamo zahvaliti mlajšim učencem, recimo Poloni Podkrajšek s Ponikve, Katji Cmok z Blagovne, Varlecu iz Šentjurja, pa tudi dijaku s Kmetijske šole, ki so vendarle našli nekaj razumevanja za nemogočo starševsko generacijo.

Drugi del parlamenta je pripadal županu Malovrhu in Pepevniku. Župan je mladim modro povedal, da je najpomembneje pravilno oceniti svoje sposobnosti in si postaviti prave cilje, se malo pobahal s svojim županstvom in poslanstvom in nazadnje demonstriral delovanje glasovalne naprave. Obilo naklonjenosti si je tudi pridobil s povabilom na obisk v državni parlament.

Aco Pepevnik je očaral s preprostim in preudarnim nastopom. Govoril je o svojem življenju, od nesrečne

osnovnošolske zaljubljenosti do svojih vrhunskih alpinističnih dosežkov. S priznanjem, da ga je vse življenje spremljal strah, da ga čuti še sedaj tako pri srečanju z goro, brez katere ne more živeti, ali pa ko mora stopiti pred ženo in jo vprašati za dovoljenje, da sme v "hribe", kot on ljubkovalno reče Himalaji, da pa se je potrebno s strahom spopasti in ga obvladati, si je pridobil naklonjenost mladih poslušalcev. Le ti so ga nato skoraj debelo uro zavzeto spraševali vse mogoče, on pa jim je odgovarjal v svojem stilu, v stilu preudarnega, neverjetno vztrajnega in na svojem področju izjemno uspešnega človeka.

Čeprav so mladi parlamentarci svoje srečanje zaključili, kot se za demokracijo spodobi, z glasovanjem, je bilo vendarle očitno, da je bilo njihovo druženje bolj debatni krožek, nekakšen Hyde park, kot pa poskus približati se sistemu demokratičnega parlamentarnega odločanja. Ampak ta očitek gre bolj njihovim mentorjem, ki so jih "spustili za vaje".

F.K.

4. tradicionalna prireditev Grozdje-vino-pesem

ZNOVA POLNA PREVORSKA ŠOLA

Osnovna šola in Kulturno društvo Prevorje sta zadnji oktobrski soboto že četrtrič pripravila prireditev, ki je posvečena najpopularnejšemu jesenskem sadežu-grozdju in njunima produktoma vinu in seveda peselju. Slednjega je bilo v polnem večnamenskem prostoru veliko, saj so številni nastopajoči poskrbeli za dobro vzdušje.

Od glasbenikov so nastopili ljudski pevci s Prevorja, domačina Jernej in Marko s prijatelji, harmonikar Dejan Potočnik in vse bolj priljubljene Vesele kmetice iz Gorice pri Slivnici, ki so bile s svojim klepecem, riflami, žago, pumperdomom in ostalimi domačimi instrumenti prava atrakcija. Tako kot vsi ostali, so pozele gromek aplavz prevorske publike. Še bolj pa sta jih razvnela skeča mladih kulturnikov. Janko, Ivan in Robi so nastopili pod naslovom "Kako priti na boljši glas s pitjem surovih jajc". Seveda že

sam naslov pove, da je bilo smeha veliko in še več... V drugem skedu je bila glavna tema pokušina vina, v kateri so tekmovali štirje izbranci med gledalci. Brez težav so vsi prepoznali šmarnico, oziroma "grabnvaler", kot ji menda ljubkovalno pravijo ponekod na Kozjanskem. Težave so nastopile pri boljših vrstah, kjer so se degustatorji nekajkrat krepko zmotili. Zmagovalec je za nagrado prejel pet litrov vina. Predstavili so se tudi učenci prevorske šole, ki so igrali butalce, ki vozijo vino. Brez dvoma je za Prevorjani še ena uspešna prireditev, ki se jo je udeležilo kar nekaj znanih obrazov tudi od drugod. Kot vedno je na to tradicionalno jesensko prireditev prišel župan Jurij Malovrh, ki je imel tudi kratek nagovor. Prevorske kulturnike pa je že pred predstavo obiskal novi poslanec naše občine, Marko Diaci.

L. H.

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: (03) 5743-727

* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji
stranke z vgrajenimi dragimi
in poldragimi kamni

* krstna, obhajilna in
blrmanska darila

* ekspres izdelava poročnih prstanov

* prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur

* prodaja japonskih in kitajskih biserov

za vse kupljene
izdelke brezplačno
graviranje

VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA DARILA
(graviranje brezplačno)

Novi modeli ur OCEAN PACIFIK in STORN.

Izredna ponudba zlatega večernega nakita!

“Šentjurčan” dobil novega lastnika

Kot smo izvedeli, bo “Šentjurčana” z novim letom prevzela sedanja glavna urednica Marjana Novak. Kaj se je zgodilo, lahko le ugibam.

V ozadju so prav gotovo finančne težave, ki so

Marjana Novak - nova lastnica "Šentjurčana"

bile pri sedanjih nakladi in sedanjem načinu dela neizbežne. LPC je bil, ne glede na to, da je proračunsko financiran, s “Šentjurčanom” resno obremenjen in slišati je, da Upravni odbor s takšnim samovoljnim poslovanjem v.d. direktorja Pintarja ni bil najbolj zadovoljen.

Seveda je najbolj zanimivo, za kakšno ceno se je Marjana Novak dokopala do tega posla. Projekt, ki ustvarja izgubo, običajno nima velike cene, v tem primeru pa, ko je Občina preko LPC zanj v dobrega pol leta porabila kar nekaj milijonov tolarjev, bi brezplačen prenos lastništva - in za darilo naj bi tudi šlo - utegnil sprožiti vsaj nekaj političnih trzljajev, če že ne tudi uradnih proračunskih protestov. Še bolj zanimiva je obrazložitev, da je v primeru “Šentjurčana” LPC odigral nadvse uspešno vlogo podjetniškega inkubatorja, ker je v nekaj mesecih uspel ustvariti novo firmo.

Š.Š

AVTOSALON PARIZ

Goran Čolović

(1. nadaljevanje)

Avtosalon Pariz me je navdušil. Videl sem veliko, videl sem preveč...

Hyundaievo Elantro smo lahko videli že na Torinskem avtosalonu, kot novost pa so predstavili terenca Santafe, ki bo zastopal že kar zanimivi razred vozil za prosti čas s štirikolesnim pogonom. Poganjala naj bi ga 2.4 in 2.7 litrska motorja.

LAND ROVER je za pariški avtosalon pripravil nove motorje za FREELANDERJA, gre za že znane beemvejeve in roverjeve motorje V6 177KM in 2.0 dizel 112KM.

MERCEDES BENZ skoraj vsako leto predstavi novost in svetovno premiero je doživel MB C sportkupe z motorji C180(129KM9,C200) odprt s kompresorjem (163KM), prav tako C230(197KM), za varčnejšo športno vožnjo pa C220CDI(143KM). Ta avtomobil naj bi imel nalogo pridobiti mlajše kupce, ki so do sedaj rajši pogledovali za znamko z Bavarske.

MAZDA je predstavila svojega SUV (kot s tujko poimenujejo vozila za prosti čas s štirikolesnim pogonom) terenca TRIBUTE in novo generacijo športnih avtomobilov MX3, MX5.

Nostalgijo smo doživeli ob predstavitvi novega MINIJA 3.6m, priljubljenega avtomobila Mr. Beana, ki bo predvsem uporaben kot mestni avtomobil in kot vemo, je le še MINI ostal pod okriljem BMW-ja. BMW si je z njim zastavil velike cilje, pa čeprav v njem ne bide BMW-jevo, ampak CHRYSLERJEVO srce 1.6l(90-115KM). Na športno izvedbo S z 165KM pa bo treba še malce počakati.

MITSHUBISHI je poleg pinifarinih modela PININ v trivratni izvedbi predstavil še petratno.

NISSAN je prav tako kot MAZDA predstavil svetovno premiero terenca X TRAIL, katerega bo sprva moč kupiti le v ZDA. Svetovno premiero pa je dočakala tudi tretja generacija NISSANA MICRE, ki si bo delila platformo s CLIOM.

Na OPLOVEM mestu se je bohotila večja in prostornejša CORSA, za katero pa bo zaradi večjih mer treba tudi več plačati. Motorjem od 1.0 do nesramne 1.8GSI izvedbe s 125KM se bosta pridružila tudi varčnejša dizelska motorja 1.7l prostornine 65 ali 75KM ob porabi le nekaj nad 4litre na 100km prevožene poti.

V močnejših različicah pa bo na voljo tudi avtomatski brezstopenjski menjalnik EASYTRONIC.

PEUGEOTOVA novost je (nekoč 200srček) 206cc. Gre za cabrio izvedbo

malega peugeota z že znano motorizacijo 1.6l(110KM) 2.0 16V(138KM). Predstavljen je bil tudi veliki zamudnik, ki se po Franciji že kar nekaj časa vozi in sicer PEUGEOT 607 ter manjši 307.

Za sladokusce je bil predstavljen tudi PORSCHE CARRERA GT s ceno okoli milijon DEM ali stot milijonov SIT...preveč?

RENAULT je predstavil novo LAGUNO in AVANTIME. Prva bo z vso paro napadla srednji in višji razred, ponudba opreme in motorjev bo zadovoljila vse apetite; štirje benzinci 1.6,1.8,2.0in3.0V6 z močjo od 110-210KM ter dizelski motorji s tehnologijo skupnega voda dva 1.9dci 105ali120KM in 2.2dci 16v 135KM.

se nadaljuje

Da ne pozabimo

Dr. Marjan Žagar (1920 - 1980)

Marjan Žagar sodi med vidne kulturne in pedagoške delavce iz šentjurske občine.

Rodil se je 21. marca 1920 v družini Zofije in Franca Žagarja, dolgoletnega šolskega upravitelja v Šentjurju. Šolal se je v Celju in Mariboru, a mu je šolanje preprečila vojna. Mobiliziran je bil v jugoslovansko vojsko, bil ujet, po vrnitvi iz nemškega ujetništva pa se je vključil v NOV.

Po osvoboditvi je opravljal različne upravne in politične funkcije na Okraju Celje - okolica, bil med drugim direktor Radia Ljubljana in svetnik v jugoslovanski misiji v

Albaniji. Leta 1955 se je vrnil v Šentjur, se vključil v učiteljski kader na celjski gimnaziji in istočasno nadaljeval študij na filozofski fakulteti v Ljubljani. Tam ga je pritegnil v raziskovalno dejavnost geograf Anton Melik. Njegova prva objava je bila monografija Šentjurja. Nadaljeval je z raziskavo migracijskih tokov s Kozjanskega v železarno Štore in celjski bazen, analiziral je gospodarsko utemeljenost hmeljarstva v Savinjski dolini, doktoriral pa je z monografijo o Kozjanskem, kjer se je zadrževal med NOV. Od leta 1958 je bil asistent in kasneje

univerzitetni učitelj in redni profesor vse do svoje smrti.

Specializiral se je za področje turizma in prometnih tokov. Kot aktivnega smučarja in večletnega smučarskega republiškega funkcionarja ga je zlasti zanimal zimski turizem. V okviru svojih prometnih raziskav je veliko prispeval za drameljski priključek na avtocesto, ki prvotno ni bil načrtovan. Žal njegove rešitve cestnih povezav mimo središča trga Šentjur kasneje niso bili uporabljene.

Izdal je učbenik “Analiza prometnega omrežja v geografiji” (1979), ki je bil

edini v tistem času. Je pionir v slovenski geografiji prometa, podobno kot Blaž Kocen na področju kartografije. Kocenovo znanstveno delo je osvetlil v dveh objavah.

Marjan Žagar je bil organizator gibanja “Znanost mladim”, ki mu je predsedoval vse do smrti. Leta 1974 je postal tudi vsejugoslovanski predsednik te organizacije in svetovne organizacije v okvirih Unesca.

Je bil dobitnik najvišjega slovenskega pedagoškega priznanja - nagrade Staneta Žagarja.

Vinko Jagodič

**KOT VEDNO, PRIJAZNE,
UGODNE PRAZNIČNE
DECEMBERSKE NAKUPE,
ZA MIKLAVŽA,
BOŽIČKA IN
DEDKA MRAZA**

V

trgovini užmah

na Planini

Planina 17

tel.: (03) 579 11 42

v Sentvidu

Sentvid 9

tel.: (03) 579 11 13

v Dramljah

Svetelka

tel.: (03) 579 84 40

Trgovina za mešanim blagom-
Užmah Stanislav s.p., Planina 47, 3225 Planina
e-pošta: tobis.uzmah@siol.net

foto

**LANGUS TONČKA,
s.p.**

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 03/749-19-60, 041/693-388

Tudi
FOTOAPARAT
ali **DALJNOGLED**
sta lahko čudovito
DARILO!

**VELIKA IZBIRA
RAZLIČNIH
OKVIRJEV
ZA VAŠE
FOTOGRAFIJE!**

**V mesecu
DECEMBRU
in JANUARJU
POPUSTI
za vse vrste
povečav
od formata 13x18
pa do 39 x 45**

**NE POZABITE NA FOTOGRAFIJO
ZA OSEBNE DOKUMENTE!**

DELOVNI ČAS: 8 -18, sobota: 8-12

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (03) 574 34 72

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa**

**ŽENSKI PULJI
IN MAJE
100% bombaž
že za 1.590 SIT**

**OTROŠKE
BUNDE**

že od 4.700 SIT

**OTROŠKE
PIŽAME
od 1.800 SIT**

**OTROŠKI
POL-PULJI
(Katja in Alen)
od 1.420 SIT**

**OTROŠKI
TERMO PULOVER
od 2.330 SIT**

**ŽENSKÉ
SPALNE SRAJCE
že za 2.200 SIT**

Pri nas lahko še vedno
plačate s čeki Banke Celje,
z BA kartico, kartico
ACTIVA ali MAGNA,
dajemo pa Vam še vedno
možnost odloga plačila.

DELOVNI delavnik: 7:30 - 18:00
ČAS: sobota: 7:30 - 12:00

TERMO NOGAVICE

otroške odrasle
samo 380 SIT samo 450 SIT

☞ **POGREBNI VENCI**
☞ **ARANŽMAJI**
☞ **POROČNI ŠOPKI**
☞ **DEKORACIJE**
☞ **EKSOTIČNO CVETJE**
☞ **LONČNICE**

**Velika izbira UNIKATNIH DARIL
iz NARAVNIH MATERIALOV.**

**IZDELUJEMO KRSTNE SVEČE
in VIZITKE, GRAVIRAMO
IN BRUSIMO STEKLO**

Tel.: 03 749 20 24

DELOVNI ČAS:

PON.-PET. 8 - 19

SOB. 8 - 13

NED. in PRAZ. 8 - 11

**Brezplačna
dostava!**

50 skupnih let Marije in Franja Pasariča

Le nekaj trenutkov za tem, ko sem pozvonil pri Pasaričevih v Hruševcu, so se že odprla vrata; stopnice za živahno gospo Marijo očitno niso nobena ovira. Ampak, da ne bi delal krivice gospodu Franju, tudi njegov sveži obraz ne kaže njegovih let. Pasaričeva sta enostavno v takšni zlatoporočenski kondiciji, da jim človek mora zavidati. Pa čeprav pravita, da videz tudi vara. Franjo se že od tistega dne, ko so se leta 1974 preselili v novo hišo v Šentjur, bori z močno sladkorno, Marijo pa tu in tam dajejo živci. Še dobro, da nimata časa, da bi bila bolna. Franjo mora vsak dan na obvezni obhod skozi Šentjur, urejati mora svetovno politiko, preko časopisov in televizije seveda - mimogrede je pohvalil tudi Šentjurske novice - Marija pa rada skuha kosilo tudi za sina Radka in njegovo družino.

Sta imela v zakonu tudi krize, sta kdaj pomislila, da nista izbrala prav?

Marija je pohitela z odgovorom, ne, to pa ne, Franjo pa je le začel malo pomišljati, a ga je Marija hitro prekinila in ji je dal kar prav. "Morda je bilo še najtežje, ko sva bila v Celju. Franjo je bil cele dni na poti, tudi marsikatero zimsko noč je preživel v kamionu Cestnega podjetja, jaz pa sem bila z otroci vedno sama doma. Čeprav je bila moja prva služba v prvih letih po vojni na KO Primož zelo zoprna, saj veste tiste prisilne obvezne oddaje, sem vedno zavidala drugim ženskam, ki so imele službe. Če lahko kaj svetujem mladim

ženam, potem bi rekla, naj bodo aktivne, v službah."

Kaj pa pravite Vi, g. Franjo, na to?

"Meni pa je vseč, da je žena doma, da imajo otroci dom in pravo otroštvo. Je bilo kar prav, da je ostala doma."

Dva sinova imata, Radka in Mirana, je bilo to dovolj?

"Povsem dovolj", je bil kategoričen Franjo. "Danes so takšni časi, da drugače ne gre". Marija pa ni bila povsem sigurna, da je res čisto tako.

Kaj pa politika, volitve?

"O, seveda politiziramo. Bajuk je sicer čisto simpatičen, a so ti njegovi le šli preveč v skrajnosti. Glavno, da je mir in da so penzije. Drnovšek se res drži že malo predolgo, pa saj

tudi v Šentjurj

u ni drugače.

Ampak o šentjursk

k i politiki

ne bova

n i č rekla,

ker je ne pozna.

Prazn

ovanja

zlate poroke

sta se branila z

vsemi štirimi. Franjo je vztrajal,

da se je ženil enkrat za vse

življenje in je to dovolj,

nazadnje pa sta le popustila.

Prijetno praznično večerjo so

imeli pri Ahacu, v družinskem krogu, v Ipavčevi hiši pa je bilo tudi tako slovesno in lepo, da jima ni bilo nič žal te odločitve.

Čestitke tudi v imenu bralcev ŠN!

F.K.

Martin Cmok - sedemdesetletnik

Roditelji so mu dali ime po sv. Martinu, ki po tradiciji spreminja mošt v vino. Letošnje vremenske razmere so nekoliko pospešile ta proces, kar nehoti opozarja našega slavljenca, da se leta življenja vse hitreje pomikajo.

Rojen je bil v Tratni, kjer mu je domačijo preplavilo Slivniško jezero. Le - to ga še danes spominja na vsakodnevno odhajanje v šolo na vrhu Slivnice. Tu si je pridobival kondicijo in se spoprijemal z učenjem za življenje. Leta 1947 se je zaposlil v takrat največji "šentjurski tovarni" - železarni Štore. Martin je kmalu ugotovil, da je sposoben tudi kaj več kot le fizičnega dela. Pričel je s šolanjem ob delu, kar mu je omogočalo boljše in odgovornejše službe.

Jubilantu Martinu Cmoku bosta v kratkem sledila še dva sedemdesetletnika, gasilca iz GD Ponikva, Franc Zupanc iz Lutnja in Franc Vipotnik iz Boletine. Obema veljajo čestitke in priznanje za dolgoletno delo v društvu in pri gradnji gasilskega doma.

Gasilsko društvo Slivnica je v povojnem času imelo sloves najboljše gasilske operative v občini Šentjur, od koder so kadrovani znani poveljniki občinske operative Jože Voga, Martin Cmok in danes Stanko Artiček. Takoj po osnovni šoli najdem med gasilci tudi Martina, ki pozneje postane tudi poveljnik, "njegov" pionirji pa so leta 1968 v Užicah osvojili celo prvenstvo Jugoslavije.

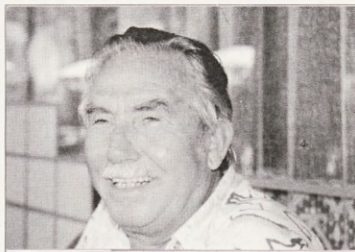
Leta 1970 je Občina Šentjur Martinu ponudila zaposlitev na obrambnem resorju, na področju civilne zaščite, kar mu je ustrezalo z ozirom na njegovo splošno in operativno izobrazbo. To delo je uspešno in korektno

opravljal do leta 1982. Nekdanji sokrajan in doirektor podjetja Aurea iz Celja ga je povabil, da prevzame vodenje novoustanovljenega obrata Auree v Gorici. Tako je bil nadaljnjih 8 let, do upokojitve, zaposlen v domačem kraju.

Za poveljnika Občinske gasilske zveze je bil izvoljen leta 1968, kasneje pa tudi za predsednika. To funkcijo je imel vse do leta 1988. V času njegovih mandatov sta gasilstvo in civilna zaščita zelo napredovali. Znal je delati z ljudmi, privabljati članstvo, vzpostavljati sodelovanje med društvi in organizacijami, angažirati prizadevne sodelavce, o čemer pričajo številna gasilska in druga odlikovanja.

Naj mu bodo prihodnja desetletja naklonjena z zdravjem in srečo v krogu svojih najdražjih in številnih prijateljev.

M. Chevalier je zapisal: Pri sedemdesetih letih izgubiš tek, počutiš pa se mirnejši kot pri tridesetih. Za zdravje je bolje imeti ženske v spominu kot na kolenih.

V. Jagodič

Nepozabno z Markom in Gašperjem

Septembra smo imeli člani Društva invalidov Šentjur nepozaben izlet v Marijo Bistrico, kamor sta nas spremljala slivniški župnik Marko Šramel in Gašper Jelen. Po prijetnem obisku na gradu Trakoščani smo obiskali znamenito cerkev v Mariji Bistrici. Tam je gospod Marko daroval sveto mašo, Gašper pa je zaigral na orgle in po cerkvi je svečano zadonela Marijina pesem. Nadaljevali smo do znamenitega križevega pota na bližnjem hribu in nato še do spomenika Matiji Gubcu v Stubičkih toplicah. Izlet smo zaključili na turistični kmetiji Založnik na Tinskem pri kosilu, ob spremljavi muzikantov in obilici dobre volje g. Marka in Gašperja.

V imenu vseh, ki jim je bilo prijetno in lepo, se jima zahvaljujem za vesele trenutke.

Članica DI

novembrska zgodovina

Dokumentirane in komentirane

1999 Jože Artnak je v spisu "Kako smo rušili šentjurski berlinski zid" opisoval šentjursko politično pomlad leta 1989. Po piščevih besedah je bila glavna postavljena na zahtevo firme, ki preokupacija šentjurske oblasti "stokanje in prošnje v Ljubljano za pomoč". Spisana je bila tudi "šentjurska deklaracija" z blizu 1000 podpisniki. Načrt odstavitve tedanjega občinskega vodstva nekaj mesecev, preden se je to zgodilo v Sloveniji, ni uspel.

Odličan izdelek, ki osvetljuje pomemben del naše preteklosti, vendar za outsiderje žal manjka imen. Neuspeh pomladi pred pomladjo je rezultiral s prihodom garniture, ki še danes kroji platno, rezi pa so vedno bolj prefinjeni.

1997 Občinski svet je sprejel Odlok o komunalnem nadzoru. Komunalni inšpektor bo sedaj dobil vrsto pristojnosti na področjih kot so javni red in mir, varstvo okolja, urejenost naselij, odvažanje odpadkov idr. Kršitelji bodo lahko kaznovani na kraju samem.

1. Lepo je živeti z zavestjo, da tisti, ki jim je bila dana moč, le-to tudi izvajajo v skupno dobro.

2. "Občanom prijazna občina!" bi lahko bil slogan na Mestnem trgu 10, kajti svojih podložnikov pa res ni treba nadlegovati še z nekakšnimi "štraf pildeki".

3. Soobčani šentjurski! Smetarske in siceršnje anarhije bo kmalu konec, kajti pri "štirinajstdnevniku" so že pred časom pisali, da le malo manjka, da se bodo izpovedali o srečnejši na novem delovnem mestu.

1995 Duhove je burila ti. je postala Šentjurčanka Irena "NK ograja". Po dvomih o njeni

legalnosti je bilo ugotovljeno, da je občina res izdala lokacijsko in gradbeno dovoljenje, vendar za žičnato ograjo. Ograja naj bi bila postavljena na zahtevo firme, ki trži plakate.

Objekt, ki naj bi bil namenjen zdravju-varnosti gledalcev nogometnih srečanj, pa ima celo edukativno vlogo. Najbližji sosede, osnovnošolci, se lahko še preden odidejo v beli svet navadijo živeti s hrupom in izpušnimi plini; poleg tega lahko svojim najbližjim svetujejo, kateri avto naj krasijo družinsko dvorišče, spoznavajo žensko anatomijo, so na tekočem s ponudbo mobilne telefonije ...

Kratke male

1999 Svet za radiofuzijo je podelil frekvenco 99,3 Mhz radiu Savinja, katerega lastnik je firma Ahac d.o.o. s Stopč.

1998 Na Šentjurskem so 6. novembra udarile poplave. Škodo so ocenjevali v več milijonih SIT.

1997 Izšla je knjiga Legende grofije žusemske avtorja Daniela Artička. Šentjurske košarkarje je prevzel Igor Pučko.

1996 ŠN so po zgledu časopisa Demokracija objavile seznam šentjurskih sodelavcev Službe državne varnosti. Nekateri prizadeti so vložili tožbo, ki je trenutno še vedno stvar sodnega metabolizma.

1995 Na območju središča Šentjurja so zaznali več mačk s steklini.

1994 Obnovljena je bila Ipavčeva hiša v Zgornjem trgu.

1993 Naj natararica Slovenije Zdolšek.

br

Ob 90-letnici Kmetijske šole Šentjur

35 LET UČITELJICA NA KMETIJSKI ŠOLI

2. nadaljevanje: Izguba posestva

Mnogi se danes sprašujejo: "Kdo je bil kriv, da je kmetijska šola izgubila posestvo?" Mislim, da ne moremo pokazati s prstom na krivca. Bil je čas takšne družbeno-ekonomske ureditve. Tako kot je bil sužnje - lastniški red v starem veku in fevdalizem v srednjem veku. Tudi za tiste čase ne krivimo posameznikov. Vemo, da gre za procese, ki so posledica dejanj v nekem času in prostoru. Nič ni večnega. Vse v življenju doživi rojstvo, vzpon, višek, padec in konec. In takrat, ko je Kmetijska šola izgubila pravico upravljanja s svojim posestvom, je bil čas nastajanja kmetijskih kombinatov.

Za nastanek kmetijskih kombinatov so bila potrebna zemljišča, stavbe, stroji, živina itd. V kmetijske kombinat so vključili zadruge, manjša državna posestva, nacionalizirano zemljo in seveda šolska posestva. Ta so postala celo središča kmetijskih kombinatov, saj so bila lepo urejena, opremljena in vzdrževana. Na primer, prvi molzni stroj v Sloveniji je bil postavljen v molzišče na posestvu Kmetijske šole v Šentjurju. Na KŠ so že molzili z molznim strojem, ko so na kmetijskem državnem posestvu Pšata blizu Ljubljane šole urejali molzišče za strojno molžo. Dobro se spominjam, ko nas je študente agronomije asistent za mlekarstvo, danes prof. dr. Franc Kervina, peljal na strokovni ogled gradnje molzišča.

Po pripovedovanju so opremo za strojno molžo na KŠ v Šentjurju pripeljali tik pred koncem vojne. Oprema je ostala nekaj let skladiščena. Ko se je pojavila "moda" odprtih hlevov za govedo brez privezov, so morali ob hlevu za krave urediti

molzišče. Ob mojem prihodu na KŠ leta 1957 je vse delovalo. Učenci so se učili molzti, ravnat s strojem, vzdrževati higieno ipd. Toliko o ureditvi posestva, ki je imelo takrat obnovljen vinograd, urejeno vinsko klet, urejene sadovnjake, vzorne poljedelske pridelke, sadne kleti, mehanično - mizarsko delavnico itd. 50-letnico je KŠ pričakala z obnovljenimi stavbami šole in posestva, z modernim strojnimi parkom idr.

In leta 1962? Učitelji na šoli, skupno s takratnim ravnateljem dipl. ing. Tonetom Jenšterle, smo se zavedali pomena šolskega posestva v učno - vzgojnem procesu kmetijskega šolanja. Česar so se zavedali že ustanovitelji KŠ davnega leta 1910. Upirali smo se oddaji posestva v upravljanje nešolski organizaciji. Navsezadnje smo morali popustiti. Še danes slišim ravnatelja, kako pravi: "V končni fazi boste posestvo morali dati, le dobili boste drugega ravnatelja, kajti jaz bom moral oditi." Uvideli smo, da je upiranje brez pomena, da čas zahteva svoje, da proces sprememb teče svojo pot.

Zaposlene ne šolskem posestvu je prevzel v celoti Kmetijski kombinat za svoje uslužbenke. Sklenjena je bila pogodba med KŠ in KK, ki je omogočala neomejeno uporabo posestva za praktični pouk učencev.

nadaljevanje prihodnjic

V mesecu novembru so se izvajale razne aktivnosti, ki so opozarjale na problem odvisnosti, predvsem alkoholizma. V ta namen objavljamo enega izmed sestavkov, ki je nastal v Psihiatrični bolnici v Vojniku.

Zaživeti znova - zaživeti trezen

Dan se začne s kozarcem v roki, ki je vsa tresoča; telo potrebuje svojo dozo, šele potem zaživiš, šele potem lahko funkcioniraš, čeprav medlo, začneš delat, čeprav nesigurno, začneš komunicirati z ljudmi, ampak drugače, razdražljivo, sitno, nemogoče...

Vsi to opazijo, napoti si samemu sebi. V službi ti grozijo s knjigo, doma jočejo otroci, žena se hoče ločiti. Vsak dan te nekaj boli, misliš le, kako priti do pijače. Ugotoviš, da je alkohol tvoj

gospodar in da si sam ne moreš več pomagati.

Prideš v Vojnik. Vojnik, bolnišnica norih ljudi, strah in trepet vseh zdravih, sramota in zasmehovanje, zaničevanje.

Toda, prideš na oddelek za odvisnike, lepa nova zgradba, udobje kot v hotelu, prijazno osebje, spodbudno okrepljeni zdravniki...vsi ti hočejo pomagati. Prve dni misliš, da bo s tabo konec, toda stvari se iz dneva v dan spreminjajo. Veliko se pogovarjaš, na obisk pridejo svojci, vsi

so s teboj, vsi te bodrijo. V skupini spoznaš ljudi, ki jih je pripeljala ista nesreča, zamisliš se, spoznaviš, se krepiš, tudi tvoja zunanost dobiva vse lepšo podobo. Vse bolj si odločen, da si sposoben narediti še marsikaj, da te svojci potrebujejo treznega, vse bolj si preričan, da si imel srečo, da si prišel na zdravljenje.

Mnogi, premnogi te sreče nimajo, ker mislijo, da je to sramota

N.N.

strankamladihslovenije

SMS
www.sms-mladi.com

Iniciativni odbor Stranke mladih Slovenije vabi simpatizerje in druge občane na ustanovitev lokalnega odbora SMS Šentjur, ki bo v petek, 14. decembra 2000 ob 18.00 uri

razmišljanja

1. NOVEMBER - DAN EGOIZMA ?

Vonj po vročem vosku in zažgani plastiki, vonj po tistem značilnem cvetju, vonj po bližajoči se zimi in tudi ... po smrti. Tako "diši" 1. november, danes dan mrtvih, nekoč pa vseh svetih.

Kakšna sta pravzaprav navlako iz mrtvih živalic, ki so jo kontekst in zgodovina tega tako lepo dopolnjevale s praznika? Cerkev se je sprva sončnimi očali in vrtoglaviimi spominjala z javnim čaščenjem petami. Njihovi potomci so se le mučencev, katerih število pa brezbrizno podili po grudi, v je tako naraslo, da godovnega katero so zagrebli njihove dne niso mogli dobiti več vsi. prednike. Ah ne, oprostite, no. Tako so se odločili za skupni kakšna gruda neki, grobovi so dan spomina, ki se ga je v 7. vendar pokriti z najfinejšim in stoletju v Rimu (takrat je bilo najdražjim marmorjem. Že krščanstvo že uradna državna nekaj dni prej so vsi prekrivali te religija) praznovalo 13. maja, plošče ali pa zgolj ljubo zemljico na dan posvečenja starega z venci, ikebanami, in jih obdali rimskega Panteona v cerkev z največjimi in najdražjimi Marije Device in vseh svečami, katerih sijaj je mučencev. Ker pa so se na ta spremenil grob v kičasto dan v Rim zgrinjale množice božično jelko ameriških romarjev in je začelo veleblagovnic. Raja in navadni primanjkovati živeža, je Gregor smrtniki, ki jim je od nakupa IV. praznik vseh svetih prestavil za nekaj skromnih lučic in na 1. november.

Naši predniki, predvsem na cvetov, so se krmežljivo stiskali podeželju, so ga praznovali ob robove "svojih" grobov. H precej drugače; na ta dan je groteskno morbidnemu ozračju veljal strogi post (vernim dušam so primerno prispevali gospodje v prid), ponekod so se oblekli župniki, ki so vsi po vrsti črno in odšli na grobove, vse mrmrali o peklju, o poslednji popoldne so se vrstile pridige in sodbi in podobnih metafizičnih molitve, predvsem pa nihče na prispodobah. Uspelo jim je celo ta dan ni šel v gostilno. Grobove vriniti nekakšne glasove so krasili z mahom, cvetjem in nerojenih otrok (!?), vendar lučkami. V vsej stari krščanski setev krščanskih vrednot ni Evropi je bila razširjena vera, da ravno uspela, ker jih skoraj se na vseh svetih dan ob nihče ni poslušal.

večernem zvonjenju začno Dan mrtvih, ha? Ne, veliki dan vračati duše iz vic na svoje predvsem živih, potrošniška domove in so do zvonjenja družba v vsem svojem lažnem naslednjega jutra rešene kičastem sijaju. Vse trpljenja. Ta predstava izvira še tradicionalne lepe slovenske iz poganskih časov, krščanstvo lastnosti, od napuha,

pa ji je dalo nek svoj smisel. nevoščljivosti do nečimrnosti,

Večini se o tem danes zbrane na enem kupu. Kdo ima verjetno niti ne sanja več, več, lepše, boljše od sosedov? morda se vam le še medlo zdi, Sprte družine, katerih člani se da ste v zvezi s tem poznali vidijo morda dvakrat na leto, kakšne običaje oziroma so vam stojijo porazdeljene vsaka na o tem pripovedovale babice. svojem koncu in se mrko Skrajno obžalujem to našo gledajo.

kolektivno pozabo in skrunitev Iskreno se opravičujem tistim, tistega, kar je še edino, kar je v za katere je bil to dan z razlogom življenju ostalo svetega in in so zato tam stali zavedajoč se skupnega vsem nam - smrti. trenutka spomina, in potrebe po

Kolone sveže spolirane etično-moralni zavezi pločevine so se prvega v tem izkazovanja spoštovanja mesecu valile proti krajem umrlemu. Če ste se spomnili večnega počitka in motile njegovega najljubšega cveta, ali njihov mir. Gospodje so prižgali svečko na grobu, ki je bil sopihali pod težkim bremenom prazen, vam čestitam. Ste pregrešno dragega cvetja, dame namreč izumirajoča vrsta.

so se potile pod svojimi krznenimi plaščki in podobno

A. polonija

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin**EKSPRES****ČISTILNICA IN PRALNICA****"MAKOŠEK"****C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR****Telefon: 03/574 00 85****Ka' b'lo je?**

27/10 V Prostoru zgodil literarni večer "Ruska antologija". Pesmi žebrale Andrej Bergauer in Aleš Kop, klavir Mojca Krajnc. Polno.

28/10 Dijaška sekcija izvedla zabavo ob noči čarovnic.

30/10 Minila štiri leta od ustanovnega zbora ŠKMŠ.

3/11 Mladinsko amatersko gledališča - Center pozornosti - iz bratskega Šmarja v hotelu Zonta izvedlo glasbeno - gibalni performans "Avtoportret neke (slečene) Šmarčanke". Občinstvu se zahvaljujemo za prostovoljne prispevke, ki omogočajo, da študentsko-mladinska kultura pri nas še lahko diha, še posebej pa hvala tistim, ki ste predstavo obiskali, kljub julijskemu nategu.

10/11 Z NSK večerom v Prostoru obeležili 10 let od koncerta legendarne skupine Laibach v Šentjurju.

18/11 Z dejanjem obiska pod vodstvom načelnika ŽP Šentjur odgrnili

tančico skrivnosti iz šentjurskega železničarskega muzeja.

25/11 Izvedli redni občni zbor ŠKMŠ. Novi predsednik društva je Jure Godler, absolvent elektrotehnike.

Ka' b'lo bo?

2/12, z'bota, 21^a, Prostor. V slavo človeku z bankovca za jurja vas vabimo na Prešeren žur. Recitiranje, spomini iz šolskih klopi, fige inu kapljica vesela bodo tam.

8/12, pet'k, 21^a, Prostor. Arabski večer: potopisno predavanje Anje Prebil, ki nam bo približala Jordanijo in Sirijo. Poskrbljeno bo tudi za kulinarčno ponudbo, čajček, tam-tam spremljavo, obiskal pa nas bo tudi čisto pravi Arabec.

Božično-novoletno darilo: Moč inteligence, epizoda osem!

POČITNIŠKI PROSTOR. Od pon'del'ka 25/12 do z'bote 30/12 bo Prostor odprt od 18h naprej! Pripravljamo: koncert, performans, družabne igre, video, tematski glasbeni večeri.

2. Uradne ure ŠKMŠ. Vsi infoti o šentjurski študentski sceni, nasveti o lj in mb lajfu in kar tako odslej vsak 1. in 3. petek med 20 in 21h v sejni sobi na Mestnem trgu 5, vhod pri trafiki.

ŠKMŠ REKREACIJA. V telovadnici OŠ Franja Malgaja lahko vsako soboto med 15h in 16:30h brezplačno migate in skrbite za svoj stas.

POTRDLA O VPISU. Pozivamo študente (redni, izredni, absolventi) iz občin Šentjur in Dobje, da nam lističe posredujejo na naslov: ŠKMŠ, pp 75, Šentjur.

VČLANITE SE V ŠKMŠ! Članarina 0 (nič) SIT, poleg dobrega občutka omogoča tudi nekatere popuste, o katerih boste obveščeni naslednjič.

Telefonske številke veterinarske službe

Veterinarstvo Šentjur d.o.o.: 03 5743 128; 03 5743 077 in 03 5741 644
/Fax Dežurni živinozdravnik: 041 618 772 - 24 ur vse dni.

Obvestila matične službe**Poročili so se:**

Janez Ribič iz Zreč in Gabriela Golež iz Razborja; Jurij Jagodič s Planine in Sonja Brili z Zagrada;

Umrli so:

Marta Vodeb (25) iz Lopace, Mirko Vrhovšek (50) iz Hrastja, Rudolf Dečman (76) iz Laz, Martin Kozar (70) iz Šentjurja, Koprivc Marija (93) iz Šentjurja, Arh Ludvig (79) iz Ponikve, Jager jožef (47) iz Pletovarij, Albina Pap (48) iz Cerovca, Karl Maruša (68) iz Šentjurja

MF-JEVE POSTELJARJE

Lep pozdrav tebi, mf, in ostalim na ŠN.

Imam več problemov. Star sem 18 let in si zelo želim nastopiti v porniču. Doma si tega ne upam povedati, ker je moja družina zelo zadržana in bi bilo to

zanjo velika sramota. Ali misliš, da imam dovolj velik penis (meni se zdi majhen, 11,5 cm). Ali obstajajo tudi gayerški porniči, ki bi jih lahko snemal? Mislim namreč, da sem gay. Kadar sem s kakšno punco, mi ga ta zelo težko spravi v stoječ položaj, ko pa gledam kakšnega lepega fanta, te težave ni. Že vnaprej se ti zahvaljujem.

Š.Š.

Biti gej v šentjurskih krajih ni priporočljivo, če posebej, če bi rad ostal živ in zdrav. Tu smo pač na deželi, kjer ni veliko prostora za drugačne ljudi. Pravzaprav ne samo, da ni prostora, taki ljudje sploh naj ne bi obstajali. Raje tega ne priznaj oziroma se

čimprej preseli v kakšno malo večje mesto, kjer ljudje ne doživljajo mentalnih travm, če srečajo geja.

Glede velikosti penisa... Penisi v porničih so vedno videti gigantski. Tisti zares hudo veliki, ki v mehkem stanju sežejo do kolen, so gumijasti, zato se ne sekiraj. Pri ostalih pa se uporabljajo razni triki. Recimo, če si pobriješ sramne dlake nad penisom, bo slednji takoj videti večji. Lahko greš tudi pod nož in si daš prerezati kito, ki drži penis. Tako se bo slednji povzel in podaljšal. Posledic naj ne bi bilo, vendar ti tega posega vseeno ne priporočam. Porno igralci so ponavadi ljudje manjše rasti s povprečno velikimi penisi. Na filmu potem izgledajo povprečno visoki ljudje z velikimi penisi. Recimo, 18cm penis lahko na filmu tako izgleda kot prava 25cm pošast. Glede na 11.5 cm bi ti priporočal, da bi bil visok okoli pol metra in zelo skladno grajen. Samo potem boš tudi na filmu moral seksati s polmetrsko žensko oz. moškim.

Če hočeš postati porno igralec, moraš najprej zelo dobro poskrbeti za svoje telo. Brž v solarij, kjer boš dobil lepo rjavo kožo (po CELEM telesu), znebi se

kakšnih uhanov in tatujev, prekrij kakšne brazgotine in materina znamenja in obvezno si pobriž intimne dele. Tudi v fitnes bo treba, kjer si boš nabildal lepo atletsko telo, ob katerem bi se še Adonis skril od sramu. Vendar je to samo začetek. Pozabi na alkohol in celonočne žurke, kajti snemalni dnevi zahtevajo po šest, sedem orgazmov na dan, in to takrat, ko ukaže režiser, zato moraš paziti na svojo energijo in prehrano. Ko boš enkrat to obvladal, bo najbolje, da narediš amaterske posnetke s kakšnim enakomiselnim kolegom. Te posnetke nato pošlji raznim podjetjem v tujini, ki se ukvarjajo z gej porno produkcijo. Na žalost za te naslove ne vem, vendar sem prepričan, da če obiščeš kakšen sex shop v tujini in na gej oddelku povprašaš za kakšno tovrstno revijo, da bo v njej mnogo naslovov, s pomočjo katerih boš lahko uresničil svoje želje. Vso srečo, le pazi se aida in podobnih ujm.

mf

Sejem erotike v Gradcu

Med 10. in 12. 11. se je v Gradcu dogajal sejem erotike. Po Celju in Mariboru ter ob cestah se razširijo skromni plakati s kričnimi barvami, katere pa že po dnevu ali dveh raztrgajo neznani storilci. Toliko o tem, kako spolno razgledani so naši ljubi Slovenci. Zaradi tega je ekipa ŠN, ki jo je sestavljal samo en član in njegove boljše tri četrtine, zašla v gosti in neznani in divji svet Gradca popolnoma nepripravljen ter se zato pol ure vozila na blef, upajoč, da bo kar trčila v sejem erotike, potem pa po uri vožnje v krogu ugotovila, da tako ne bo šlo naprej, zato se je odločila za lov na plakate. No, ljudstvo na severni strani meje se je, njihovi vladi navkljub, izkazalo za bolj svobodnomiselno od nas, saj niti en plakat za ta moralno hudo sporni dogodek ni bil niti najmanj raztrgan. Pogled nanje in ugotovitev, da sva kakšnih 10 km daleč od cilja, nato pa pedal do tal in slabih 10 minut kasneje sva se že znašla pred vhodom dekadence, hedonizma, moralnega razkroja, skratka vsega, zaradi česar bi morala vernega kristjana zadeti kap. Vstopnina je za Slovence za tretjino cenejša. Fino.

Vstop in prvi napad marketinga. Tip v srednjih letih je nalašč oprezal za pari in takoj kot jastreb skočil na naju. V roko nama potisne vrečko in noter zmeče razne kreme, olja, parfume, dišave, vse skupaj pa naj bi bilo vredno več kot 1100 ATS, vendar je za naju vse brezplačno. Kje je trik? se sprašujem. Ko reče, da morava kupiti neko oslarijo za 500 ATS, se mu lepo zahvaliva, vrneva vrečko in smukneva v središče sejma.

In takoj naletiva na manjše razočaranje. Čeprav je bilo razstavljalcev veliko, bi jih lahko razdelili na dva dela – sex shopi in stojnice s tatuji. Slednje so ponujale različne slike na različnih delih telesa, čeprav je bilo jasno, kam bi vam najraje naslikali svoje umetnine. Da bi to bolj nazorno pokazali, se njihove razstavne izložbe šibijo pod težo fotografij, ki razkazujejo prsi, zadnjice, vagine in penise, ki so poslikani vseh vrst, od gorečih lobjanj z vrtnicami do Mona Lize. Zanimivo, a vendar dolgočasno, ker bi se le redkokdo odločil za doživljenjsko poslikavo. Kljub tem zadržkom je v bližini teh stojnic kar naprej brnelo in brnelo, kar bi dalo misliti, da si ljudje zelo zelo radi dajejo delati tatuje na intimne dele. Ali pa je vse skupaj samo poceni trik, ki naj bi vzbudil zanimanje, kdo ve.

Sex shopi so skorajda vsi imeli identično razstavo. Seveda, tu so bili obvezni porno filmi, ki se pri nas najraje skrivajo v temi kakšnih omar. Bilo jih je veliko vrst, največ seveda običajnih. Pozabite na erotiko, tu je šlo striktno za

trdo pornografijo. Poleg običajnih porničev pa so največ simpatij pozele razne kompilacije, recimo dve uri posnetkov moških orgazmov. Hm, je mar to vse? Imate kaj zares nenavadnega, povprašam. Recimo, lulanje, visoko noseče lezbijke, sadomazohizem, fetiši, gay porniče, amaterje in podobno? Seveda, vsi ti nenavadni žanri se sramežljivo skrivajo nekje v kotu. Ob pogledu nanje človek znova (žalostno) ugotovi, da človeškemu duhu res ni mogoče najti meja. A gredo kaj v prodajo? Gredo, ampak bolj poredko. Ljudi menda to zanima, vendar o tem še ne upajo javno spregovoriti. Hm, drezam dlje, kaj pa otroška pornografija? Prepovedano. Ja, ampak takole, pod pultom...? Prodajalec ostane trden kot kamen kost in odkima z glavo: ni šans. Prav. Vsaj nekje je postavljena meja.

Poglejmo še med predmete. Hm, večina seveda vibratorjev. V rožnati barvi človeške kože. Nekateri vibratorji namenjeni lezbijkam. Dolgi po pol metra in več, z glavico na vsakem koncu. Ah, če so pa lezbijke, zakaj potem rabijo ... tole? Zgrozeno vprašajo moje boljše tri četrtine. Zato, ker verjetno lezbijke nimajo nič proti penisom, moti jih samo ostanek moškega paketa, ki je pritrjen nanje. Penis je ok, toda moško telo, kosmate noge, grobost, surovost, pijančevanje, zadirčnost, dominantnost, vonj in vse ostalo, pa jih odvrča. Samo zaradi penisa se pač ne splača trpeti vsega tega.

Tu so še posebni dvojni vibratorji, ki ženskam hkrati naredijo veselje v vagini in anusu, če je kateri to všeč. Jasno, dodani vibrator je precej manjši, vse skupaj pa pride v ličnem paketu z mazilom. Da obstajajo posebni vibratorji, ki so namenjeni samo analnemu seksu, ni potrebno poudarjati. Da pa je tovrstna oblika seksa zadnje čase res popularna, povedo še posebne kroglice, namenjene temu. Pripete so na paličico dolgo okoli 15cm in jih počasi vnesemo na zadnji izhod našega telesa, potem pa jih, tako pravijo navodila, v trenutku srečanja z Bogom hitro potegnemo ven in tako še poudarimo orgazem. Neverjetno, kaj vse si izmislil človeška pamet.

Moje boljše tri četrtine so nad razkazanimi predmeti skorajda zgrožene. Se vidi, da porno industrijo obvladujejo moški, pravi. Nič, ampak prav ničesar ni tukaj, kar bi žensko privlačilo, niti predmeti, ki so namenjeni posebej ženskam. Vse je oblikovano neokusno, v groznih barvah in v poudarku lovljenja orgazma. Tipično moško razmišljanje, zaključ. Aha, kaj pa tole – spodnje hlače z vgrajenim motorčkom, ki se nežno prileže vagini in ji pošilja dražljaje. Za nameček pa je dodan še daljinec, tako da lahko moški npr. s pritiskom na gumb v kakšni restavraciji svojo žensko vzburja, kadar ona to najmanj pričakuje? To je že bolje, se strinjajo tri četrtine.

Podobnih predmetov je še več, največ pa je seveda takšnih, ki so namenjeni

zgodaj zabavi. Recimo boksarska vreča v obliki penisa, visoka dva metra. Ali pa gumijasta bluza, ki ima na sprednji strani tri dojke. Idealno za tiste, ki si želijo, da bi partnerica imela več dojk. Ali pa so si sami od nekdaj želeli prsi.

Da vse skupaj le ne bi bilo tako nedolžno, so organizatorji poskrbeli še za predstave. Le-te so bile precej nežne narave: razstava modne kolekcije erotičnega perila, vsako uro ženski striptiz, dvakrat na dan moški striptiz (ki pa je zopet izum moških za ženske in kot tak popolnoma nezanimiv za ženske, ki bolj kot na pornografijo prisegajo na sublimno erotiko), ter celo seks v živo, ki pa se je dogajal za platnom, tako da smo obiskovalci lahko samo opazovali igro senc. Vse to so seveda pridno snemale kamere, posnetki pa se bodo verjetno prikazali v kakšnih erotičnih oddajah na SAT1 ali ORF, ki so tudi pri nas precej priljubljene. Medtem je bila še predstava transvestitov, ki pa ni bila nič drugega kot moralka o sprejemanju drugače mislečih. Opolnoči je bil na vrsti tudi lezbo seks v živo, vendar je vaš kronist v tistem trenutku že spal spanje utrujenega človeka.

V prejšnji številki smo obljubili krajši poljudnoznanstveni članek o penisu, vendar ga bomo predstavili za mesec dni. Tudi odgovor na željo, da bi napisali kaj več o protezah za penise, bomo podrobneje podali v eni izmed naslednjih števk. Hvala in ostanite še naprej z nami.

mf

Policijske cvetke

Le kaj se dogaja s šentjurskimi občani; kršitev javnega reda in miru je le za ščepec, le tri primerke so naši policisti imeli na prenočevanju, pa še od teh so si enega morali sposoditi v Celju. Odstotek alkoholno navdahnjenih šoferjev je padel na "sramotnih" 7%; od 230 testiranih se le šestnajsterica ni odrekla martinovanjski tradiciji. Tudi stagnacija pri 170 primerih mandatnega kaznovanja ne kaže ravno na prekrškarski razcvet.

Kulturni Drameljčani

V lokalu Rok je 6. novembra prišlo do nenapovedanega "kulturnega" dogodka. Štiriindvajsetletni Trnovčan U.G. in njegov kolega iz Dramelj A.G. sta preizkušala čvrstost kozarcev, njuni eksperimenti pa niso bili pogodu D.Č. iz Dramelj in njegovi družbi. Iz tega znanstvenega poizkusa se je razvil krasen vsesplošni pretep, ki pa je v hipu pojenjal, ko so se na vratih pojavili policisti.

Le kje so tisti časi, ko so drameljski kerlci, če je bila priložnost, izmerili hlače tudi kakšnemu policistu! Pač, kultura razsaja tudi v Dramljah.

"Striptiz" na lovski koči

Pop - Rock caffe je začel spodbudno: v soboto, 11. novembra, so v tem lokalu uspešno "slekli" 18 - letno Šentjurčanko M.K.: domov je prišla brez usnjene jakne in mobitela. Datum nadaljevanja njene "aristične točke" še ni znan niti policistom.

Kdo bo zaprl vrata?

Če so ljudje pravi, se tudi ob tako preprostem nefilozofskem vprašanju razvije čudovita razprava. Nekaj takega se je zgodilo 10. novembra, ko je diskusija med 53 - letnim Šentjurčanom M.C. in ženo ter hčerko dosegla takšno raven, da so z zanimanjem pristopili tudi šentjurski policisti. M.C. so za vsak primer vzeli s seboj.

Le kdo bi policiste jemal resno?

To zagotovo ni 21 letni S.N. iz Cerovca. V soboto, 18. novembra, je v zgodnjih jutranjih urah napihal 1,84 promile, kar je povsem zadostovalo za odvzem voznškega dovoljenja, nikakor pa ne za konec vožnje. Imel je smolo in je čez dobro

uro, kajpada spet za volanom svoje katrce, spet srečal policiste. Snidenje se je končalo v "hladilniku".

Promil

Promil je ime med šoferji zelo priljubljene policijske igrice, ko morajo pihati prav vsi po vrsti. Takšen spektakel je potekal na večer pred martinovim na parkirišču pred tržnico od 23. do 4. ure zjutraj. Vest o tem se je med šoferji razširila kot blisk in le 149 najbolj trapastih, ali samozavestnih, je zapeljalo v nastavljeno past. Od teh jih je le 9 še kar pozelenelo, 2 sta ostala brez voznškega dovoljenja, R.B. iz Celja pa je s 3,06 promilami nadaljeval vožnjo z marico.

Smrtna nesreča na Prevorju

Zgodila se je 12. novembra na Žegru. M.V. iz Lopace je ušel izpod nadzora traktor s prikolico, zdrvel je po brežini in pri trčenju v drevo je prikolica stisnila voznico, ki ji ni bilo več pomoči.

Več sreče je imel E. Ž. iz Doropolja. Dne 14. novembra je po srečanju z avtomobilistom A.K. s Praprotnega pristal v strugi Sevnične, vkleščen v razbitine svojega traktorja.

Vse več je zmikavtov

Žrtev goljufije je bila S.Š. iz Slatine pri Dobjem. Po oglasu je prodala svojega pasata kupcu iz Kočevja. Ta jo je rutinirano prepričal, da mu je avto predala že za polovično kupnino. Druge polovice verjetno ne bo nikoli videla, saj so policisti ugotovili, da gre za "profesionalca", ki zna poskrbeti za svoje interese.

V času bolnišničnega zdravljenja ponesrečenega voznika traktorja E.Ž. iz Doropolja, so neznanci vlomili v njegovo hišo (18. novembra) in mu ukradli motorno žago. J.K. iz Šentjurja jo je odnesel nekoliko bolj poceni: iz hiše pod Vrbco mu je izginilo 15 litrov slivovke. F.K.

KOTIČEK ZA ZDRAVJE

Cepljenje proti gripi

Gripa je akutna virusna bolezen, ki se pojavlja predvsem v zimskih mesecih in ogroža vse prebivalstvo, še posebej starejše ljudi in bolnike s kroničnimi, srčnimi, pljučnimi in drugimi boleznimi. Po ocenah v Sloveniji vsako leto zbolijo za gripo več kot 60 000 ljudi.

Bolezni znaki se pojavijo po eno- do tridnevni inkubaciji. Nenadoma se pojavijo visoka temperatura, glavobol, bolečine v mišicah in kosteh ter suh kašelj. Razen kašlja, ki lahko traja več tednov, ostali znaki minejo v 2 do 7 dneh. Bolezen je lahko nevarna zaradi pogostih zapletov s pljučnico, ki ogrožajo predvsem starejše ljudi in kronične bolnike. Gripa z zapleti ali poslabšanjem kronične bolezni lahko povzroči celo smrt.

Povzročitelji gripe se prenašajo s kužnimi kapljicami, ki jih po zraku, zlasti v zaprtih prostorih, razširjajo okuženi in bolniki s kihanjem, kašljanjem in glasnim govorjenjem, pa tudi z neposrednim stikom (poljubljanje) in posrednim stikom (preko kljuk, telefonskih slušalk). Za okužbo je

posebno nevarno zadrževanje v zaprtih prostorih, kjer je veliko ljudi.

Kako se izogniti gripi? Predvsem s skrbjo za naravno odpornost, to je z redno telesno dejavnostjo, kvalitetno prehrano in dobro kondicijo. Zelo sigurno pa se proti gripi zavarujete s cepitvijo. Cepitve je treba opraviti vsako leto preden se gripa pojavi, najkasneje do začetka decembra. Zaradi spremenjene sestave cepiva in ker imunost med letom oslabi, se je potrebno cepiti proti gripi vsako leto.

Cepivo proti gripi ne more povzročiti bolezni. Redko se cepitvi pridružijo stranski pojavi, ki trajajo do dva dni. Nekaj ur po cepitvi se lahko pojavi kratkotrajna povišana temperatura, slabo počutje, včasih tudi oteklina, rdečina in bolečina na mestu vboda.

S cepivom proti gripi ne preprečimo gripi podobnih obolenj, ki se pojavljajo v istem času kot gripa (nahod, vnetje grla,...).

Cepitve proti gripi lahko opravite v zdravstvenih domovih, pri zasebnih zdravnikih in v Zavodu za zdravstveno varstvo Celje, Ipavčeva 18. Priporočamo ga zlasti še starejšim od 60 let in kroničnim bolnikom.

Goran Šiljeg, dr. med.

PRAVNI NASVETI

Kako do jubilejne nagrade?

Imam dobrih 10 let delovne dobe v manjšem podjetju v Celju, ki pa je pred dvema letoma dobilo drugega lastnika. Zanima pa me ali mi pripada jubilejna nagrada za 10 let delovne dobe? Lastnik je namreč glede jubilejne nagrade previdno tiho.

M. iz Šentjurja

Spoštovani Miran, za natančen odgovor na vaše vprašanje ste mi postregli s premalo podatki.

Jubilejna nagrada je pravica, ki delavcem pripada na podlagi kolektivne pogodbe. Splošna kolektivna pogodba za gospodarske dejavnosti (Ur.l. RS, št. 40/97), kot osnova za branžne kolektivne pogodbe, je leta 1997 bistveno spremenila ureditev delavcem priljubljenih jubilejnih nagrad. Le-ta v 51. členu določa, da se za delovne jubileje ne upošteva več celotne delovne dobe, temveč le delovna doba pri zadnjem delodajalcu. V primeru izpolnjenega pogoja je zadnji delodajalec dolžan izplačati jubilejno nagrado. Za delovno dobo pri zadnjem delodajalcu šteje neprekinjena delovna doba pri njem tudi delovna doba pri njegovih pravnih prednikih, ter pri delodajalcih, ki so kapitalsko povezani z večinskimi deležem.

Kakor je razbrati iz vašega vprašanja, je vaš delodajalec pravni naslednik delodajalca, pri katerem ste opravili 8 let delovne dobe, in menim, da vaša pravica do jubilejne nagrade za 10 let delovne dobe ni sporna. Svetujem vam, da delodajalca obvestite o svoji pravici, kajti delodajalec vam je jubilejno nagrado dolžan izplačati v roku 1 meseca od izpolnitve pogoja. Še prej pa morda poiščite kolektivno pogodbo za tisto gospodarsko dejavnost, v kateri ste zaposleni, oziroma kolektivno pogodbo pri delodajalcu (v kolikor jo ima) in si preberite določbe o jubilejni nagradi, kajti jubilejne nagrade so v nekaterih omenjenih kolektivnih pogodbah za delavca ugodneje urejene.

G. K., univ. dipl. prav.

MODNI KOTIČEK VANJE BERTOSSI

Nogavice, rokavice

Podoba ženske, ki želi imeti svoj slog, zahteva premišljeno urejenost od glave do pete, nekje vmes so prsti, ki jih pokrijemo z rokavicami, celotni podobi pa da piko na i pravi izbor nogavic.

Rokavice so oblačilo, ki naj se ujema z barvo oblačila, letošnja damska moda pa jih letos spet postavlja izrazito v ospredje. Za čez dan bodo primerne usnjene ali volnene rokavice, barvno usklajene z oblačili, lahko so kontrastne ali pa v modnih barvah letošnje jeseni in zime, torej bordo rdeče ali zelene. Prav nič pa ne morete pogrešiti tudi z rokavicami v standardni črni in sivi barvi.

V naši družbi velja nepisano pravilo - v službi in v poslovnem svetu NIKOLI brez nogavic.

Zato bodimo gospe in puščajmo za sabo sledove lepih, šarmantnih in samozavestnih žensk.

Nikoli ne boste zgrešile, če si omislite tanke elegantne nogavice v barvi kože ali pa smuknete v tako imenovane samostoječe nogavice. Preko dneva boste nogo obule v zelo modne mrežaste nogavice v barvi kože, zvečer pa v elegantne, izzivalno črne mrežaste nogavice. Letošnja jesen ponuja paleto prečudovitih barv, zato brez zadržkov posežite po nogavicah v barvah oblačil. Zelo modne so nogavice z vzorci valov, kač krpanke, origamija in seveda rož - tako ali drugače. Udobno se boste

počutile v nogavicah brez vsitega hladnega dela, saj je tega zamenjal elegantni čipkasti del iz mikrofibre. Take nogavice nežno objamejo vaše noge in čutile jih boste kot vašo drugo kožo.

Ko pride zima, je čas, da poiščete debelejšje od 20 do 70 denske nogavice, ki jih dobite v naših trgovinah v vseh možnih barvah letošnje jeseni. K letos tako modnim pleteninam se bodo izredno lepo podale debelejšje nogavice, ki vas bodo od znotraj grele z bombažem, od zunaj pa se bo elegantno svetila mikrofibra. Prav je, če posežete tudi po debelih, pletenih nogavicah v raznih vzorcih in barvah, ki pa se naj skladajo z oblačili.

In kje boste dobile vse to? Ni vam potrebno hoditi daleč. Le krajši sprehod po Šentjurju si privoščite in obiščite nekaj trgovin.

KUHARSKI KOTIČEK

Ribji brodet

Ribji brodet je dober, če ga pripravimo iz več vrst rib, vsaj treh. V Šentjurju lahko najdete škarpeno, skuše, osličeve fileje, sardele.... Lahko dodamo tudi lignje in rake.

Očiščene ribe narežemo na večje kose, posolimo, pomokamo in opečemo na vročem olju. Pečene ribe polagamo v večjo posodo. Posebej prepražimo žlico sesekljane čebule, dodamo zdrobljen česen. Ko česen zadiši, dodamo 2 dcl belega vina, malo paradižnikove mezge, vejico rožmarina, lovorov list, malo popoprano in pustimo, da prevre. S tem prelijemo pečene ribe in kuhamo na šibkem ognju 15 minut. Bodeta ne mešamo, le posodo občasno narahlo potresemo. Na koncu dodamo še malo sesekljane zelenega peteršilja.

Polenta

K brodetu paše polenta. Najenostavnejša je instant polenta, skuhana po priloženem navodilu, boljša pa je polenta iz pšeničnega zdroba.

V 1 liter slanega kropa damo žlico ali dve olja, zakuhamo pol litra

pšeničnega zdroba, dobro premešamo in pol ure kuhamo nad rahlim ognjem.

Sadna pogača

Je primeren desert za naše kosilo.

Testo naredimo iz 25 dag moke z dodatkom nožve konice pecilnega praška, dodamo 10 dag masla, žlico sladkorja, rumenjaka, ščepec soli, nekaj žlic smetane ali mleka in pol žličke limoninega soka. Testo dobro pregnetemo in ga za pol ure damo na hladno. Nato ga razvaljamo, ga damo na namaščen pekač in obložimo z različnim sadjem. Čez sadje lahko napravimo iz testa tudi mrežo. Vse prelijemo s kremo (žlica masla, rumenjaka, žlica sladkorja, cimet, sneg iz dveh beljakov). Pečemo v precej vroči pečici. Potresemo s sladkorjem in ohlajeno razrežemo.

Namesto sadja lahko uporabimo tudi marmelado s skuto (s smetano, jajcem, sladkorjem) ali orehovim nadevom (orehi, sladkor, jajce, cimet, vanili).

C.H.

EKOLOŠKI KOTIČEK

Kam z odpadno elektroniko

Preden želimo na nadaljnjo obdelavo. Na ostalih vzpostaviti sistem petdesetih odlagališčih ti odpadki reciklaže odpadne končajo deponirani med ostalimi elektroničnimi, je odpadki in tako predstavljajo breme v potrebno upoštevati prihodnje.

Sistem zbiranja odpadne elektroničnega mora ustrezati in biti na voljo vsem strankam.

Druga pomembna stvar je določiti, kdo bo plačnik teh uslug. Najverjetnejša možnost in steklo (13%). Ob tem pa je potrebno preizkušena je, da industrija sredstva za reciklažo zbere preko povišanja cen novih izdelkov, kajti prav industrija je dolžna poskrbeti za proizvode na poti od njihovega nastanka do končne stopnje, ko postanejo neuporabni..

Poisskati je potrebno tržišče za tovrstne odpadke, ki predstavljajo odpadke jutrišnjega dne. Večino elektronskih izdelkov, predvsem računalnikov, se ljudje znebijo zaradi njihove zastarelosti in ne zaradi okvar.

Ni odveč poudariti, da v Sloveniji problematika elektronskih odpadkov ni razrešena. Za sedaj se le na treh deponijah (Slovenske Konjice, Vrhnika, Ptuj) začasno skladiščijo tovrstni odpadki, kjer ločeno od ostalih odpadkov čakajo

Naprave z elektronskimi komponentami so sestavljene iz velikega števila raznovrstnih materialov. Tako je na primer v računalniku 37% aluminija, sledijo še različne plastične mase (28%) ter steklo (13%). Ob tem pa je potrebno opozoriti na dejstvo, da količina ni nujno povezana z obremenitvijo okolja. Kajti posamezne sestavine (kadmij, svinec, PCB,...) so lahko za naravne vire in s tem živa bitja usodno nevarne že v zelo majhnih količinah.

Dejstvo je, da mora v novem tisočletju recikliranje postati enako pomembno kot je pomembna proizvodnja posameznih izdelkov. Nov razvoj predvideva tesno povezavo med proizvodnjo, recikliranjem in končnim odlaganjem produktov. Če dajemo prednost odlaganju odpadkov, ne pa zmanjševanju njihove količine, ponovni uporabi in recikliranju, razmetavamo ne le z veliko količino materialov, ki jih zakopljemo, temveč tudi z energijo, ki jo porabimo za njihovo proizvodnjo.

Mag. Marinka Vovk, Alpos ekološka peč d.o.o.

Trgovina
Laura

Zapojmo v decembru

Intervju z Mitjo Mastnakom

Koliko let ste že zborovodja na OŠ Franja Malgaja?

Zborovodja temu zboru sem že od leta 1995.

Katera zvrst glasbe vam je všeč?

V šoli poučujem glasbo, kjer gre za pedagoški pristop h glasbi, igram tudi v ansamblu. Moje načelo je, da spoštujem tudi nasprotno mislečega v glasbenih pogledih, torej nimam predsodkov o dobri in slabi glasbi, ampak o dobro izvedeni in slabo izvedeni glasbi.

Zakaj ste se odločili za poklic glasbenika?

Glasba je pri nas že v družini. Stari oče je bil priznani glasbenik, oče igra trobento, brat je profesor trobente na glasbeni šoli v Šentjurju.

Sam igram že od malih nog, tako sem postal glasbeni učitelj.

Sedaj ste posneli CD. Pesmi katerih avtorjev ste posneli?

Nekaj pesmi je napisal vodja ansambla, v katerem igram (Igor Podpečan), ena je Ipavčeva, eno sem priredil sam, idejo za eno pesem je prinesel Mike, prijatelj iz Kanade.

Kako so potekale priprave na snemanje?

Spremljave smo snemali v glasbeni učilnici naše šole, zbor smo pa posneli na intenzivnih vajah v Celju (Dom Sv. Jožefa). Nismo snemali v studiu, ker bi to zahtevalo ogromno denarja.

Pri snemanju je sodelovalo okoli 50 do 60 članov mladinskega pevskega zbora naše šole.

Snemanje je bilo zelo naporno, pa tudi zanimivo in posebno doživetje za tiste, ki smo to počeli. Na CD-ju je poleg otroškega petja posnetih tudi ogromno instrumentov, vsi so zaigrani v živo. Posneli so jih moji znanci iz glasbenega življenja.

Kakšna je naslovnica in kdo je njen avtor?

Tudi naslovnica je delo učiteljev naše šole, izdelala sta jo g. Ivo Brodej in g. Marjan Gradišnik, ki sta uredila še druge strani.

Kako bo potekala promocija CD-ja?

Predstavitve CD-ja (ZAPOJMO V DECEMBRU) bo 20. decembra ob 18. uri v Kulturnem domu v Šentjurju.

Hvala za pogovor, veliko uspehov še naprej.

Tudi vama hvala, ker se zanimata za moje delo.

HANA VUČKOVAC in NATALIJA NOVAK

Tekmovanje v logiki

Nastja Schmid druga

Dne, 14. oktobra 2000, je v OŠ Hruševac potekalo regijsko tekmovanje iz logike za učence petih, šestih, sedmih in osmih razredov. Udeležilo se ga je 108 tekmovalcev iz 14 osnovnih šol. Najprej je učence pozdravil g. ravnatelj, ob 9. uri pa so se odpravili v posamezne učilnice. Tekmovanje je bilo zaključeno ob 10.30 uri, nato pa so v kuhinji postregli s kosilom. Tekmovanje je bilo odlično organizirano, in sicer pod mentorstvom gospe Mateje Ulaga. Naloge po mnenju tekmovalcev niso bile prezahtevne.

Na naši šoli je najboljšo mesto osvojila učenka 8. a razreda, Nastja Schmid. S svojim drugim mestom se je uvrstila na državno tekmovanje. Tudi učenki, Neža Palir iz 5. a razreda, in

Ana Šumej, učenka 8. a razreda, sta se dobro uvrstili. Obe sta osvojili osmo mesto. Komisija je podelila 28 priznanj. V vsakem razredu prejme priznanje sedem najvišje uvrščenih tekmovalcev, prvi trije iz vsakega razreda pa bodo odšli na državno tekmovanje v Ljubljano. Ana Šumej in Tadej Recko, 8.a

Snemanje zgoščenke pevskega zbora OŠ Šentjur

V sredo smo se polni pričakovanja zbrali pred šolo. Misli so bežale tja v Jožefov dom v Celju, kjer smo imeli intenzivne pevske vaje, saj je bila pred nami zahtevna naloga - posneti zgoščenko. Kmalu smo se s temi mislimi, pravzaprav z vlakom, odpeljali v dom, kjer se je začelo prepevanje in snemanje in spet prepevanje in snemanje... Moram priznati, da s sobami nismo imeli nobenih težav, ker so bile zelo udobne. Še isti dan smo imeli nekaj vaj, ki niso bile preveč zahtevne, saj so nas ves ta čas držali pokonci obilni obroki.

Naslednje jutro smo se zbrali v jedilnici. Še slepec bi lahko videl naše neprespane obraze, ki jih je naredilo

večerno razgrajanje po sobah. Temu jutru je sledilo naporno snemanje, ki je nekaterim pobralo glas, vendar smo se nekako potolažili s tem, da smo zvečer odšli v Mc Donald's.

Žal je prejšnji dan minil s svetlobno hitrostjo in je temu sledilo jutranje pakiranje, ki ni nikomur preveč dišalo. Čez nekaj časa smo se poslovili od Celja in se odpravili proti železniški postaji. Imeli smo se lepo, vendar je prehitro minilo. Mislim, da je bil vsak izmed zelo ponosen sam nase, saj je malo učencev, ki se lahko pohvalijo s svojo zgoščenko.

Najlepše pri vsem tem pa je druženje z ljudmi, ki jim glasba pomeni življenje.

Anita Dobrotinšek

Tudi mi imamo parlament

Vsako šolsko leto se zberejo predstavniki razredov in tako kot pravi poslanci razpravljajo o določeni temi. To šolsko leto pa je naša šola uvedla šolski parlament kar vsak teden 4. šolsko uro, kjer se krešejo različna mnenja in rešujejo težave. Vsako srečanje se začne s temo, ki tare najstnike, pa seveda tudi zadeve, ki bi se lahko izboljšale na naši šoli. Preden smo začeli, smo seveda izvolili predsednika parlamenta. Tokrat so podporo namenili Igorju Cesarju. Prva tema je bila Hočem, torej zmorem, v katero smo vključili naše cilje, želje, vzornike, droge. Imeli smo tudi gosta, ki obiskuje 4. letnik gimnazije. Seznanil nas je z vpisom v srednjo šolo, spregovoril o drogah, ki jih danes kar hitro spoznaš. Naslednjič so se pogovarjali o problemih na šoli. Naj omenim nekaj pomembnih: novoletna zabava (naj bi jo imela vsa višja stopnja skupaj), avtomat s toplimi napitki (verjetno veste, da že imamo avtomat z hladno pijačo), prenova stranišč.

Natalija Ferlež, 6.c

Literarna ekskurzija na Gorenjsko

Osmošolci imamo enkrat v letu v načrtu ogled gledališke predstave. Letos smo si to predstavo ogledali 7. novembra. Ker pa smo imeli dopoldan pred predstavo čas, smo to izkoristili za izlet na Gorenjsko, na ogled rojstnih hiš Prešerna, Čopa in Finžgarja. Na ta način smo nekako proslavili literarni praznik, 200 letnico rojstva Prešerna.

V gledališču smo najprej izvedeli vse o gledališkem bontonu in šele nato so nas spustili v dvorano. Predstavo smo si vsi ogledali z velikim zanimanjem. Dosti smo se presmejali in v predstavi zelo uživali.

Na koncu predstave, ko so se igralci že priklonili, je stopil eden izmed njih naprej in z žalostjo povedal, da gledališka zasedba

žaluje, ker je preminil eden izmed igralcev. V spomin smo se mu poklonili z minuto molka. Odšli smo z neko tesnobo v srcih, a ko smo prišli na prosto, smo pustili žalost daleč za sabo. Smejali smo se na dežju in tudi vožnja domov je hitro minila.

Zelo sem vesela, da smo šli v vse te kraje in v gledališče. Vse manj ljudi hodi po krajih, ki so zaznamovali našo kulturno dediščino in prav zato mi je sodobni način učenja s pomočjo ekskurzij še bolj všeč. Mislim, da bi po teh metodah morali poučevati bolj pogosto.

Alenka Korošec

INGA

Korez Mateja s.p.

Ulica Dušana Kvedra 6b
3230 Šentjur, tel.: (03) 57 43 203

- ◆ **ODKUP IN PRODAJA DELNIC**
- ◆ **posredovanje pri oglaševanju**
- ◆ **priprava seminarskih, diplomskih nalog in pogodb**
- ◆ **druga tajniška opravila**
- ◆ **nepremičnine**

delovni čas
pon-pet 7-12, 13-17
sob 8-12

Prva zmaga OŠ Hruševac

V sredo popoldne, 8. novembra, se je v telovadnici OŠ Hruševac odvijala košarkarska tekma med OŠ Hruševac in OŠ Ivana Skvarče – Zagorje. Domačini so prepričljivo vodili že v prvem polčasu in tako nadaljevali vse do konca tekme. Končni rezultat je bil 85:47.

Šola je poskrbela za odlično organizacijo in sprejem gostujoče šole. Po koncu tekme so si vsi igralci prislužili malico, vzdušje med domačimi navijači pa se še dolgo ni poleglo.

Najbolj pomembno pa je to, da je OŠ Hruševac dobila prvo tekmo, odkar je v šolski košarkarski ligi. To je seveda vzpodbuda za nadaljnje uspešno igranje tekem. Držimo pesti

Nastja Schmid 8.a in

Ana Šumej 8.a

Intervju z najboljšo igralko

Jasmino Kristan

Kakšni so vaši občutki po tekmi? Super. Dajali so dovolj podpore, vendar jih je bilo premalo. To je naša prva zmaga. Dolgo smo čakali nanjo. Drugače pa smo vsi full happy.

Si pričakovala zmago? Se ti je zdelo sojenje sodnikov pravično?

Niti ne. Saj so rekli, da naj bi bile nasprotnice full dobre. Mislim, da ne vedo, kaj so koraki, drugače pa dokaj pravično.

Kakšne so se ti zdele nasprotnice? Zelo napadalne. Besedno in fizično. **Kakšne so se ti zdele tvoje soigralke?**

Kako to da si se odločila igrati pri ŠKL-ju? Zelo so se borile.

Košarka me je vedno zelo veselila. **Kakšen se ti je zdel vaš trener?** Lahko bi poslal v igro več igralk, saj smo dovolj vodili.

Kakšni so se ti zdeli navijači? So ti dajali dovolj podpore?

ANA HERMAN, 7.a

Košarkar z veliko vzorniki

– SEBASTJAN GERMEK

V sredo, 8. 11., se je v telovadnici OŠ Hruševac odvijala tekma ŠKL-ja med domačimi OŠ Hruševac in gosti iz OŠ Ivana Skvarče iz Zagorja. Že v začetku tekme so vodili naši in vodstvo med četrtinami povečali ter zmagali z zlatimi 35 pikami, tako da je bil rezultat 82 : 47 za domačine. Dočakali smo prvo zmago, ki so jo prigarali igralci OŠ Hruševac, odkar sodelujemo v ŠKL. Kako pa so se počutili igralci po tekmi in kako so bili zadovoljni, boste izvedeli, če preberete intervju z najboljšim igralcem tekme. To je bil Sebastjan Germek iz 8. a razreda OŠ Hruševac.

Si pričakoval zmago? Prijatelj (Milan) me je navdušil!

Kako se počutiš sedaj, ko so te proglasili za najboljšega igralca tekme? Kdo je tvoj vzornik oziroma idol?

Če sem bil, sem bil... Veliko jih je!

Kakšni so se ti zdeli nasprotniki? Je bilo potrebno veliko

Ni jih bilo težko premagati! treningov, preden si sploh nastopil?

So sodniki pravično sodili? Seveda jih je bilo potrebno

Čisto v redu so bili! veliko in bili so zelo naporni!

Kakšno se ti je zdelo vzdušje na tribunah? Zahvaljujem se Sebastjanu za

Premalo gledalcev, drugače pa v odgovore, ki mi jih je posredoval. Naslednja tekma ŠKL-ja bo v

Kaj pa trener? Je naredil dovolj menjav? torek, 14. 11., ko bodo domači igralci in igralkle gostovali v

Naredil je, kar pač zna! Šentjurju na OŠ Franja Malgaja.

Kako dolgo že treniraš košarko? Veliko sreče jim želim tudi jaz.

3 leta.

Kako da si se odločil igrati v ŠKL?

Lea Senica 7.a

OŠ F. Malgaja : OŠ Hruševac

83 : 71

Torkov dan je bil za OŠ Hruševac in za OŠ Franja Malgaja v znamenju športnega duha: v šentjurski osnovni šoli se je odvijal boj za zmago v šolski košarkarski ligi.

Rezultat v prvi četrtini tekme, katerega so si priigrala dekleta iz OŠ Šentjur, je bil za dvajset točk višji od rezultata deklet OŠ Hruševac. Zato so imeli naši fantje pred seboj težko nalogo. Seveda je bila njihova želja po zmagi in izenačenju velika. Fantje iz Hruševca so z dobro igro veliko nadoknadili. Po drugi četrtini je bila v prednosti še vedno šentjurska ekipa, toda samo za dve točki. V tretji četrtini, ki so jo dekleta iz OŠ Hruševac slabo odigrale, je bila tekma praktično odločena. Vse bolj jasno je bilo, da bo zmaga ostala v Šentjurju. V zadnjem delu tekme Boštjan Zorko zaradi petih osebnih napak ni stopil na parket, a so kljub temu fantje iz OŠ Hruševac odigrali borbeno pod košem, v napadu in obrambi. Toda dobra in borbeno igra je bila premalo, da bi se ekipa iz Hruševca znebila zaostanka.

Najboljša igralka in igralec v ekipi OŠ Hruševac sta bila Jasmina Kristan in Sebastjan Germek, pri OŠ Šentjur pa Mitja Hvalc in Andreja Martinovič.

Anže Koren

Z OŠ prvenstva v košarki za starejše deklice

Pozdravljeni! Spet sem z vami in vam bom ponovno rahlo 'zatežila' s športnimi novicami, ki se dogajajo osnovnošolcem OŠ Franja Malgaja iz Šentjurja. Torej, v ponedeljek, 20.11.2000, se je v naši telovadnici zbralo veliko košarkaric, ki jim to dobesedno lahko tako rečemo in še več košarkaric, ki so to bolj v narekovajih kot kaj drugega. Te vse košarkarice pa smo bile vsaka po en košček sestavljanke v svoji ekipi. Kot ste že lahko razbrali iz naslova, pa smo se potegovala za naslov občinskih prvakinj. Tekmovanje se je začelo z uvodnim govorom ravnatelja, OŠ Franja Malgaja, Marjana Gradišnika in seveda slovensko himno. Za razporeditev tekem kdaj in s kom, so poskrbeli z žrebanjem. Tako sta imeli prvo tekmo OŠ Ponikva: OŠ Dobje, drugo OŠ Šentjur: OŠ Hruševac, tretjo OŠ Dramlje: OŠ Planina, četrto OŠ Šentjur: OŠ Ponikva, peto OŠ Šentjur: OŠ Dramlje in še zadnja, šesta je potekala med OŠ Dramlje: OŠ Ponikva. Vse je bilo pripravljeno za tekmovanje; igralkle, navijači, trenerji, zapisnikarji, D.J. in seveda sodnika.

Prva tekma je, kot že veste, potekala med OŠ Ponikva in OŠ Dobje. Najprej je povedla Ponikva, a so jih učenke iz Dobja dohitele in izenačenje obdržale do konca. Sledil je triminutni podaljšek in učenke OŠ Ponikve so dokazale, da so boljše, saj so zmagale s tremi pikami prednosti. Zelo so se veselile, saj so poslale domov OŠ Dobje, ki je izpadla iz tekmovanja.

V drugi tekmi smo se pomerile učenke iz Hruševca in Šentjurja.

Šentjurčanke smo pričakovale zmago, saj smo z njimi zmagale na tekmi ŠKL-ja. Tudi tokrat so morale Hruševljanke spakirati svoje torbe.

Tretja tekma je bila skoraj smešna, ker so imele Drameljčanke veliko premoč in so z lahkoto premagale Planinčanke.

Ob približno tretji uri smo se na igrišče pognale igralkle OŠ Šentjur in OŠ Ponikva. Ker pa so Ponkolanke bile vedno slabše od nas, smo tudi tokrat pričakovale zmago, ki se je uresničila, saj smo jih premagale z dobrimi 15 točkami razlike.

In napočil je VELIKI FINALE! Svoje moči smo pomerile igralkle dveh najboljših ekip. Mogoče ste že ugotovili, da smo se za naslov borile učenke OŠ Franja Malgaja in učenke OŠ Dramlje. Po prvem pol času je rezultat kazal le pet točk razlike za nas, ko pa smo se v drugem polčasu zares potrudile je bila zmaga naša. Po zadnjem pisku sodnikov se je po dvorani razleglo glasno vreščanje. Kaj se ne bi, ko pa smo PRVE. Naše prijateljice oz. nasprotnice niso bile kaj preveč jezne, saj so že prej rekle, da smo boljše in nam zmago privoščijo.

Tako je bila na sporedu še zadnja tekma, ki je odločala o drugem in tretjem mestu. Za drugo mesto so se borile učenke iz Dramelj in Ponikve. Drameljčanke so dokazale, da so vredne drugega mesta in tako premagale Ponikvo s petimi pikami razlike.

Rekreativna košarka

V modi je košarka

Kar štiri ekipe s Šentjurskega

Letošnje košarkarsko leto je bogato obrodilo. Po preboju članske ekipe v najvišji rang tekmovanja se je scena

Še najbolj je presenetila vest, da so se po skoraj desetletje dolgem postu za nastopanje odločili tudi v Gorici.

MKL je zaradi povečanega števila ekip razdeljena na vzhodno in zahodno skupino, najuspešnejši pa se bodo srečali v končnici.

Pred sezono

Na Ponikvi so svojo že tako mlado ekipo letos še nekoliko osvežili, od katerih so se nekateri z žogo pobliže spoznali tudi kot člani mlajših selekcij KK K e m o p l a s t . Domače tekme bodo igrali ob

odločili, ker fantje čez imo niso ineli kaj početi. Letos se imajo namen predvsem uigrati in ne računajo na prevelike uspehe. Domači navijači jih bodo lahko spremljali ob petkih.

Ekipo Šentjur 2000 je zbir starejših preizkušenih igralcev, ki jim bodo asistirali mlajši kolegi. "Dvajurški" bodo imeli domicil v OŠ F. Malgaja. Trenutno imajo še težave z zbiranjem sredstev za pokritje stroškov, vendar so optimistični. Njihov trener Danilo Razboršek nam je povedal, da njegovo moštvo potrebuje še nekaj časa, da se bodo igralci navadili drug drugega. "Trenirajo" enkrat tedensko, zadovoljni pa bi bili z uvrstitvijo v končnico.

Šentjurski derbi

Že kar na začetku sezone sta se pomerili tudi obe šentjurski ekipi. Pred maloštevilnim občinstvom se je na parketu dobesedno bila bitka za vsako žogo, na trenutke so nekateri celo

Spored

3. kolo

Šentjur 2000 : Pivovarna Lipnik ml.,
petek 1/12, 17h, OŠ F. Malgaj
Gorica : ŠKK Šentjur,
sobota 2/12, 19h

4. kolo

Ponikva : Gorica, petek 8/12, 19h
Šentjur 2000 : Gorica, petek 8/12, 19h

5. kolo

Gorica : Šentjur 2000,
petek 15/12, 19h
Ponikva : ŠKK Šentjur,
petek, 15/12, 19h

Šentjur 2000 stojijo z leve: Kalajdziski, Zorko, Jug, Lapornik, Rauter in trener Razboršek.

Čepijo z leve: Škorjanc, Knez, Košak, Rataj in Kolman

prebudila tudi med rekreativci. V Medobčinski košarkarski ligi bo naše področje letos zastopano zelo številčno.

Stari znanci "divje lige" so fantje s Ponikve, ki jim bodo že sedmo leto zapored delali družbo šentjurski študentje. Med šentjurskimi košarkarskimi poznavalci so že od druge polovice poletja krožile novice, da bo legendarni Danilo Razboršek zbral nekaj postavnih fantov. Po njegovih besedah je ideja začela zoreti na prireditvi ob 30-letnici košarke v Šentjurju, po prvem Zalokarjevem memorialu pa je bila.

petkih ob 19h.

Tudi pri Študentskem KK je letos nekaj novosti. Predsednik kluba je odslej David Koželj, trenersko funkcijo pa bo opravljal Dejan Mihevč. Moštvo se je pridružil Jure Fendre, ki se je priselil v Brezje pri Slomu in ima izkušnje organizatorja igre, ki jih je nabiral pri polzelskem klubu. Drugi novinec je Kristian Martinovič, še lani član Kemoplasta. Moštvo je zaradi odhoda k vojakom zapustil lanski trener Miha Bračun.

Moštvo Gorice pri Slivnici je prava košarkarska neznanka. Vodja naše najjužnejše ekipe Lubo Žafran nam je povedal, da so se za sodelovanje

pretiravali. Najbolj razburljive so bile zadnje minute. Šentjur 2000 je dve minuti pred koncem vodil 65 : 61. Študentje so v naslednjem obdobju dosegli 9 točk. Kristjan Košak je v nekaj sekund koncem v obupnem poskusu metal izza sredine, zadel in zmanjšal razliko le na 2 točki. Tekmo je učinkovito zaključil eškakajevac Kristjan Martinovič. br

Rezultati 1. in 2. kroga (25.11)

Ponikva : Pivovarna Lipnik mladi 56 : 69

Kundih 28 točk, Svetko 10

Šentjur 2000 : ŠKK Šentjur 68 : 72

Košak 21, Knez 18, Kalajdziski 13; Vukmanič 13, Perčič 12, Antolovič 10; na tekmi so izvajali kar 92 prostih metov.

ŠSD Šmarje : Gorica 73 : 41

Pungeršek 10

Pivovarna Lipnik mladi : Gorica 78 : 56 (Pungeršek 21, Dečman 19)

ŠKK Šentjur : ŠSD Šmarje 130 : 73

Jančič 34, Antolovič 24; ŠKK je dosegel največ točk odkar igrajo v MKL

Ponikva : Šentjur 2000 preloženo

Atlet leta 2000

Martina Ratej druga med starejšimi mladinkami

Martina Ratej (levo) v družbi
Nataše Oset

Letošnja podelitev priznaja za naj atleta ter atletinjo leta je bila vsaj v članski kategoriji repriza lanske, ko sta prvo mesto osvojila celjski skakalec v daljino Gregor Cankar, ter Ljubljankanka Brigita Langerholc. V kategorij starejših mladincev je prvo mesto osvojil Peter Zupanc, pri starejših mladinkah je prva Maja Nose, druga pa članica atletskega kluba Koval, ter odlična metalka kopja, Martina Ratej.

Ob tej priložnosti sva z Martino v zreškem hotelu Dobrava, kjer je potekala slavnostna podelitev

priznanj, spregovorila par besed o tem, kako se počuti ob nominaciji za naj atletinjo leta, ter o njenem nastopu v Čilu na mladinskem svetovnem prvenstvu.

Najprej iskrene čestitke ob osvojitvi laskavega priznanja. Kakšni so sicer občutki ob tem?

Občutki so seveda zelo lepi, upam da bom udeleženka te prireditve tudi naslednje leto. Sicer pa postanem drugo leto tudi članica, tako da bo konkurenca veliko večja in bo vse skupaj malo težje, vendar verjamem, da bom z dobrimi rezultati dokazala, da sodim zraven.

Udeležila si se svetovnega mladinskega prvenstva v Čilu, kaj ti pomeni ta uvrstitev?

To mi je spodbuda za naprej in ob enem dokaz, da sem sposobna nastopati tudi na večjih tekmah. Zagotovo bi bila uvrščena med prvih pet, če ne bi prestopila, tako pa sem se morala zadovoljiti z uvrstitvijo med prvo petnajsterico.

Kako pa naprej?

Najprej me čakajo priprave decembra, nato pa še januarja. Mislim, da bodo dvojne zadostovale zato, da v naslednji sezoni dosežem normo za evropsko prvenstvo, katero mi je v prihodnji sezoni poglaviti cilj.

Jernej Jančič

Liga Kolinska

Po devetih tekmah košarkarji Kemoplast Alposa na sedmem mestu

Državno košarkarsko prvenstvo v Ligi Kolinska se počasi približuje polovici. Za ekipami je devet odigranih tekem, naši košarkarji pa imajo na svojem "računu" tri zmage in šest porazov, kar jih ob ugodni koš razliki (+27) napram neposrednim tekmeccem, uvršča trenutno celo na sedmo mesto.

V zadnjem obdobju so v gosteh izgubili s Slovanom in Krko, doma pa so prepričljivo ugnali Roglo in Loko Kavo. Ekipa se je očitno popolnoma privadila na prvoligaški slog igre in, vsaj na domačem parketu, funkcionira odlično. Sijajne igre še naprej prikazuje Čović, konstantno dobra sta Novakovič in neuničljivi Kahvedžič, svoje odlike pa je v popolnosti dokazal tudi Misirača. Decembra in v začetku januarja čakajo Šentjurčane odločilni boji za obstanek, saj se bodo pomerili z neposrednimi tekmeccem.

Po doslej edinem domačem porazu s Polzelo je bilo v taboru Šentjurčanov kar nekaj nervoze. Trener Pučko je celo ponudil odstop, vendar ga uprava ni sprejela. Po pričakovanem porazu v Ljubljani pri Slovanu je bil uspeh v lokalnem derbiju z Roglo nujen za začetek "revolucije".

Dvorana v Hruševcu je bila nabito polna. Po nekaterih ocenah se je zbralo celo 1000 ljudi, kar je vendarle nekoliko pretirano. Realno se je v Hruševcu strpalo kakšnih 700 obiskovalcev, ki so videli odlično igro domačih. Domači so vodili od začetka do konca in večnim rivalom iz Zreč niso dovolili, da bi se približali. V prvem polčasu je sijajno igral Čović, prvič letos pa se je vidneje izkazal Tomažin. V drugem delu so Šentjurčani brez težav nadzorovali tekmo in na koncu zmagali za 20 točk, 95 : 75. Gledalci so bili navdušeni, na srečo pa tokrat ni bilo tako kot pred leti, nobenih incidentov z "norimi" Zrečani, ki so tudi v velikem številu prišli na tekmo.

Naslednji teden je Kemoplast Alpos gostoval v Novem mestu pri državnih prvakih Krki Telekomu. Po pričakovanjih ni bilo niti teoretičnih možnosti za uspeh, lahko pa rečemo, da so jo Šentjurčani s porazom za 15 točk zelo dobro odnesli.

Pomembnejše je bilo zadnje domače srečanje z Loko Kavo.

Jadranko Čović je s povprečjem 18,6 točke na tekmo tretji strelec Lige Kolinska. Ima tudi rekord v največ doseženih točkah na vseh dosedanjih tekmah. Savinjskih Hopsom je nasul 36 točk, od tega 15 iz prostih metov, kar je tudi rekord lige. Čović je visoko tudi na lestvici igralcev z največ izgubljenimi žogami, kjer je sedmi s 3,3 izgubljene žoge na tekmo. Med najboljšimi najdemo tudi Ilijo Petroviča, ki je osmi "trojkar" lige, izza črte na tekmo zadene 1,8 trojke. Omembe vredni je tudi dosežek Dejana Tomažina in Živka Misirača, ki sta v letošnji sezoni dosegla t. i. dvojček. Tomažin je na tekmo z Roglo dosegel 14 točk in imel 10 skokov, Misirača pa je Loka Kavo dal 28 točk, zabeležil pa je tudi 10 skokov.

Šentjurčani so podobno kot proti Rogli povedli že v prvi četrtini in si do polčasa priigrali 18 točk prednosti. Po odmoru je sledila kriza in Škofjeločani so se uspeli približati na osem točk zaostanka. Toda domačini so se vendarle zbrali in brez težav zmagali s 95 : 77. Prvič je vse svoje znanje prikazal Živko Misirača, ki je dosegel 28 točk, 95 : 75. Odlično je odigral tudi Kahvedžič (22 točk), ki je s svojo neverjetno borbenostjo znova postal prvi ljubljenelec šentjurskega auditorija.

L. H.

Razpored tekem KK Kemoplast Alpos v decembru

10. krog, 2. december:
Pivovarna Laško : Kemoplast Alpos

11. krog, 9. december
Kemoplast Alpos : Union Olimpija

12. krog, 16. december
Kemoplast Alpos : Zagorje Banka Zasavje
Vse domače tekme so ob 19.00

2. SNL

NK Šentjur na desetem mestu

Nogometaši Šentjurja so sredi novembra zaključili z jesenskim delom 2. SNL. Po 15

se ga galantno znebili, vendar so se strasti kmalu pomirile.

Šentjurski nogometaši so v petnajstih tekmah jesenskega dela prvenstva zabeležili 6 zmag in prav toliko porazov. Trikrat so odigrali neodločeno, kar jim je na koncu prineslo 21 točk. V povprečju so na srečanje dosegli 1,53 zadetka, vratarja Stankovič in Jahič pa sta iz mreže povprečno pobrala 1,8 žoge na tekmo. Najboljša strelec je bil Robert Pevnik s sedmimi goli.

odigranih srečanjih se z 21 točkami nahajajo na 10. mestu med 16 ekipami. Ta del prvenstva lahko ocenimo za soliden, čeprav obstaja občutek, da bi lahko bila uvrstitev na lestvici vendarle nekoliko višja. Upravo čaka v zimskem prestopnem roku veliko dela, da bo obdržala nekatere najboljše nogometaše, za katere se boja zanimajo nekateri klubi.

Če se ozremo leto dni nazaj, ko so Šentjurčani po jesenskem delu imeli le 13 točk in so bili zelo blizu kapitulaciji tako rezultatski, kot finančni smo lahko z letošnjim izkupičkom zadovoljni. Moštvo je pod vodstvom trenerja Igorja Saviča rezultatsko dobro pričelo tekmovalje, vendar igra ni bila najboljša. Kmalu so se pričeli slabšati tudi rezultati in uprava kluba je hitro reagirala. Odstavila je Saviča, oziroma se mu je uradno odpovedala, ker mladi celjski trener ni imel ustrezne licence. Slednji je vodilne može kluba obtožil, da so

Namesto Saviča je v klub prišel Velenčan Josip Vugrinec, ki je uspel šentjursko igro spraviti na nekoliko višji nivo, vendar so bila še vedno prisotna prevelika nihanja. Nekatere tekme so Šentjurčani odigrali odlično, na drugih pa so rezultatsko in še posebej igralno popolnoma razočarali. Po besedah predsednika Draga Mackoška z doseženim ne morejo biti popolnoma zadovoljni. Pričakovali so polovični izkupiček točk, osvojili pa so jih 21, kar statistično gledano pomeni 44 odstotni

Z jesenskim delom tekmovalja so zaključile tudi mlajše selekcije kluba. Mladinci so v vzhodni skupini druge mladinske lige deseti med 12 ekipami, kadeti pa so v svoji kategoriji deveti med 11 moštvi. Obe selekciji spomladi čaka trd boj za obstanek. Tudi starejši in mlajši dečki v medobčinski ligi celjske podzveze preveč ne blestijo. Starejši so med 10 ekipami osmi, njihovi mlajši kolegi pa šesti.

izkupiček.

Uprava kluba si prizadeva obdržati ekipo v več ali manj isti postavi. Zaenkrat ni še nihče zapustil Šentjurja, za nekaterimi igralci pa naj bi bilo veliko zanimanja na nogometni "sceni". Predvsem se govori o Pevniku, Pipenbaherju in Obrezu, ki naj bili zanimivi tudi prvoligašem. Toda, zaenkrat so to le govorice, vsi omenjeni pa so še člani NK Šentjur. Tudi Josip Vugrinec do nadaljnega ostaja trener.

L. H.

ŠPORTNIK LETA 2000

Šport je neločljivi del našega življenja in športniki so naša dika in ponos. Zato je prav, da se jih ob izteku leta spomnimo in jim damo priznanje.

Najboljše športnike bo izbirala tudi ŠZ Šentjur, ki poziva vsa društva in klube, da jim na naslov C. Miloša Zidanška 28 pošljejo svoje predloge. ŠZ razpisuje priznanja za najboljše v kategorijah športnik, športnica in športna ekipa.

Lanska akcija izbire najboljših športnikov, ki smo jo na kancu prav lepo zaključili na skupni prireditvi z Občinsko športno zvezo, je, tako pravijo, uspela, zato z njo nadaljujemo tudi letos. V decembrski številki bomo objavili vse predloge za športnika leta, do konca januarja bomo

zbirali vaše glasovnice, februarja pa bomo spet skupaj s Športno zvezo organizirali javno športno - zabavno prireditev.

Pozivamo vsa društva in vse občane, da nam pošljete svoje predloge za najzaslužnejše športnike, ki se bodo podali v tekmo za naziv športnika leta 2000 po izboru bralcev ŠN. Predlog naj obsega osebne podatke, opis športnih dosežkov, morebitne njegove ali njene druge odlike in vsaj dve fotografiji. Pozor! Bralci ŠN, tako predvidevamo, ne bodo glasovali le za dobre rezultatske dosežke, temveč tudi, ali celo predvsem, za osebnostne odlike športnikov, zato ne pozabite tudi opisati, kako so vaši favoriti prijetni in simpatični!

Za naj športnika ali športnico lahko predlagate športnike, ki so doma v Šentjurju ali pa tekmujejo za šentjurske klube. Vaše predloge pričakujemo najkasneje do 19. decembra!

**Pokrovitelj akcije je Zlatarstvo
Milan Gajšek Šentjur**

LIGA MALEGA NOGOMETA Šentjur 2000

Prvaki lige malega nogometa Šentjur 2000,
Zmagovalci pokala Šentjurja 2000,
Najboljši strelec lige (Vrečko Robi)
Najboljši vratar (Golež)

PRVAK FRIZERSTVO TINA

Frizerstvo Tina :

Od leve stojijo: Boštjan Inket, Boris Pungaršek, Tina Ribič (sponzor), Milan Rkman, Boštjan Golčman, Vinko Fekulič, Boštjan Plošnik-trener, Denis Seles

čepijo: Robi Vrečko, Uroš Golež, Uroš Seles

EKIPA LETA 2000

po izboru Šentjurskih novic

Zdravko Jereb
vratar
ek. Dramlje

Robi Žafran
napadalec
ek. Loke

Robi Vrečko
napadalec
ek. Friz. Tina

Boris Pungaršek
branilec
ek. Friz. Tina

Damjan Jazbec
branilec
ek. Šentvid

LE ŠTIRJE V BOJU ZA MEDALJE

Šentjur - Ekipa Frizerstvo Tina si je zmago v letošnji ligi malega nogometa zagotovila že tri kola pred koncem, ki ga je osvojila z 11-imi točkami prednosti. Tudi strelsko je bila zelo učinkovita, kajti nasprotnikom je nasula v 22. kolih 60 golov. Uspešno sezono pa so zaključili še kot pokalni zmagovalci. Le en gol je odločal o drugem mestu, ki ga je osvojila ekipa Šentvid pred ekipo Dramlje, kajti ob zaključku lige sta obe ekipi imeli 47 točk. Ekipa Loka, ki je prejšnja leta kraljevala na vrhu, pa je pristala na 4. mestu s 4-imi točkami.

DVA NOVA PRVOLIGAŠA

Čeprav je po spomladanskem delu kazalo, da ima ekipa ŠKMS zagotovljen vstop v 1. ligo, je v drugem delu zbrala le 12 točk in zdrsnila na 4. mesto, na prvo mesto pa se je prebila ekipa Maratonik s 65-imi točkami, s točko manj ji sledi ekipa Švedi in obema ekipama čestitamo ob vstopu v 1. ligo. Tretje mesto pa je zasedla ekipa Bio dom Žegar.

Novo prvenstvo se bo nadaljevalo v aprilu prihodnjega leta in vsi ljubitelji okroglega usnja lahko pričakujejo zanimive športne predstave.

Zvone Leskovšek

OBČINA ŠPORTNI ZVEZI IN ŠPORTU NE DAJE PRAVE TEŽE

Zvone Leskovšek je od marca 1999 na čelu šentjurske ŠZ, organizacije, ki naj bi skrbela za šport v naši občini. Toda večkrat se zdi, da naša ŠZ nima vloge in moči, kot jo imajo nekatere sosednje občinske zveze. V svojem delovanju so naši športni funkcionarji več ali manj posvetovalno telo, ali pa niti to ne več.

Kako ocenjujete trenutno stanje ŠZ?

V svojem delovanju se trudimo biti nadvse konstruktivni. Upravni odbor se sestaja praktično vsak mesec. Športnikom in društvom smo bili na voljo po naših najboljših močeh. Tako smo nogometašem pomagali premostiti največjo krizo, sodelovali smo pri Športnih igrah študentskega kluba, Zalokarjevem memorialu, soorganizirali smo prireditev Športnik leta in sprejem Himalajcev... Zavedamo se, da je prej omenjeno naša dolžnost, vendar sem mnenja, da smo glede na popolni amaterizem aktivni celo več, kot bi bilo realno pričakovati. Na žalost pa nimamo prave podpore pri politiki, ki tudi šport kroji po svoje.

Za kaj gre?

Lani smo še imeli pristojnost, da smo pripravili strokoven predlog za razdelitev proračunskih športnih sredstev med klube in društva. Letos je občinski Oddelek za družbene dejavnosti izdal razpis (verjetno zgolj "slučajno" nekaj dni pred volitvami, op.a.), ne da bi o tem sploh kaj povprašal ŠZ. Lani na naš predlog ni bilo nikakršnih pripomb, tako da ne vidim vzrokov za to njihovo potezo. ŠZ je združenje športnikov in

njihovih funkcionarjev, ki bi brez dvoma lažje pripravili strokovnejše predloge, kot pa jih bodo na Občini.

Zakaj mislite, da se vas je Občina izognila?

ŠZ v preteklosti naj ne bi bila dovolj aktivna. Morda smo pripravljeni sprejeti tudi ta očitek, vendar menim, da smo v zadnjem obdobju dokazali, da želimo in smo sposobni sprejeti odgovornosti, ki nam pravzaprav pripadajo. Bojim pa se, da je naše področje preveč v zaostanku in da bomo težko nadomestili izgubljeno.

Imate morda predlog za rešitev?

Brez dvoma je to večje razumevanje politike do športa. Tu mislim tako na župana, Oddelek za družbene dejavnosti in občinski svet. Skrajni čas je, da se prične razmišljati o športnem javnem zavodu. Glede na obseg športne dejavnosti in njenega visokega nivoja se ne moremo več posluževati amaterizma. Če bo šlo tako naprej, bodo eni prostovoljno delali, drugi pa bodo na njihov račun služili. V Konjicah ali Šmarju je v športnem zavodu zaposlenih osem ljudi, ki opravljajo tudi nekatere dejavnosti za občino in krajevno skupnost. Vse skupaj odlično funkcionira, Konjičani

pa na ta račun ustvarijo tudi dodatna sredstva za šport. Poglejte samo naš Športni park, ki bi se ga dalo sijajno izkoristiti, mi pa ne uspemo zaključiti niti prvotne investicije. Športna društva morajo tako svoje pisarniške dejavnosti še vedno izvajati doma, ali pa plačevati drage najemnine (primer PD Šentjur). Podstrešje Športnega parka pa navkljub vsem obljubam še vedno sameva.

Za konec še vprašanje glede prireditve Športnik leta. Boste tudi letos pristopili k soorganizaciji prireditve, ki je lani doživela dober odmev?

Lani smo sprejeli sklep, da bo ta prireditev postala tradicionalna. Lanska izvedba je lahko vzgled sodelovanja med Občino, Športno zvezo in Šentjurskimi novicami. Če bi bilo sodelovanje na vseh področjih tako dobro, ne bi bilo težav, s katerimi se srečujemo. Pričakovali smo, da bo Občina tudi vnaprej tako sodelovala, vendar je bil narejen korak nazaj. Čas je, da to presežemo.

L. H.

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	DATI (ANGLEŠKO 3.OS. EDN.)	ŽIRAFA V KONGU	PREDLOG	VEČ OD DVE	RIMSKA 1	ČEŠKI VIOLONIST (1893-1975)	TERITORI- ALNA OBRAMBA AKO	PREDLOG	REFLEKS	ZLITINA ZA ZVONOVE SKRAJINI KONEC POLOTOKA	NOVI TEDNIK PRVI SEKRE- TAR OZN	AVSTRIJA 4. ČRKA	IGRALNA KARTA
GESLO													
PRITOK KAME		POLMER			MESTO V KATALONIJI PRAČE ČLOVEŠKEGA RODU					DENARNA ENOTA NA KITAJSKEM AONEC			
NADALJE- VANJE GESLA							OTOŠKA DRŽAVA SPLIT			NIČESAR LJUBLJANA			
MESTO V NOVI GVINEJI			DESNJ PRITOK SENE PREDLOG				ŠPANILJA KISIK		PREHRA- MBENA TEKOČINA 1. ČRKA			AMPER 4. SAMO- GLASNIK	
ZAKLJUČEK GESLA											SREDIŠČE VRTENJA		

ŠLOVARČEK: TRABZON- PRISTANIŠČE V TURČIJI ; ŠLAIS - VIOLONIST

Za Nagrajenci oktobrske križanke so: Milica Tovornik iz Šentjurja, Ida Zupančič iz Dramelj in Mateja Plahuta z Jezerc. Nagrade bodo prejeli po pošti. ČESTITAMO! Rešitve za novembrsko križanko pošljite na dopisnicah do 18. decembra 2000! Nagrade prispeva Vulkanizerstvo in avtopralnica Mulej.

Tistega novembra

Bilo je v soboto. Padal je dež, med presledki bledega sonca je Artur tekal od stavbe do stavbe, da bi ne prispel do hiše svoje mame povsem premočen. Hodil je dobri dve uri. Misli si je, da se za take reči ne spodobi sposojati avta, ali prositi prijatelja, da ga zapelje. Kaj naj bi mu rekel? Da naj ne vstopi z njim v hišo, ker mora to storiti sam? Da naj počaka v avtu? To bi zvenelo nesramno. Kdo ve, čakanje bi se lahko zavleklo. Dve uri, tri, morda celo noč. In čakanje je, prav tako kot hitenje, doživljal stresno.

Oblečen je bil v svetlo moder pulover in kavbojke, dežnika ni premogel, odkar mu je besna žena pobrala vse njune in svoje drobnarije in se odselila k svojemu prijatelju. Prijatelju! Za umret od smeha, da se danes tisti, ki ti povaljajo ženo v tvojem stanovanju, imenujejo njeni prijatelji. Zares prijateljsko dejanje je pravzaprav šele neprestano vračanje in valjanje znova in znova. Pa to, da ji skuha kavo po seksu, da si z njo prižge cigaret po tem,

na pa kot on, ki ji le še prigravja, naj grdo razvado opusti. In je nikoli več ne pelje na večerjo. Seveda! Na večerjo! Pa zakaj bi plačeval večerje nekemu, ki ga prezira, zaničuje, izkorišča in tepta po njem.? On je tisti, ki potrebuje prijatelja, si je mislil, pri čemer je imel v mislih prijatelja v prvotnem pomenu besede...

Oblečen torej sploh ni bil situaciji primerno. Pa ni mislil na to. Lahko bi se reklo, da je eden izmed tistih ljudi, ki ne dajo preveč na ustaljene vzorce obnašanja in se morajo zato večkrat prepirati, da bi si ostali zvesti. Prepiranje ne mara, pravzaprav je v prepiranju strašansko slab in nazadnjaški. Ne pozna novih pravil, v katerih je vse polno advokatskih prijemov, kot so poznavanje nasprotnikove preteklosti in razkrivanje umazanega perila, pa laganje in obračanje besed in izsiljevanje z materialnimi dobrinami ali zgolj s sklicevanjem na moralo in tradicijo. Z

zadnjim, če ne drugače, so ga gotovo vedno pokopali.

Jure, njegov najstniški sin, ga je prepričeval, naj si vsaj črn plašč ogrne, pa ni hotel. Če ti ne pojdeš z mano, se tudi meni ni treba oblačiti v črno, mu je rekel. In še, da sta pravzaprav obe stvari bedarija in naj že enkrat neha tako razmišljati. Saj menda ni po mami, ali pač? Sicer pa mu je vseeno. Saj je njegova mama. In včasih je bila prav čedna in zabavna. In zelo rada sta se imela, kolikor se spominja. Da ni mar vse le v njegovi glavi? Bi si bil zmožen kaj takega izmisliti? Iz čistega dolgčasa in občega razočaranja nad vsem in vseni? Neeee. On je preveč razumen. Samo pričakoval je preveč, včasih, ko še ni vedel, da se vsa pričakovanja izjalovijo. Da vsi plani propadejo. In da naj človek nič ne misli o stvareh, ki se še niso zgodile. Ker se ne bodo...

Ni razmišljal, kaj naj ji reče, svoji mami. In ni ga preveč zanimalo, kaj mu ima ona za povedati. Čeprav, če je čisto iskren, na hrano in službo in podobne

stvari pa spet ni mislil. Mogoče ga je samo malo skrbelo za očeta. Ta je po njegovem na vse stvari odreagirao tako, da je ostajal tiho in nepremično. To mu je vzbujalo neprijetne občutke. Počutil se je dolžnega kaj reči ali storiti, pa ni vedel, kaj. Oče je samo nemo čakal nanj, da se česa spomni. Njemu pa nikoli nič pametnega ni padlo na pamet. Raje se mu je izmuznil takoj, ko je bilo mogoče. Kar v navezi z njegovo naravo nikakor ne pomeni, da je bil njegov umik vedno situaciji primeren. Prej nasprotno.

Od očeta je torej pričakoval nepričakovano tokrat. Ko je vstopil skozi vrata in ga zagledal takšnega kot vedno, si je oddahnil. Šele takrat je pogledal mamo. Rekla je, da ga ima rada. Rada, kot lastnega sina. In je umrla. Oče je vzel iz hladilnika dve pivi in enega ponudil Arturju. Zavzela sta vsak svoj fotelj in pila. Oče mu ni več vzbujal čudnih občutkov. Zdaj je tudi mami verjel. Prvič v življenju se je počutil ljubljeneja. E.K

Lanko bi bilo res

Končno imamo kompletnega poslanca

...če namreč seštejemo Juretove retorične veščine in Markotovo medijsko pojavljanje.

Ni povedal pravočasno

Malovrh je brez rezerve za Drnovška. Če bi to povedal svojim volivcem pred volitvami, bi se mnogi raje odločili kar za original kot za kopijo.

Protest veterinarjev

Potem ko je "Šentjurčan" odkril med množico zdravstvenih delavcev po enega ljudskega zdravnika in zdravnika z dušo, veterinarji odločno protestirajo, da bi vse neljudske in brezdušne pristeli kar med živinozdravnike.

Anita je dala za mašo

Večer na Ipavčevem vrtu na pozni novembrski dan, ki sta si ga vremenarsko optimistično zamislila Občina in "Anitin sklad", je kljub vsemu uspel - po zaslugi

Anitine zaobljube in po Slomškovi priprošnji. Dež se je vlił šele, ko je bila zadeva pri kraju.

Šentjurska občina se nezadržno širi

Odkar imamo v parlamentu dva poslanca, smo vsak dan večji in pomembnejši. Tako beremo na 5. strani Plana občine Šentjur 2000, da imamo odlične možnosti za razvoj primernih hotelskih zmogljivosti tudi ob cesti v Cerkljah, Dvorjah in Gradu.

Državni udar med ribiči

Ker se Moser in Ribiška družina Voglajna nikakor niso mogli sporazumeti, ali naj ribe v Slivniškem jezeru plavajo v prsnem ali hrbtnem stilu, je zamotan ribiški gordijski vozle odločno presegel župan Malovrh: v občinskem Planu 2000 je nedvoumno zapisal, da bo odslej zaupal le še ribiški družini Kamniška Bistrica.

Kdo je v županovi koaliciji?

Županov Plan 2000 je "njegov" svetnik Zdravko Brglez (SLS +) ocenil za površnega in neresnega, opozicijskemu svetniku LDS Ludviku Mastnaku pa je bil nasprotno kar všeč. V demokraciji imajo lahko vsake oči svojega malarja oziroma vsak svoje potrebe.

Pridne punčke daleč pridejo

"Šentjurčan" končuje svoje kratko zakonsko skupnost z občinskim LPC. Letošnji božiček, vanj se bo zamaskiral sam župan Malovrh, ga bo položil pod smrečko dosednji urednici Marjani Novak. Kot zaslužno plačilo za pretekle in prihodnje usluge.

Nikoli ni prepozno

Ko bo podžupan Čokl velik, bo novinar. Prvi izdelek v obliki pisma bralcev je zelo spodbuden - za objekt njegove jeze.

Pepca poroča

Ko novembrske sape potegnejo skozi planinski trg, se tudi po mojih žilah pričnejo bolj leno pretakati življenjski sokovi. Pa ne zaradi občutka zapostavljenosti, kot na primer pri moji Šeki, ki se je takoj, ko je videla, kako so v samostojnem Dobju osemenitve in prvesnice gor vzete, takoj registrirala kot takšna. Toda, ko z dvajsetimi tisočaki ni bilo nič, ker v naši krščanski Jurijevi občini malo drugače gledajo na te stvari - na njen račun so jih hoteli le še eno številko stisniti v uho - je takoj sklenila, da se odslej sploh ne bo več pojala, temveč bo zaživela vzdržno. Moja Šeka je načelna, pri meni gre pa bolj za objektivne težave. Sem na martinovo šla malo skozi trg, če bi slučajno le naletela na kaj spodbudnega, pa sem ostala praznih rok. Klumpovci so se iztrošili že na poti od Nonijeve gorice - nekaj so se izgovarjali na razbito 50 litrsko flašo - na kar pa jim jaz kot izkušena ženska seveda nisem nasedla. Rikotovo gasilsko veselico sem načrtno bojkotirala. Kljub bogatim nagradam, ki jih je delil redkim navzočim in bi sama gotovo prišla vsaj do ene, sem takoj, ko sem videla, da ni Jane, vedela, da tudi za moje prave potrebe ne bom tam ničesar našla. Nad Beznico sem obupala tisti hip, ko sem pomolila nos vanjo. Tam se je vse, od muzikantov naprej, vrtelo okrog godovnice Martine, in mojega seksepila zagotovo ne bi nihče upal opaziti. Tako sta mi preostala pravzaprav le še Roman in Julka, tja pa od takrat, ko mi je moj Romanček odpovedal svoj KS public relation, iz principa ne hodim več. Pa jaz vsaj vem, zakaj ne, zakaj pa se

našega Pariza izogibajo drugi tržani, me pa nič ne briga.

Sem pa grozno zaskrbljena, kaj bo v ljubljeni osvobodjeni dobjanski občini, kjer so postale lisice, odkar tam razsaja lisičje - lovska jebola, neverjetno nesramne. Priti v pesjak lovskega starešine in mu raztrgati pasje mladiče, ne, to ni pošteno. Kot tudi ni fer vdreti v kokošnjak trgovskega eksperta za lisičke in mu pomoriti vse nedolžne kure samo zaradi podobnosti v besedi. Koliko je te nesramne lisičje golazni, si lahko mislite, ker jih je samo prejšnjo nedeljo padlo pet, pa čeprav bi jagri raje streljali drug na drugega kot nanje. Ali pa tudi name. Zadnjič sem namreč za šankom na Tratah morala odločno zatajiti svojo identiteto, ko so me na vsak način hoteli prisiliti, da bi kot akreditirana novinarka šla preverit, če je znameniti lažiški novorojenček vsaj blond, če že ne tudi rahlo plešast. Ne, dragi moji, Pepce tudi s silo ne boste takole zlorabljali. Raje se odpovem svoji PR službi in lepo hodim na razne ugledne prireditve, kjer se kulturno je in pije. Recimo na literarne večere, ali na nastope ljudskih pevcev na raznih godovanjih in rojstnih dnevih. Pa četudi v večnamenski prostor prevorske šoli in čepeč na premajhnih stolčkih. Če le-ti zdaj po novem, ko bi bilo treba seči v občinsko blagajno, čisto spodobno zdržijo primerno rejeno zadnjico našega ljubljenega župana, se tudi jaz ne bom zmrdovala nad njimi. Še najmanj pa zdaj, ko je, sodeč po programu 2000, Prevorje postalo kulturni center Kozjanskega.

Vaša Pepca

Šahovske novičke

Šentjurčani na drugem mestu!

Šentjurskim šahistom je uspel veliki met - po dolgih letih počasnega, a gotovega napredovanja so letos osvojili odlično 2. mesto v I. šahovski ligi - vzhod, do prvaka pa jim je zmanjkalo res le kanček športne sreče. Imeli so enako število t.i. "meč točk" kot zmagovalci, ekipa Griž, a so bili ti za las boljši v medsebojnem dvoboju. Po lanskem (skorajšnjem) izpadu iz lige so letos pokazali res odlično igro in veliko borbenost ter zaslužno pristali tako visoko.

Igrali so v postavi **Zelčič, Kragelj, Jazbinšek, Drobne, Gazvoda, Plahuta, Streicher**. Prav vsi so se izkazali, najbolj pa velja pohvaliti hrvaškega velemojstra Zelčiča, ki je na prvi deski osvojil prav vse dvoboje. Pokazal se je za res odličnega igralca, tudi v smislu moštva, saj je vseskozi "dihal" z ekipo. Podobno velja za igralca druge deske, Kraglja, ki je ostal neporažen in osvojil 4,5 točke od sedmih. Od domačih matadorjev, ki so vsi igrali zelo dobro, pa velja najbolj poudariti igro Plahute, ki je v petih partijah oddal le točko.

Še enkrat več so naši šahisti dokazali, da je dober šah doma tudi v Šentjurju in prava škoda bi bila, če se ne bi hitro rešili njihovi trenutni zapleti okrog igralnih prostorov, da bodo lahko take in podobne uspehe nizali še naprej.

[sg]

Novembra najboljši Zorko

Na predzadnjem turnirju iz ciklusa letošnjih pospešenih turnirjev za pokal Šentjurja je največ zbranosti, znanja in sreče prikazal **Zorko** - s šestimi točkami od sedmih je osvojil 1. mesto. Drugouvršeni **Matko** je sicer osvojil enako število točk, a je bil slabši v drugih kriterijih. Tretji je bil **Skok**, sledi pa že najboljši domačin **Drobne** (5). Ostali domačini so se uvrstili takole: 6. **Jager** (4,5), 7. **Gazvoda**, 8. **Streicher**, 9. **Potočnik** (4) itd.

V skupnem seštevku kaže turnir pred koncem najbolje

Viktorju Šlambergerju (31,5 točke), na drugo mesto pa se je z dobrim rezultatom zavihtel Stane Skok (30). Tretji je tokratni drugouvršeni Milan Matko (29), 4. pa prvi domačin Gazvoda (28), ki še ima realne možnosti za prodor med prvi tri. Enako velja za 5. Drobneto (27), ostali pa za vrh bržkone niso več nevarni. Od domačinov so na vidnih mestih še 7. **Diaci**, (25), 8. **Potočnik** (24), 9. **Streicher** (23).

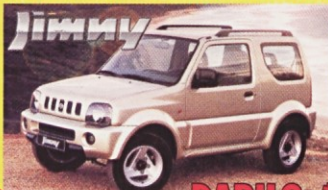
SG

• NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL **TOYOTA, SUZUKI** IN **SUBARU** •

4 x 4 LIMUZINA ALI TERENSKI AVTOMOBIL. SAMO ŠE TA ODLOČITEV.

AKCIJA 4x4
Za SUZUKI
zima ni ovira!

DARILO: * 1000l goriva * ali popust za gorivo * ali popust za klimo

DEL PONUDBE:	- SWIFT 1,3 GLS 4x4	že od 2.138.930 SIT	- BALENO 1,6 GS 4x4 karavan	že od 3.315.930 SIT	- GRAND VITARA 5 V
	- BALENO 1,6 GS 4x4 HB	že od 2.941.430 SIT	- JIMNY JX 1,3 4x4	že od 2.566.930 SIT	že od 4.706.930 SIT
	- BALENO 1,6 GS 4x4 sedan	že od 2.994.930 SIT	- GRAND VITARA 1,6 VX 4x4 3 vrata	že od 3.336.930 SIT	

PRODAJNO SERVISNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, 747 17 70 • Salon Šentjur, 747 17 772, servis in rezervni deli, 743-389

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

Delovni čas:

ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,
PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel: 03/54-41-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE

LUNETTES

Christian Dior

VOGUE

occhiali

Ray-Ban

http: www.sz-atrij.si
e-mail: sz-atrij@siol.net
tel.: 03/ 42 63 120
fax: 03/ 42 63 136

STANOVANJSKA ZADRUGA ATRIJ z.o.o.

Lava 7, 3000 CELJE

Lokacija: Ostrožno v Celju

Hiše so zgrajene na zelo lepi in tržno eni najbolj zanimivih lokacij na Ostrožnem.

Moderni in ekološko brezhibni materiali so zagotovilo, da bo vaš novi dom resnično služil svojemu namenu.

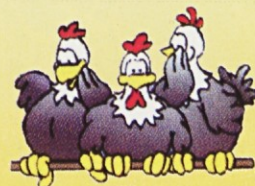
Ko potrebujete več...

šentjur, d.d.

TRAJNO MEJNA CENA

- dnevno svežih jajc**
- jabolk**
- testenin**

Odprto vsak dan
od 7.30 do 19. ure
ob sobotah
od 7.30 do 14. ure

Tel.: 03/ 574 31 94

PREVOZI - TR

Peter Jeršič s.p., Ul. Leona Dobrotniška, 3230 Šentjur (na)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERI

Celje - skladišče

D-Per

18/2000

5000008049, 11

COBISS

foto: Langus

NUDIMO VAM

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schiedel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor,
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

DELOVNI ČAS od ponedeljka do petka 7.00 - 18.00, ob sobotah 7.00 - 13.00

TELEFON 03/749-18-77 FAKS 03/749-18-78 MOBILTEL 0609/624-091

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

Ul. II. Bataljona 16a, 3230 Šentjur
Tel.: (03) 746 21 00
Fax: (03) 746 21 29

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

Tržnica Šentjur, Drofenikova 16
Tel./fax: (03) 749 09 50
GSM: (041) 611 603

Velika izbira svetlečih
okraskov in lučk za notranjo
in zunanjo uporabo.

**VARČNOST
ENOSTAVNOST
TRAJNOST**

V zalogi ves montažni pribor
(prozorni kanali, krmilniki, priključni kabli,
T-kosi, čepi, prozorni nosilci, spojni kosi)

**VELIKA
AKCIJA**

v trgovini Elektro BUM

**svetlobnih
motivov in
svetlobnih
cevi**

SVETLOBNE CEVI

**1. kvalitete
samo**

640 SIT/m

Na Vašo željo Vam nudimo
montažo svetlobnih cevi
in svetlobnih motivov!